

రాష్ట్ర కార్మికోద్యమ వైతాళికుడు
కా॥ కె.ఎల్.నర్సింహం

కార్మికలోకం

జూన్ 2007

మాసపత్రిక

వెల: రూ.5

C
I
T
U

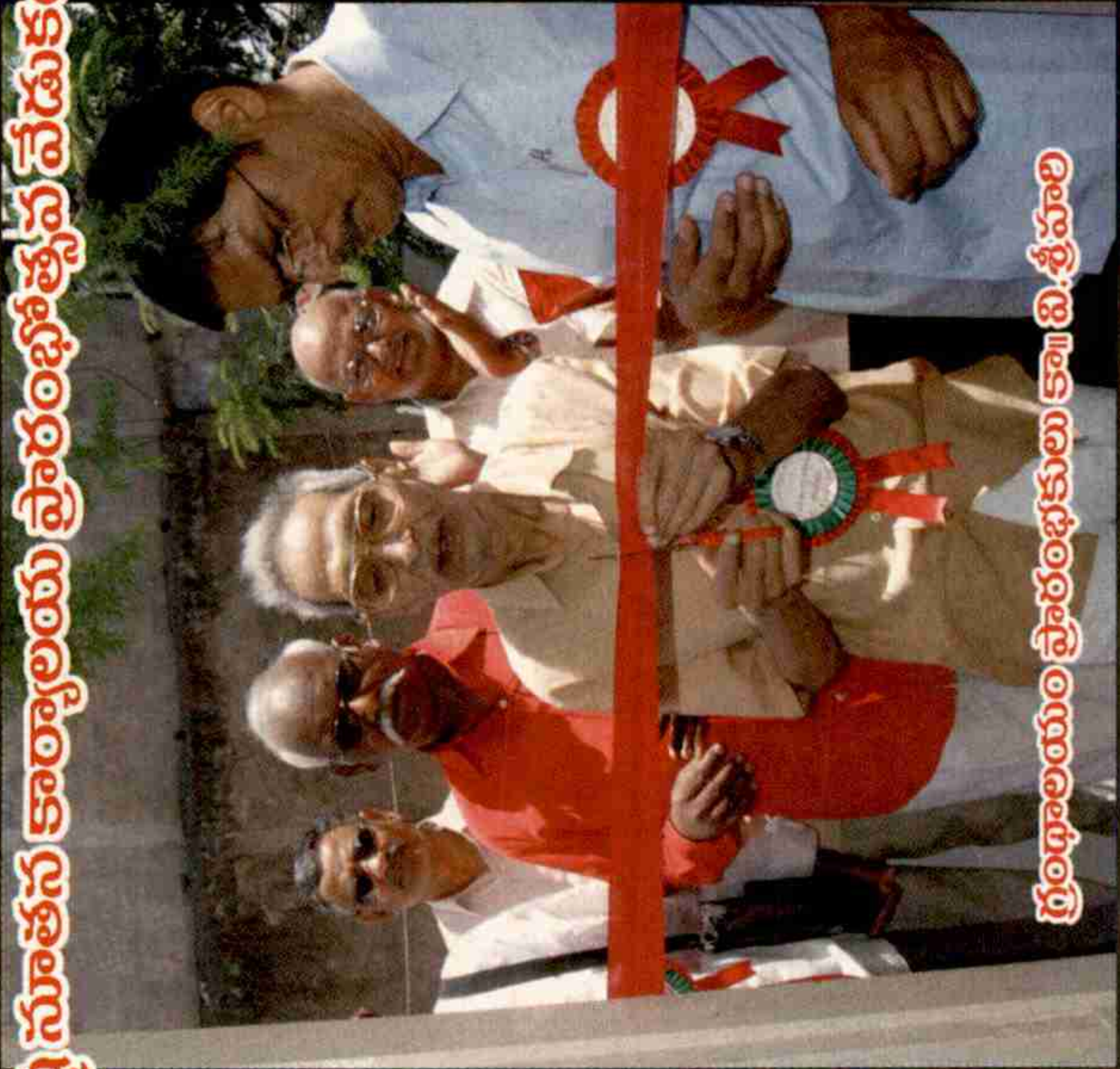
ఎర్రజెండా గొడుగు కింద
జానెడు జాగాకై
కీచకుల నెదిరించి...
లాఠీలకు ఎదురునిల్చి...

రాష్ట్ర సూతన కార్యాలయ ప్రారంభోత్సవ వేడుకలు

సమావేశ మంధిర ప్రారంభకులు
కా. పర్యా సత్సనారాయణ

గ్రంథాలయం ప్రారంభకులు కా. డి. శ్రీహరి

కంప్యూటర్ రూమ్ ప్రారంభకులు
కా. కొండ్లగుంట వెంకటేశ్వర్లు

క్రామిక మహిళా కేంద్రం ప్రారంభకులు
కా. అల్లూరి సత్యనారాయణ

ఆందోళన, ప్రచార కేంద్రం ప్రారంభకులు
కా. పి. రోజా

ప్రారంభోత్సవ సభలో కా. ఎన్. చీరయ్య

CF

జూన్ - 2007

కార్మికలోకం

సి.ఐ.టి.యు...ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక

సంపుటి 21 సంఖిక 06

విడి ప్రతి వెల : రూ. 5

సం॥ చందా : రూ. 50

విషయ సూచిక

సంపాదకీయం	1
కవర్ స్టోరీ- ఉరకలెత్తుతున్న "భూస్వాధీన" ఉద్యమం	3-5
ఆధునిక వైద్యంతో కాలేయానికి కొత్తతెజస్	6
ఉద్యమ వార్తలు	8,9
బీడి కార్మికుల ఛలో హైదరాబాద్	10
రిలయన్స్ పై చిరువ్యాపారుల దాడి	11
ముగ్గుపల్ ఉద్యోగుల సమ్మె	12
బాలుడు- ఆపిల్ చెట్టు	14
వైద్య ఆరోగ్యరంగంలోని మహిళా ఉద్యోగుల సమస్యలు	15
సమగ్రచట్టంకోసం పోరాడాలి	16-17
ఆగస్టుకిన అఖిల భారత సమ్మె	18
ముగ్గులు ఆదరించబడుతున్నారా?	19
కథ- 'ఓ సీత కథ'	20-21
చైనా అభివృద్ధి-విద్యుత్ సంస్కరణలు	22-23
నూతన కార్యాలయం ప్రారంభోత్సవం	24
ఫలప్రదం-డిజైన్ స్టేట్ కార్మికుల సమ్మె	25
గ్రామసేవకుల జి.ఓ.లు	26
కొనసాగుతున్న జాతీయకరణ వరంపర	27
41వ ఇండియన్ లేబర్ కాన్ఫరెన్స్	29
పోరాటంశాలతో పోట్-2007	30
కవిత	31
ముంతమపాళా	32

మేనేజర్

కార్మికలోకం

ఇ.సం.1-7-139/44, ఎస్.ఐ.ఐ. స్మారక కేంద్రం,
ఎస్.ఆర్.కె.నగర్, రిసాలగడ్డ, జమీన్ దార్ పూర్,
ముషీరాబాద్, హైదరాబాద్-20.
ఫోన్ : 27612474 ఫ్యాక్స్ : 27610128

ఎడిటోరియల్ బోర్డు

ఎడిటర్ : పి.రోజా

సభ్యులు: పర్వసత్యనారాయణ, వై.సిద్ధయ్య,
ఎస్.వీరయ్య, ఆర్.సుధాభాస్కర్, సత్యభాస్కర్,
ఆర్.ఎస్.మూర్తి, పి.అజయ్ కుమార్

మేనేజియల్ బోర్డు

మేనేజర్ : వై.సిద్ధయ్య

సభ్యులు: పర్వసత్యనారాయణ,
ఎస్.పుణ్యవతి, వెంకట్, ఆర్.ఎస్.మూర్తి.

నేల విడిచి సాము చేస్తున్న యుపిఎ!

యుపిఎ ప్రభుత్వం మూడేళ్ళు పూర్తి చేసుకుంది. ఈ సందర్భంగా ప్రభుత్వం ఏర్పడటానికి ముందు రూపొందించిన కనీస ఉమ్మడి ప్రణాళికలో ఉన్న అనేక అంశాలు జ్ఞప్తికి తెచ్చుకోవాలి. చరిత్రలో మొట్టమొదటిసారిగా సమాచార హక్కు చట్టరూపం దాల్చటం ఓ మంచి పరిణామం. వామపక్షాల పుణ్యమా అని ప్రభుత్వరంగ సంస్థలను అడ్డుగోలుగా అమ్మే వేగం తగ్గింది. కొన్ని లోపాలున్నప్పటికీ గ్రామీణ ఉపాధి హామీ పథకం ప్రవేశపెట్టటం ఆహ్వానించదగ్గ విషయం. అయితే ప్రపంచీకరణకు అనుగుణంగా ఉన్న తన విధానాల్ని మాత్రం దాచుకోలేకపోయింది. కనీస ఉమ్మడి ప్రణాళికలో చెప్పిన అంశాలను తుంగలో తొక్కి కార్మికులకు, కష్టజీవులకు నష్టం కలిగించే పద్ధతులు చేపట్టింది.

పారిశ్రామికాభివృద్ధి గతంకంటే పెరిగిందని చెప్తున్నది. 3సం॥ల సగటు అభివృద్ధి రేటు 8.6% ఉందని తమని తామే అభినందించుకుంటున్నది. ద్రవ్యోల్బణం పెరుగుదల మాట దేవుడెరుగు. ఈ కాలంలో నిరుద్యోగం బాగా పెరిగింది. నిరుద్యోగం తగ్గకుండా ఆర్థికాభివృద్ధి సాధ్యం కాదన్నది పాలకులకు తెలియదా? ఇదంతా ఉపాధి రహిత అభివృద్ధి అన్నది గమనించాలి. కేవలం కార్పొరేట్ సంస్థల ఆస్తులు పెరిగాయే తప్ప ఉపాధి మాత్రం పెరగలేదు. సి.ఎం.పి.లో చెప్పిన దానికి భిన్నంగా అసంఘటితరంగ బిల్లును పెట్టింది. ఇది అసంఘటితరంగ కార్మికులకు సామాజిక భద్రత కల్పించే పేరుతో పెట్టే బిల్లే అయినప్పటికీ ఇందులో సామాజికభద్రతకు చోటు లేదు. దేశంలో ఉన్న 40కోట్ల కార్మికశక్తిలో 93% ఉన్న వీరి బాగోగులు పట్ల నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరించింది. దారిద్ర్యరేఖకు దిగువనున్న కేవలం 7కోట్లమందికి మాత్రమే ఆరోగ్యబీమాను, పెన్షన్ ను అందిస్తామని చెప్పింది. అంటే మిగిలిన వారంతా ధనికులని ప్రభుత్వం భావిస్తుందా? కేంద్ర కార్మిక సంఘాలు చేసిన ప్రతిపాదనలు కూడా ఈ బిల్లులో చోటుచేసుకోలేదు.

ప్రభుత్వరంగ సంస్థలను అభివృద్ధి చేస్తామని చెప్పిన ప్రభుత్వం ఆచరణలో వీటిని బలహీనపరుస్తున్నది. దేశసంపదకు గర్వకారణంగా ఉన్న నవరత్నాలలో సహితం పెట్టుబడులు ఉపసంహరించాలని ప్రయత్నిస్తున్నది. బిహెచ్ఇఎల్లో 10% పెట్టుబడులు ఉపసంహరించాలని, నాల్కో ప్రైవేటీకరణకు, భీమారంగంలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు ప్రవేశపెట్టాలని ప్రయత్నించింది. రైల్వే కేటరింగు ప్రైవేటీకరణలో 10వేల మంది ఉద్యోగాలు కోల్పోయారు. సంఘటితరంగంలో ఉపాధిరేటు తగ్గిపోయిందని స్వయంగా ఆర్థికమంత్రి తన బడ్జెట్ ప్రసంగంలో చెప్పారు.

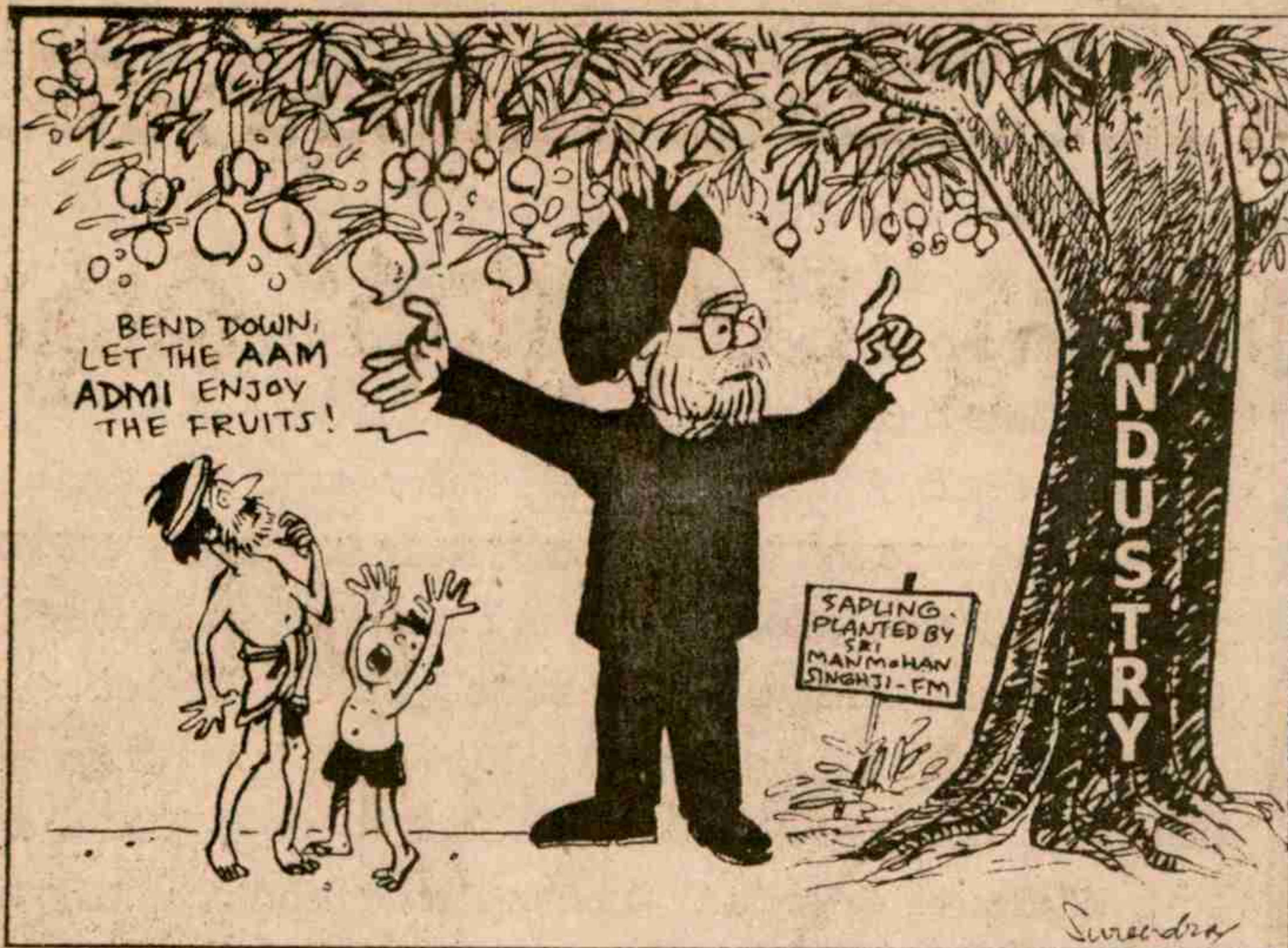
ద్రవ్యనియంత్రణ యాజమాన్య చట్టం ద్వారా ద్రవ్యలోటు పెరగకుండా ఉండాలన్న పేరుతో ఉద్యోగుల సంఖ్య కుదిస్తున్నది. పిఎఫ్ వడ్డీరేటును తగ్గించింది. పిఎఫ్, పెన్షన్ నిధులు షేర్ మార్కెట్లో పెట్టే ప్రయత్నం చేస్తున్నది. చిన్న పరిశ్రమల అభివృద్ధి పేరుతో యాజమాన్యం తమ ఇష్టానుసారం నడుపుకునే విధంగా సర్వహక్కులూ ఇచ్చింది. దీనివలన కార్మికుల పని ఎప్పుడు ఉంటుందో ఊహించుకోలేకపోయింది.

ఏ ప్రాంతాన్నయినా, ఏ పరిశ్రమనయినా సెజ్గా ప్రకటించి కార్మికచట్టాలను అమలు చేయకుండా మినహాయింపునిస్తున్నది. శాశ్వత ఉద్యోగులస్థానే కాంట్రాక్టు, క్యాజువల్ ఉద్యోగులు వస్తున్నారు. వీరికి కనీసవేతనాలుగాని, చట్టపరమైన హక్కులుగాని లభించటం లేదు. మహిళా రిజర్వేషన్ బిల్లు విషయంలో కూడా ఎన్డీయే వైఖరినే యుపిఎ ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్నది. సంక్షేమానికి విద్యావైద్యం ఆరోగ్యం వంటి మౌలిక అవసరాలకు తగినన్ని నిధులు కేటాయించలేదు.

శిశు బాలింత మరణాలరేటు తగ్గించటంలో కీలకమైన, ఐసిడిఎస్ ను సార్వజనీకం చేస్తామని సిఎంపిలో చెప్పినప్పటికీ నేటికీ అమలుకు నోచుకోలేదు. జిడిపిలో 6% విద్యకు కేటాయిస్తారని చెప్పిన మాటలు ఆచరణలో ఆమడదూరంలో ఉన్నాయి. ధరలు పెరగటంతో సామాన్యులపై విపరీతమైన భారాలు పడ్డాయి.

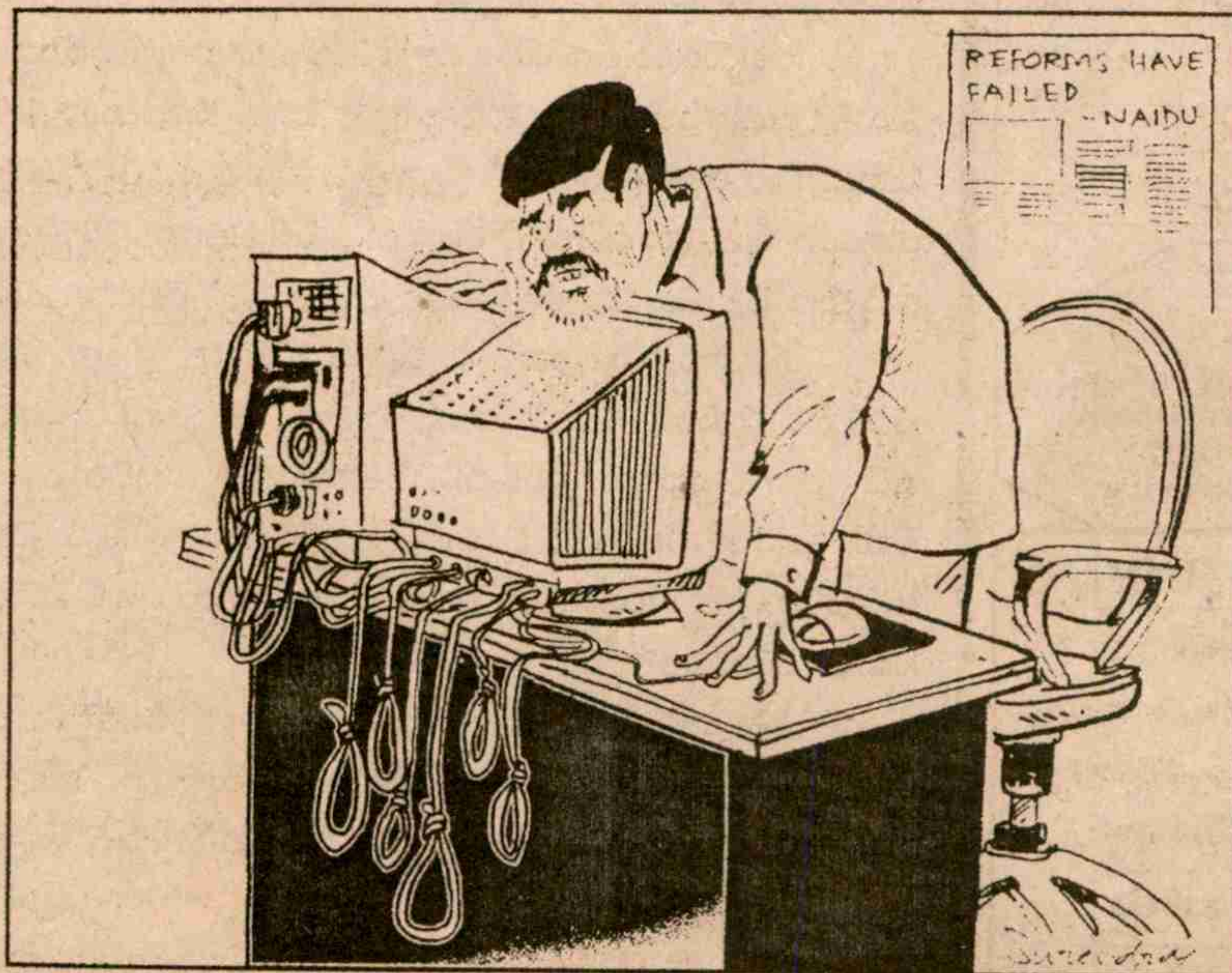
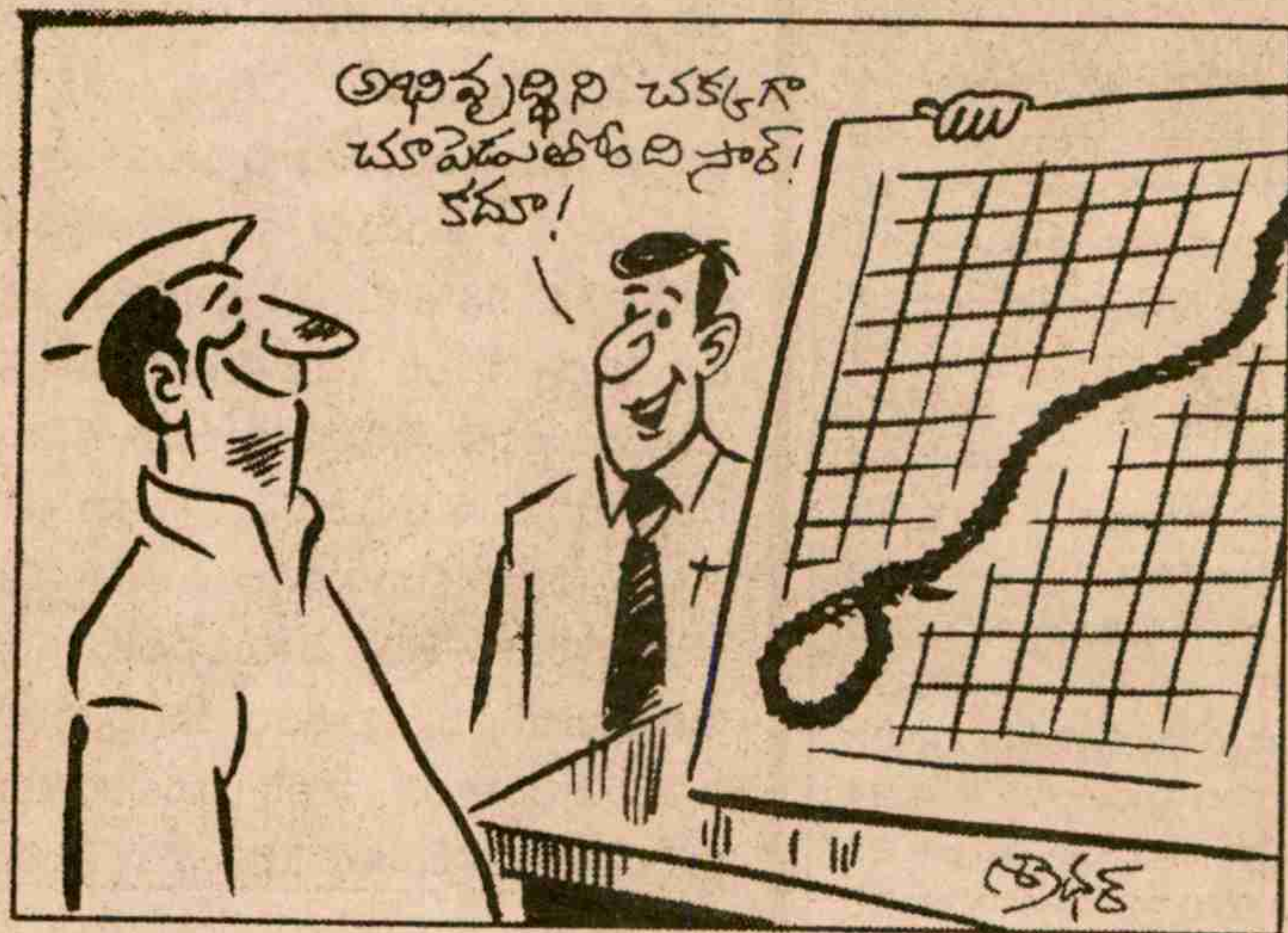
ప్రపంచబ్యాంకుకు దాసోహమయ్యే విధానాలు మానుకొని సామాన్య ప్రజల సంక్షేమంకోసం పాటుపడితేనే ఈ ప్రభుత్వానికి మనుగడ ఉంటుంది. లేకపోతే తమ ఉనికిని కోల్పోతారని పాలకులు గమనించాలి.

...

వివిధ
పత్రికల
సాజన్యంతో

మనం మనం

195 సంఘాల ఆధ్వర్యంలో ఉరకలెత్తుతున్న "భూస్వాధీన" ఉద్యమం

రాష్ట్రంలో వేలాది ఎకరాల పేదల భూములు అన్యాయక్రంతం ఐనాయి. పాలకుల అండదండలతో భూకబ్జాదారులు హద్దు పద్దు లేకుండా భూములు కాజేస్తున్నారు. పట్టణాలు-నగరాల్లో రియల్ ఎస్టేట్ దందా యధేచ్ఛగా సాగుతుంది. పేదలకు నిలువ నీడలేకపోయినా ఫర్వాలేదు. పెద్దలకు భూములు ధారదత్తం చేసి కోట్లు రూపాయల ఆదాయం పొందాలనేది ప్రభుత్వ విధానంగా మారింది. ఇందిరమ్మ రాజ్యం అంటూ మూడేండ్లు బొంకిన ముఖ్యమంత్రి పేదలను మరిచి పెద్దల సరసన నిలిచారు. డాబు మాటలు పేదలకు, డబ్బు మాటలు ధనవంతులకు ఇస్తూ రాజశేఖరుడు తిరిగి పునరంకితం పేరుతో ప్రజలను మోసం చేస్తున్నారు. గత నెలరోజులుగా రాష్ట్రంలో పేదలు ఇండ్లస్థలాలు, పట్టాలు, భూముల పంపిణీకోసం ఉద్యమిస్తుంటే ప్రభుత్వం సాగిస్తున్న దమనకాండ పాలకుల నైజాన్ని చాటుతుంది. సమస్యను పరిష్కరించే చర్యలు తీసుకోకుండా, పోరాటాలను అణచివేసే చర్యలకు దిగడం పేదల పట్ల శత్రువైఖరి తప్ప మరొకటి కాదు. ఇది

అంతిమంగా ప్రభుత్వ పతనానికే దారితీస్తుందన్న సంగతిని పాలకులు ఎంత తొందరగా గుర్తిస్తే అంత మంచిది. లేకపోతే ఎవరు త్రవ్విన గోతిలో వారు పడక తప్పదు. **ఇండ్లస్థలాల ఆక్రమణలే- పేదల గుండె చప్పుళ్ళు.**

రాష్ట్రంలో పేదల జీవన పరిస్థితులు దుర్భరంగా మారాయి. పెరుగుతున్న నిత్యావసర సరుకుల ధరలు వీరిని మరింత కృంగదీశాయి. ప్రపంచబ్యాంకు విధానాలు నెత్తినెత్తుకున్న గత, నేటి పాలకులు భూమి సమస్యను పరిష్కరించటంలో ఘోరంగా వైఫల్యం చెందారు. పల్లె అయినా, పట్టణమైనా పేదోడి జీవితంలో భూమి కీలక సమస్య. పాలకుల నిర్లక్ష్యం ఫలితంగా వ్యవసాయ రంగం సంక్షోభంలో పడింది. ఫలితంగా పనులు దొరకని పేదలు, పట్టణాలకు వలసలు పోతున్నారు. అసంఘటితరంగంలో, వివిధ చేతివృత్తులలో జీవనం సాగిస్తున్న పేదల్లో అత్యధికులు దళితులు, మైనారిటీ, బలహీనవర్గాలకు చెందినవారే. అడపా దడపా పనులతో, చాలీచాలనీ జీతాలతో కాలం వెళ్ళబుచ్చుతున్న వీరికి నివాసస్థలం

లేకపోవటం గడ్డు సమస్యగా మారింది.

పాలకుల గొప్పలు - పేదల తిప్పలు :

రాష్ట్రంలోని ప్రతి పేదవాడికి ఇంటి జాగా ఇస్తానని ప్రభుత్వం మూడేండ్లుగా ఊరించింది. స్థలమే కాదు పక్కాఇల్లు కట్టిస్తానని చాటింపేసింది. 2005 సం॥లో ఇండ్లస్థలాలకోసం నిరవధిక నిరాహారదీక్షలు చేసి పెద్ద ఉద్యమం చేపడితే దశలవారీగా సమస్యను పరిష్కరిస్తామని మంత్రివర్యులు హామీలనిచ్చారు. దరఖాస్తులు పట్టుకొని లక్షలాదిమంది రెవెన్యూ అధికారుల చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేశారు. తిరిగి తిరిగి చెప్పాలిరిగినా, చూసిచూసి కళ్ళు కాయలు కాచినా ఇండ్లస్థలాలు మాత్రం రాలేదు. రాష్ట్రంలో 3 దఫాలుగా ఎంతో ఆర్భాటంగా చేపట్టిన ప్రభుత్వ భూపంపిణీ తంతు పేదలకు ఏమీ ఒరగబెట్టలేదు. నూటికి 80శాతం తాము అనుభవిస్తున్న వాటికి పట్టాలిచ్చి చేతులు దులిపేసుకున్నారు. భూసమస్యను పరిశీలించేందుకు కోనేరు రంగారావుతో భూ కమిటీని వేసిన ప్రభుత్వమే పేదలకు అనుగుణంగా ఆ కమిటీ ఇచ్చిన సిఫార్సులను త్రొక్కిపట్టింది. వాటిని అమలు చేయటం ఇష్టం లేక అధికారికంగా ప్రకటించలేదు. రాష్ట్రంలో పేదలు ఇచ్చిన 47లక్షల అసైన్డ్ భూముల్లో సగానికి పైగా అన్యాయక్రంతం అయినాయని స్వయంగా ముఖ్యమంత్రి అసెంబ్లీలో ప్రకటించారు. వాటిని స్వాధీనపర్చుకుంటామని గొప్పలు చెప్పారు. 35ఏండ్లుగా ఇడుపాయలో తమ కుటుంబం ఆక్రమించుకుని అనుభవించిన భూములను ప్రభుత్వానికి స్వాధీన పరుస్తున్నానని, మిగిలిన ఆక్రమణదారులు తనలాగే స్వాధీనం చేయాలని ఉపదేశించాడు. దీనికి పరవసించిన మంత్రి 'పుంగవులు, వందిమాగధులు అంతా అపర వినోభాభావే' అంటూ ముఖ్యమంత్రికి పల్లకీ మోశారు. అసైన్డ్ భూములు ఆక్రమించుకున్న తిమింగాలకు 3నెలలు గడువు ఇచ్చినా, ప్రభుత్వానికి స్వాధీనపరచిన దాఖలాలు లేవు. రోజూ భూముల గురించి, ఇండ్ల గురించి, భూ పంపిణీ గూర్చే పాలకులు గొప్పలు చెబుకుంటున్నా, పేదోడి తిప్పలు తప్పని పరిస్థితి రాష్ట్రంలో దాపురించింది. "ఇంట్లో ఈగల మోత - బయట పల్లకీల మోత" అంటే ఇదే సుమా!

పేదలను మరిచారు - పెద్దల వైపు నిలిచారు :

పేదలకిచ్చిన వాగ్దానాలు - రాజశేఖరుడి పాలనలో నీటి మూటలయ్యాయి. ఇందిరమ్మ రాజ్యం, రాజీవ్ పల్లెబాట, నగరబాట, ఇందిరప్రజా, ప్రజాపథం తదితర ఆకర్షణీయ నినాదాలు పేదలను ఊరించాయి. ఇచ్చిన వాగ్దానాలు అమలు చేయాల్సిన ప్రభుత్వం "ఏరు దాటాక తెప్ప తగలేసిన" చందంగా వ్యవహరించింది. కొకాపేట లాంటి చోట్ల దళితుల భూములను కుట్రపూరితంగా కాజేసింది. పట్టణాల్లో ప్రభుత్వ స్థలాలను కార్పొరేట్, రియల్ ఎస్టేటర్ల పరం చేసింది. ముఖ్యమంత్రి చట్టవిరుద్ధంగా ప్రభుత్వ భూములను అక్రమంగా అనుభవించిన తీరు, రాష్ట్రంలో భూకబ్జాదారులకు ఊతమిచ్చింది. ముఖ్యమంత్రి బంధుగణం అంతా ఏదో ఒక రూపంలో భూభాగాతాల్లో కూరుకుని ఉండటం ప్రజలు

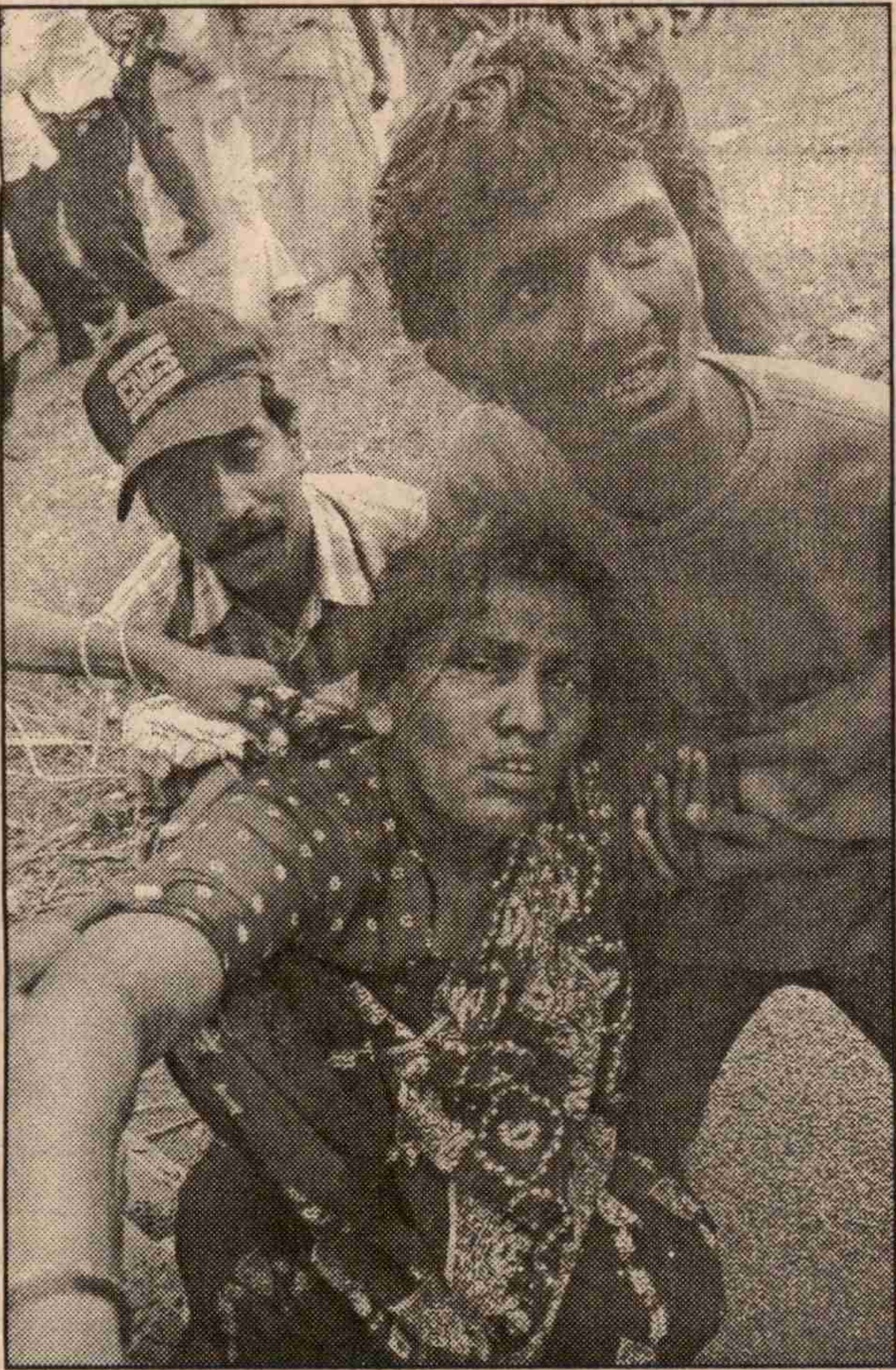
ముక్కున వేలేసుకుంటున్నారు. ముఖ్యమంత్రి కుమారుడు జగన్ కు భూమి కేటాయించటం కోసం రాష్ట్ర క్యాబినెట్ రెండుసార్లు సమావేశం కావటం "నవ్వితే నాకేమిటి సిగ్గు" అన్నట్లున్నది. 9/77 అసైన్డ్ చట్టానికి సవరణ చేసి, పేదల భూములను కాజేసి ఖజనాకు కోట్ల రూపాయల ఆదాయం పొందాలనే ప్రభుత్వ దుర్మీతి వెల్లడైంది. ధనవంతులు, భూస్వాములు, రియల్ ఎస్టేటర్లు, పేరుమోసిన బడా సంస్థలు ఆక్రమించిన అసైన్డ్ భూములను తిరిగి వారికే కట్టబెట్టేందుకు గాను అసైన్డ్ భూముల రెగ్యులరైజేషన్ గూర్చి ప్రభుత్వం అసైన్డ్ భూముల విధానం బహిర్గతమైంది.

భూమికోసం పోరుబాటలో పేదలు :

మూడేండ్ల నిరీక్షణ ప్రయోజనం కలిగించలేదు. ప్రభుత్వం మొండిచేయి చూపింది. భూమిని అడిగితే వచ్చేది కాదని, హక్కుగా పోరాడి సాధించుకోవాల్సిందేనని పేదలు గ్రహించారు. ఇక పోరుబాటే మార్గమని గట్టిగా నమ్మారు. పట్టణ పేదల సంక్షేమ సంఘం, వ్యవసాయ కార్మిక సంఘం, సిఐటియు తదితర సంఘాల నాయకత్వంలో ప్రభుత్వ భూములను స్వాధీనం చేసుకునేందుకు పేదలంతా ఉప్పెన తరంగాల్లా కదిలారు. దళితులు, గిరిజనులు, మైనారిటీలు, వెనుకబడిన తరగతుల ప్రజానీకం కుల, మతాలకు అతీతంగా సంఘటితమైనారు. ఇండ్లస్థలాల్లో సాధన లక్ష్యంగా ఐక్యమైనారు. చంటి పిల్లలతో, మహిళలు, బుర్రఖాలతో మైనారిటీ మహిళలు, గోనెసంచులు, కర్రపుల్లలతో సూర్యోదయం కంటే ముందుగానే గుడిసెలు వేశారు. జెండాలు పాతారు. వేసుకున్న గుడిసెల వద్దే వంటలు చేసుకుని తిన్నారు. తాము దక్కించుకున్న స్థలాలకు హద్దులు ఏర్పరుచుకుని కాపాలా కాచారు. రాత్రిళ్ళు అక్కడే నిద్రలు చేశారు. మే 5న రాష్ట్ర రాజధాని హైదరాబాద్ లో ప్రారంభమైన భూస్వాధీన ఉద్యమం, తిరుపతికి ఎకబ్రాకి, చివరికి రాష్ట్రమంతా చుట్టుముట్టింది.

విశాల ఐక్యత - విస్తృత పోరాటం :

గతంలో ఎన్నడూ లేని విధంగా రాష్ట్రంలో పేదలు చేస్తున్న భూస్వాధీన ఉద్యమానికి విశాల ఐక్యత ఏర్పడింది. గ్రామీణ, పట్టణ ప్రాంతాల్లో వివిధ రంగాల్లో, వృత్తుల్లో, సామాజిక తరగతుల్లో పని చేస్తున్న 195 సంఘాలు ఐక్యవేదికగా ఏర్పడి, భూస్వాధీన ఉద్యమం చేయటం గొప్ప పరిణామం. అనేకమంది మధ్యతరగతి, మేధావి వర్గాలు ఈ ఉద్యమానికి బాసటగా నిలవటం అపూర్వమైన విషయం. వామపక్ష పార్టీలే కాకుండా ఇతర రాజకీయ పార్టీలు కూడా స్పందించి భూఉద్యమానికి మద్దతు తెలియజేయటం ఇండ్లస్థలాల సమస్య తీవ్రతకు వాస్తవికతలకు అద్దంపడుతుంది. అందుకే ఈ పోరాటం విస్తృతరూపం ధరించింది. ఏదో ఒకటి, రెండు జిల్లాలకే పరిమితం కాకుండా రాష్ట్రంలోని అన్ని జిల్లాల్లో సాగుతున్నది. ఇండ్లస్థలాలకే కాకుండా, ఇండ్లపట్టాలు, సాగుభూములకోసం పేదలు కదం త్రొక్కారు. మిగులు భూములు, సీలింగుభూములు, బంజర్లు, దేవాదాయ, పోరంబోకు, అసైన్డ్ భూములు, ప్రభుత్వభూములు తదితర రూపాలలో ఖాళీగా వున్న

భూములన్నీ నిరుపేదలకు చెందాల్సినవేనంటూ భూముల స్వాధీనంపై నడుం బిగించారు. విశాల ఐక్యతతో, విస్తృత స్థాయిలో నెలరోజులకు పైగా సాగిన భూస్వాధీన ఉద్యమం ప్రభుత్వ మోసాలను, తప్పిదాలను ఎండగట్టి ప్రజల ముందు పాలకులను దోషులుగా నిలిపింది.

మహిళల పాత్ర :

మహిళలు పెద్ద సంఖ్యలో భాగస్వాములు అయ్యారు. ఒక చేత్తో కట్టెలతో, మరోచేత్తో పసిపిల్లలతో అర్థరాత్రి సమయానికే ఆక్రమణ స్థలాన్ని చేరుకున్న మహిళలలో ఏదో సాధించిన తృప్తి. అక్కడే వంట, అక్కడే విశ్రాంతి. తాము వండుకున్న దాన్నోనే నాయకులకు కూడా పెట్టాలన్న వారి తపన చూస్తే నాయకత్వంపై వారికున్న నమ్మకం మనకు అర్థమవుతుంది. మహిళ నడుంబిగిస్తే వెనుదిరిగేది లేదని వారు నిరూపించారు. పోలీసులను ఎదుర్కొన్నారు. లారీదెబ్బలు తిన్నారు. పోలీస్ స్టేషన్ కి వెళ్ళారు. అక్కడ పోలీసులు వారిని రకరకాలుగా దుర్భాషలాడారు. అవమానించారు. అయినా తమ లక్ష్యం నెరవేర్చుకునే తీరుతామని, జండా పాతిన చోటే గుడిసెలు వేసుకుంటామని పోలీసులకు తేల్చి చెప్పారు.

తమ ధీరత్వం మేకపోతు గాంధర్వం కాదని రుజువు చేస్తూ జైళ్ళకు సైతం తరలివెళ్ళారు. హైదరాబాద్ నగరంలో 27మంది మహిళలు వారంరోజులపాటు రిమాండులో ఉన్నారు. వందల

మంది పోలీసు స్టేషన్లకు తరలించబడ్డారు. వారంరోజుల అనంతరం బయటికి వచ్చినా అదే సంకల్పబలం. లారీలు, తూటాలు, జైళ్ళను లెక్కచేయమని, అరుదైన వారందరికీ ఇళ్ళస్థలాలు ఇచ్చేదాకా పోరాటాలు చేస్తూనే ఉంటామని ఆ మహిళలు తెల్పారు.

నిర్బంధాలను ఖాతరు చేయని పేదలు :

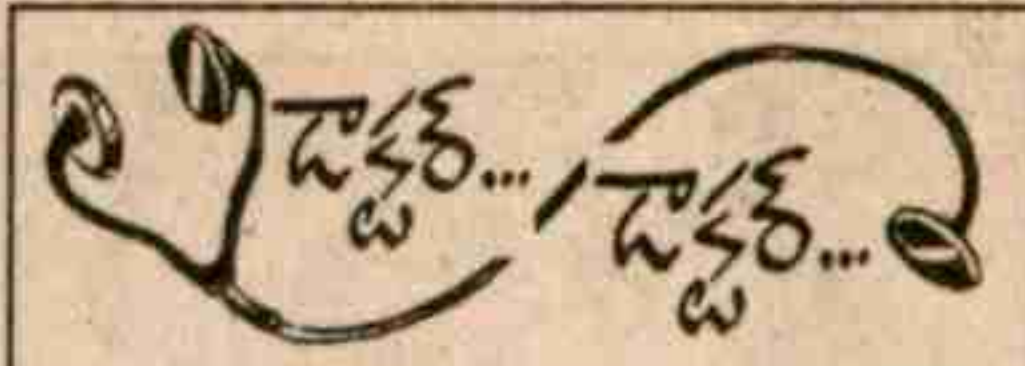
పేదల ఇండ్లస్థలాల ఆక్రమణ : భూపంపిణీకై చేసిన భూస్వాధీన ఉద్యమం పాలకులకు కంటగింపుగా మారింది. పేదలు సంఘటితం కావటాన్ని ప్రభుత్వం సహించలేకపోయింది. “అమ్మ పెట్టదు, అడుక్కుతిననివ్వదు” అన్న చందంగా తాను భూములు పంచదు, ఇండ్లస్థలాలివ్వదు. వాటికోసం పోరాడితే ఊరుకునేది లేదంటూ పేదలపై కన్నెర్రజేసింది. భూస్వాధీన ఉద్యమకారులను అణచివేసేందుకు సామ, దాన, బేధ, దండోపాయాలను ప్రయోగించింది. ఉద్యమంపై ఉక్కుపాదం మోపింది. పోలీసులారీ ఝుళిపించింది. మహిళలు-పిల్లలు అనే విచక్షణ లేకుండా విరుచుకుపడ్డారు. గుడిసెలు పీకారు. జెండాలను దగ్ధం చేశారు. అడ్డుకున్న కార్యకర్తలను, నాయకులను చిత్రహింసలకు గురి చేశారు. అరెస్టులు చేశారు. లాండ్ గ్రాబింగ్ తదితర అక్రమ కేసులు మోపారు. సెంట్రల్ జైళ్ళకు, సబ్ జైళ్ళకు తరలించారు. నెలరోజులుగా రాష్ట్రంలో పోలీసు రాక్షసకృత్యాలు, కీచకపర్వాలకు హద్దు, అదుపు లేకుండా పోయాయి. ఇండ్లస్థలాలకోసం పోరాడే వారిని మావోయిస్టులకన్నా ప్రమాదకారులని హోంశాఖామంత్రి వ్యాఖ్యానించటం పేదలపట్ల శత్రువైఖరి తప్ప మరొకటి కాదు. లారీచార్జీలు, అరెస్టులు, అక్రమకేసులు, జైళ్ళు తదితర ప్రభుత్వ నిర్బంధ చర్యలు పేదల భూకాంక్ష ముందు నిలువలేదు. తలలు చిట్టినా, రక్తాలు చిందినా ఇండ్లస్థలాలు సాధించుకుంటామంటూ పేదలు తిరిగి భూముల మీదకు వెళ్ళటం వారి ధృడదీక్షకు, పట్టుదలకు నిదర్శనం.

పాలకులు కళ్ళు తెరవాలి :

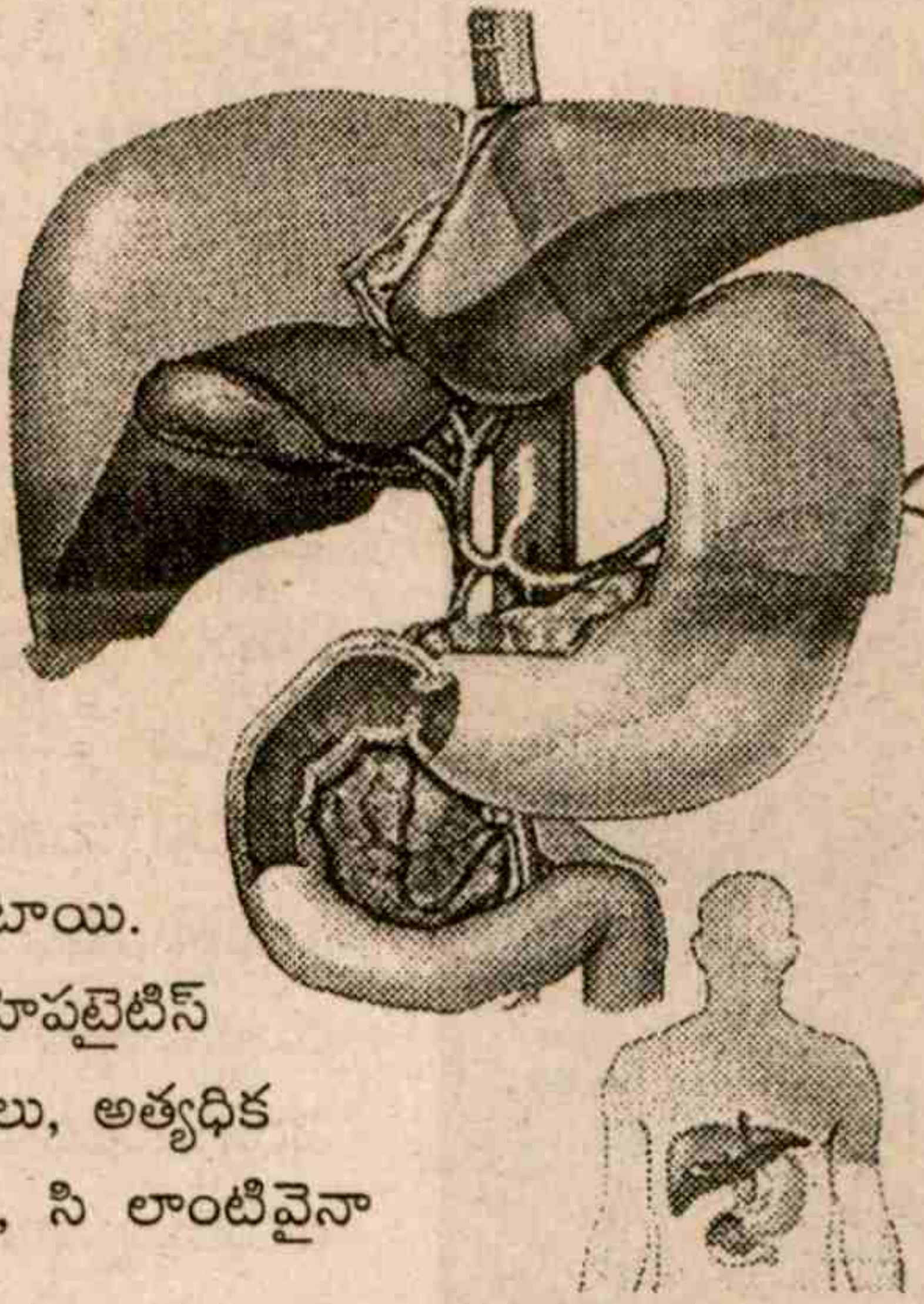
ప్రభుత్వ భూములు పేదలకు చెందకుండా, సంపన్నులకు ధారాదత్తం చేసే రాష్ట్రప్రభుత్వ చర్యలను ప్రజలు సహించరు. క్షమించరు. ప్రభుత్వ భూములను ఎస్సీ, ఎస్టీ, బలహీనవర్గాలు ఆక్రమించుకుంటే రక్షణ కల్పించాలని ప్రభుత్వ జి.ఓ.లు తెలుపు తున్నా, “కంచే చేను మేసిన”చందంగా ప్రభుత్వమే చట్టవిరుద్ధంగా పేదలపై దాడులు చేయటం ప్రభుత్వ పతనానికే దారి తీస్తుంది. ఇప్పటికైనా పాలకులు కళ్ళు తెరవాలి. అన్యాయక్రాంత, అసైన్డ్ భూములను పేదలకు పంచాలి. అర్హులైన పేదలందరికీ ఇండ్లస్థలాలనిచ్చి, రాజ్యాంగం కల్పించిన జీవించే హక్కును రక్షించాలి. ప్రభుత్వమే వేసిన కోనేరు రంగారావు భూకమిటీ సిఫార్సులను బహిర్గతం చేయాలి. ప్రజానుకూలమైన సిఫార్సులను తక్షణం అమలు చేయాలి. భూస్వాధీన ఉద్యమానికి నాయకత్వం వహిస్తున్న ఐక్యవేదిక నాయకులను చర్యలకు పిలవాలి. అక్రమ కేసులను ఎత్తివేయాలి. పేదోడి జీవనానికి కీలక అంశంగా వున్న భూమి సమస్యను పట్టించుకోకుంటే పాలకులు శంకరగిరి మాన్యాలు పట్టాల్సిందే!

- ఎం.సాయిబాబు

ఆధునిక వైద్యంతో కాలేయానికి కొత్త తేజం

ఇన్ ఫెక్షన్ నుంచి క్యాన్సర్ దాకా రకరకాల జబ్బులు కాలేయాన్ని వేధిస్తాయి. అయితే ఏ జబ్బునైనా ఇట్టే నయం చేయగల ఆధునిక వైద్యం మనకు ఇప్పుడు అందుబాటు లో ఉంది. కాలేయానికి వచ్చే ఇన్ ఫెక్షన్ ను మందులతోనే నయం చేయవచ్చు. కాని కాలేయంలో కణుతులు, సిస్టులు ఏర్పడినప్పుడు మాత్రం శస్త్రచికిత్స తప్పదు. హెపటైటిస్ వంటి వైరల్ ఇన్ ఫెక్షన్లు సర్వసాధారణంగా కాలేయాన్ని దెబ్బతీస్తుంటాయి. కలుషిత ఆహారం, నీరు తీసుకోవడం వల్ల వచ్చే హెపటైటిస్ ఎ, బి అయినా రక్తమార్పిడి, కలుషిత సిరంజీలు, అత్యధిక లైంగిక సంబంధాలవల్ల వచ్చే హెపటైటిస్ బి, సి లాంటివైనా చాలావరకు మందులతో నయం చేయవచ్చు.

రక్తనాళాలకు బ్యాండేజీ

కాలేయానికి హెపాటివ్ ధమని, పోర్టల్ సిర అనే రెండు రక్తనాళాల ద్వారా రక్తం సరఫరా అవుతుంది. దీనినుంచి వచ్చిన చెడ్డరక్తంలోని హానికార పదార్థాలను కాలేయం తీసివేస్తుంది. కొన్నిసార్లు పేగుల్లో సమస్య ఏర్పడితే అక్కడి కణాలు దెబ్బతిని స్కార్ ఏర్పడుతుంది. దీనివల్ల రక్తసరఫరాకు అంతరాయం కలుగుతుంది. ఫలితంగా పోర్టల్ సిరలో రక్తపీడనం పెరిగి ఉబ్బి పోతుంది. చివరికి ఇది పగిలిపోతుంది కూడా. ఇలాంటప్పుడు అంతర్గతంగా రక్తస్రావం జరిగి రక్తపువాంతులు అవుతాయి. ఈ సమస్య చిన్నదిగా ఉన్నప్పుడైతే రక్తనాళాలకు ఎండోస్కోపిక్ బ్యాండింగ్ ద్వారా బ్యాండేజీలా వేస్తారు. దీనివల్ల రక్తస్రావం ఆగిపోతుంది. లాప్రోస్కోపీ.. మేలైన చికిత్స

గతంలో కాలేయానికి ఏ చిన్న సర్జరీ చేయాల్సి వచ్చినా కడుపు కోసి ఆపరేషన్ నిర్వహించాల్సి వచ్చేది. కాని లాప్రోస్కోపీ విధానం వచ్చిన తరువాత చిన్నరంధ్రంపెట్టి ప్రత్యేక పరికరాలద్వారా కణుతులు, సిస్టులను తీసేయడం సాధ్యపడుతోంది. రక్తస్రావం

వ్యాధి గుట్టు తెలుస్తుందిలా:

రక్తపరీక్షల ద్వారా లివర్ ఫంక్షనింగ్ టెస్ట్ చేస్తారు. బైలురుబిన్ వంటి కొన్ని రకాల పదార్థాల మోతాదునుబట్టి కాలేయం పనితీరును అంచనా వేయవచ్చు. ఏమాత్రం సందేహం కలిగినా సిటి స్కాన్, అల్ట్రాసౌండ్ స్కానింగ్ చేస్తారు. వీటి ద్వారా కాలేయంలో కణుతులు, గడ్డలు ఏర్పడితే తెలుస్తుంది. అవి రక్త నాళాలకు ఎంత దగ్గర ఉన్నాయి..? కాలేయ భాగాన్ని ఎంతవరకు తీసేయవచ్చు తదితర అంశాలను తెలుసుకోవచ్చు. ఎండోస్కోపీ, ఎంఆర్సిపి (మ్యాగ్నెటిక్ రిజొనెన్స్ కొలంబియో పాంక్రియోగ్రఫీ) పరీక్ష ద్వారా బైల్డ్డ్ అంతర్నిర్మాణాన్ని స్పష్టంగా చూడవచ్చు.

కూడా చాలా తక్కువగా ఉంటుంది. దీనివల్ల రక్తనాళాలు తెగిపోయే అవకాశం ఉండదు. లాప్రోస్కోపిక్ లేజర్తో రక్తనాళాలను అధిక రక్తస్రావం లేకుండా కోయవచ్చు. కణుతుల తోపాటు పుట్టుకతో ఏర్పడిన డెర్మాయిడ్ సిస్టులు, లింఫాటిక్ సిస్టులను కూడా లాప్రోస్కోపిక్ సర్జరీతో సులభంగా తీసివేయవచ్చు.

క్యాన్సర్... చికిత్స సులభం :

లివర్ క్యాన్సర్కు ప్రధాన కారణం హెపటైటిస్ వ్యాధి. దీన్ని నిర్లక్ష్యం చేయడం తో లివర్లో కణుతులు విపరీతంగా పెరిగి పోయి పూర్తిగా దెబ్బతినే ప్రమాదం వుంది. అయితే సరైన సమయంలో డాక్టర్ను సంప్ర దిస్తే క్యాన్సర్ బారి నుంచి పూర్తిగా బయట

పడేసే ఆధునిక చికిత్సలు ఎన్నో ఇప్పుడు అందుబాటులోకి వచ్చాయి. తొలిదశలో ఉన్న క్యాన్సర్ గడ్డలను సాధారణంగా లివర్ రిసెక్షన్ పద్ధతి ద్వారా తొలగిస్తారు. అలా తీయలేని దశలో రేడియో థ్రీక్వెన్సీ అబ్లేషన్ విధానంతో సూది ద్వారా విద్యుత్తును పంపి కణుతిని తీసివేస్తారు. అతి చల్లదనానికి గురిచేయడం (క్రయోథెరపీ) వల్ల కూడా క్యాన్సర్ కణుతులను నియంత్రించవచ్చు. ఇంట్లా ఆర్థరియల్ రేడియోథెరపీ ప్రక్రియ ద్వారా రేడియేషన్ను పంపించి కూడా క్యాన్సర్ను అదుపు చేయవచ్చు.

కాలేయమార్పిడి ఓ వరం

మన శరీరంలో ఏ అవయవానికి లేని అద్భుత శక్తి కాలేయానికి ఉంది. ఏ కారణం చేతనైనా కాలేయంలో కొంతభాగం కోల్పోతే తిరిగి ఆ భాగం తయారవుతుంది. వ్యాధికి గురైన కాలేయ భాగాన్ని అక్కడి వరకు తీసివేసినా కొన్నాళ్లలో కోల్పోయిన భాగం తిరిగి పుడుతుంది. అందువల్ల ఇతర అవయవాల కన్నా కాలేయ చికిత్స మరింత సులువైనది. మధ్యం అతిగా తీసుకోవడం వల్లగాని, ఇతరత్రా కాలేయ వ్యాధుల వల్లగాని కాలేయం దెబ్బతింటే లివర్ రిసెక్షన్ చికిత్స ద్వారా ఆ భాగాన్ని తీసివేస్తారు. కాలేయం పూర్తి స్థాయిలో దెబ్బతిన్నప్పుడు మాత్రం కాలేయమార్పిడి తప్పనిసరి అవుతుంది. ఇలాంటప్పుడు గుండెమార్పిడిలాగా పూర్తి అవయవాన్ని దాత నుంచి తీసుకోవాల్సిన అవసరం లేదు. మన కాలేయం సాధారణంగా 1.2 నుంచి 1.5 కిలోల బరువు ఉంటుంది. కాలేయ మార్పిడికోసం కేవలం 0.1శాతం లివర్ తీసుకుంటేచాలు. 70కిలో ల బరువున్న వ్యక్తికి 700గ్రా. కాలేయం సరిపోతుంది. కాలేయాన్ని దానం చేసినవారిలో కొన్నాళ్లలో ఆ భాగం తిరిగి తయారైపోతుంది.

- డాక్టర్ కంచర్ల రవీంద్రనాథ్,

సర్జికల్ గ్యాస్ట్రో ఎంటరాలజిస్టు, చైర్మన్, గ్లోబల్ హాస్పిటల్స్, హైదరాబాద్.

SRI KRISHNA PHARMACEUTICALS LTD.

Manufacturers & Exporters

- Paracetamol I.P., B.P., U.S.P.
- Paracetamol - Direct Compressible
- Domperidone B.P.
- Domperidone Maleate B.P.

SRI KRISHNA DRUGS LIMITED

Manufacturers & Exporters

- Folic Acid I.P., B.P., U.S.P., J.P.
- Vitamin B₁ Mono
- Vitamin B₂
- Enalapril Maleate U.S.P., E.P., I.P.

American Quality Assessors

C-4, Industrial Area, Uppal, Hyderabad - 500 039, INDIA,

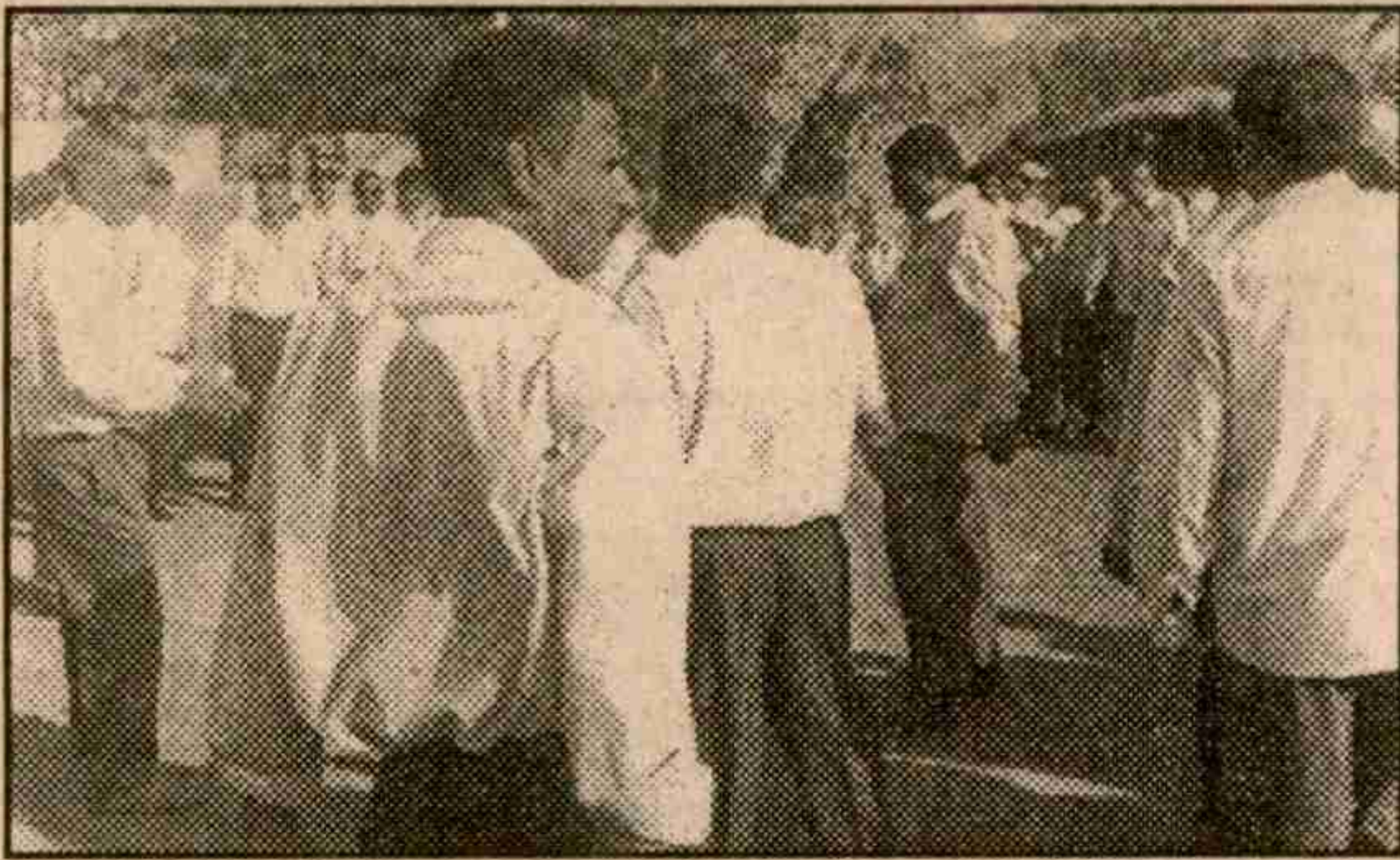
Ph : +91-40-7201101 (4 lines)

Fax : +91-40-7204470/7205432;

E-mail : skg@gnhyd-skggroup.global.net.in

ఉద్యమ వార్తలు

టియు ఫోరం ఫర్ సెల్స్ రిలయన్స్ ఇన్ డిఫెన్స్ ఆధ్వర్యంలో
బిడిఎల్ మెయిన్ గేట్ వద్ద నిరసన ప్రదర్శన

భారత డైనమిక్స్ లిమిటెడ్ (బి.డి.ఎల్)లోను, ఇతర డిఫెన్స్ పబ్లిక్ సెక్టార్ కంపెనీలను, డిఫెన్స్ ల్యాబ్లు, ఆర్డినెన్స్ ఫ్యాక్టరీలు, డి.జి. క్యూ.ఎ. లను ప్రైవేటీకరణ చేసే ప్రయత్నాలను నిరసిస్తూ 9-5-07 నాడు ఉదయం 8 గం||లకు బి.డి.ఎల్. మెయిన్ గేట్ వద్ద నిరసన ప్రదర్శన జరిగింది. ఈ రకమైన ప్రైవేటీకరణను, కార్పొరేటీకరణను, వీటిలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడిని అనుమతించాలని సిఫార్సు చేసిన “కేల్గర్ కమిటీ రిపోర్టు” కాపీలను టి.యు. ఫోరం ఆధ్వర్యంలో బి.డి.ఎల్. కార్మికులు దహనంచేసి నిరసనగా నినాదాలిచ్చారు. వేయికోట్ల పెట్టుబడి, వందకోట్ల టర్నోవర్

గల టాటా, రిలయన్స్, గోద్రేజ్, ఎల్&టి వంటి పెట్టుబడి దారులకు, విదేశీ బహుళజాతి సంస్థలకు రక్షణరంగాన్ని తాకట్టు పెట్టడానికి ప్రభుత్వం ప్రయత్నిస్తున్నదని విమర్శించారు. 21,22 ఏప్రిల్ 2007 తేదీలలో బెంగళూరులో జరిగిన అఖిల భారత రక్షణ రంగ కార్మికుల ఉద్యోగుల సదస్సు పిలుపుననుసరించి 9 మే 2007 నాడు “స్క్వాప్ కేల్గర్ కమిటీ రిపోర్ట్ డే” గా దేశ వ్యాప్తంగా నిరసన ప్రదర్శనలు చేస్తున్నామని తెలిపారు. ప్రభుత్వ చర్యల వలన దశాబ్దాలుగా భారతదేశం రక్షణ రంగంలో సాధించిన ప్రగతి విదేశీ, స్వదేశీ పెట్టుబడిదారుల చేతుల్లోకిపోయి దేశ స్వావలంబన, దేశ భద్రత ప్రమాదంలో పడుతుందని నాయకులు అన్నారు. రక్షణ రంగ పరిశ్రమల ప్రైవేటీకరణను ప్రజలందరూ కూడా వ్యతిరేకించాలని కార్మిక నాయకులు పిలుపు నిచ్చారు.

ఈ కార్యక్రమంలో బి.డి.ఇ.యు (సి.ఐ.టి.యు) అధ్యక్షులు కా||బాపూరావు, బి.డి.కె.ఎస్. నాయకులు శ్రీ జె.వి.రావు, బి.ఇ.ఇ.ఎ. ప్రధానకార్యదర్శి శ్రీ బాలయ్యలు ప్రసంగించారు. కార్మికులు పెద్దఎత్తున “కేల్గర్ కమిటీ రిపోర్టు” దహన కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

సమస్యల పరిష్కారానికై వాలంటరీ హెల్త్ వర్కర్స్ ధర్నా

వాలంటరీ హెల్త్ వర్కర్స్ కు పెండింగ్ పారిటోషికాన్ని వెంటనే చెల్లించాలని, వేతనం నిర్ణయించి అమలు చేయాలని, టిఎ,డిఎలు ఇవ్వాలని, ప్రమాదబీమా సౌకర్యం కల్పించాలని, పారిటోషికాన్ని నేరుగా చెల్లించాలని కోరుతూ మే 14న డిఎం&హెచ్ఓ కార్యాలయాల వద్ద ధర్నాలు జరిగాయి. ప్రకాశం, గుంటూరు, విశాఖ, కడప, నల్గొండ, మెదక్, కరీంనగర్, శ్రీకాకుళం, వరంగల్, ఖమ్మం, విజయనగరం, కృష్ణా జిల్లాల నుండి 2050 మంది పాల్గొన్నారు. ఈ సందర్భంగా అనేక సమస్యలు జిల్లా వైద్యాధికారి దృష్టికి తీసుకొచ్చారు. సమస్యల పరిష్కారానికి కృషి చేస్తామని వైద్యాధికారులు హామీనిచ్చారు.

మే 14న డిఎం&హెచ్ఓ కార్యాలయాల వద్ద జరిగిన
వాలంటరీ హెల్త్ వర్కర్స్ ధర్నాలు

మేడే

నల్గొండజిల్లా భువనగిరి పట్టణం సమీపంలోని సూర్యవంశీ స్పిన్నింగ్ మిల్ వర్కర్స్ యూనియన్ ఆధ్వర్యంలో మేడే ఘనంగా జరిగింది. ఈ సందర్భంగా మేడే స్ఫూర్తితో ఐక్యంగా పోరాడి కార్మిక హక్కులను కాలరాసే పాలకులకు బుద్ధి చెప్తామని ప్రతిన బూనారు. యూనియన్ గౌరవాధ్యక్షులు మందుల వెంకటయ్య, అధ్యక్ష కార్యదర్శులు భట్టుపళ్ళి శ్రీనివాసు, మాయక్రిష్ణ, కోశాధికారి కొమరాజు సుదర్శన్, ఎం.బాల్ రాజు, పి. సైదుల్ రెడ్డి, డి.నర్సింహూ, డి.బాల్ నర్సింహూ, ఎ.నర్సిరెడ్డి, ఆర్.ఎన్.నర్సింహూ, డి.నర్మద, ఎ.కిష్టయ్య, పి.మైసయ్య, బి.మల్లేశం, రాంరెడ్డి కార్మికులు పాల్గొన్నారు.

నెల్లూరు పట్టణంలో టిబి హాస్పిటల్ లో మేడే సందర్భంగా జెండావిష్కరణ చేసిన వైద్య ఉద్యోగులు. ప్రసంగిస్తున్న జిల్లా కన్వీనర్ విల్సన్ బాబు.

సదస్సు

ఎ.పి.బిల్డింగ్ & అదర్ కన్స్ట్రక్షన్ వర్కర్స్ యూనియన్ మే 15వ తేదీన హైదరాబాద్ సుందరయ్య విజ్ఞాన కేంద్రంలో నిర్వహించిన రాష్ట్ర సదస్సులో ప్రసంగిస్తున్న సిడబ్ల్యుఎఫ్ఐ అఖిల భారత ప్రధానకార్యదర్శి కా||దేబెంజన్ చక్రవర్తి, వేదికపై సింగారవేలు, కోటంరాజు, పుణ్యవతి ప్రభృతులు

మహాసభలు

ఎ.పి. బిల్డింగ్ & అదర్ కన్స్ట్రక్షన్ వర్కర్స్ యూనియన్ మెదక్ జిల్లా ప్రధమ మహాసభ మే 12న సంగారెడ్డిలో జరిగింది. మహాసభలో ప్రసంగిస్తున్న సంఘం రాష్ట్ర కార్యదర్శి కె.ఉమామహేశ్వరరావు, వేదికపై సిఐటియు జిల్లా కార్యదర్శి మాణిక్యం తదితరులు.

శిక్షణాతరగతులు

అదిలాబాద్ జిల్లా అంగన్ వాడీ వర్కర్స్ & హెల్పర్స్ యూనియన్ నాయకత్వ జిల్లాస్థాయి శిక్షణాతరగతులు 2007 ఏప్రిల్ 3,4 రెండురోజులపాటు ఊట్పూర్ లో జరిగాయి. ఇందులో జాతీయ అంతర్జాతీయ రాజకీయ పరిస్థితులు, సంఘనిర్మాణం, కర్తవ్యాలు తదితర అంశాలు రైతుసంఘం జిల్లా సెక్రటరీ కా||లంకా రాఘవులు, అంగన్ వాడీ యూనియన్ రాష్ట్ర కార్యదర్శి కె.ధనలక్ష్మి, సిఐటియు జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి డి.మల్లేష్ లు బోధించారు.

బీడీ కార్మికుల ఛలో హైదరాబాద్

బీడీకట్టలపై పురెగుర్తు ను ముద్రించాలనే జి.ఓ. 297ను రద్దు కోరుతూ 11.5.07న బీడీ కార్మికుల ఛలో హైదరాబాద్ కార్యక్రమం జరిగింది. రాష్ట్ర నలుమూలల నుండి వేలాదిమంది ఇందులో పాల్గొని తమ నిరసనను తెలిపారు.

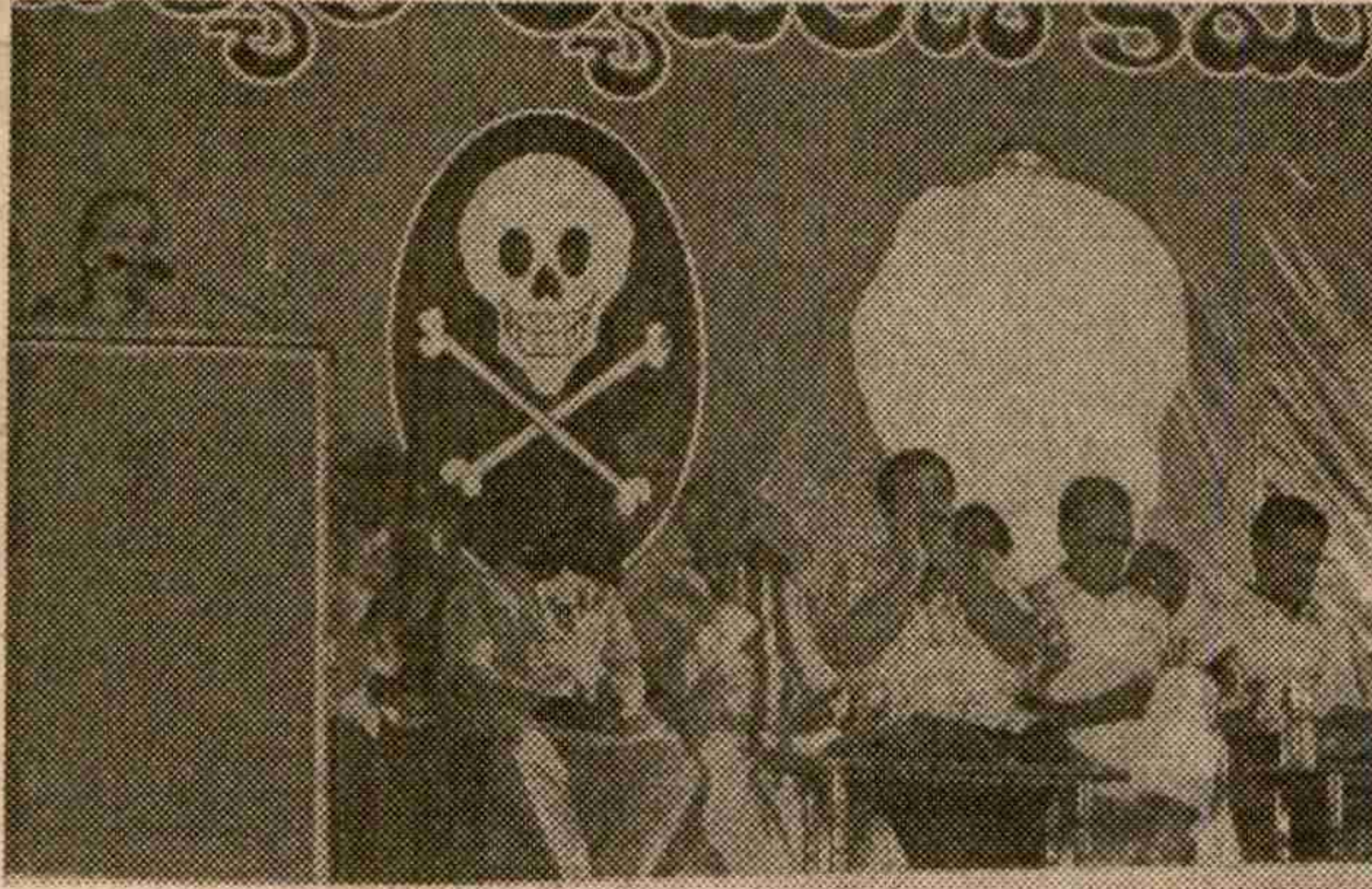
‘పురెగుర్తుతో మా పొట్టలు కొట్టకండి. మా ఉపాధిని దెబ్బతీయకండి’ అని బీడీ కార్మికుల గుండెలో గూడుకట్టుకున్న ఆవేదనను, బాధను వెళ్ళబుచ్చారు. మండుటెండను సైతం లెక్క చేయక చంటిపిల్లల తల్లులు, 20 సం॥ల నుండి 60సం॥ పైబడిన మహిళలు ఈ కార్యక్రమానికి రావటం విశేషం.

ఒకప్రక్క పనిరోజులు తగ్గిపోయి, కనీసవేతనాలు అమలు కాక, గుర్తింపుకార్డులు లేక, సొంతగూడులేక సతమతమవుతుంటే ‘కొండ నాలుకకు మందు వేస్తే ఉన్న నాలుక ఊడినట్లు’గా ఉంది ప్రభుత్వ విధానం.

ప్రజల ఆరోగ్యమే కాంగ్రెస్ పార్టీ లక్ష్యమట. 3వేల మంది బీడీ కార్మికులుండే దగ్గర ఒక డిస్పెన్సరీ ఉండాలి. కాని మన రాష్ట్రంలో లక్షలాది సంఖ్యలో బీడీ కార్మికులు వుంటే ఆసుపత్రులు లేకపోవడంవెనుక కాంగ్రెస్ పార్టీ చిత్తశుద్ధి ఏ పాటిదో అర్థమౌతుంది.

వీరి పోరాటానికి అన్ని కార్మికసంఘాలు, రాజకీయ పార్టీలు తమ మద్దతు ప్రకటించారు. మాజీ ముఖ్యమంత్రి నారాచంద్రబాబు నాయుడుగారు మాట్లాడుతూ ‘జి.ఓ. 297 అమలయితే రాష్ట్రంలో వున్న 15లక్షల మంది బీడీ కార్మికులు బజారున పడే ప్రమాదం పొంచి వుందని, ఉపాధిని హరించి వేసే ఈ జి.ఓ.ను వెంటనే రద్దు చేయాలని’ కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేశారు.

సిపిఎం పార్టీ శాసనసభ పక్ష ఉపనాయకులు కర్నూలు ఎంఎల్ఎ గఫూర్ గారు మాట్లాడుతూ ‘ఉపాధి సమస్య ఆరోగ్య సమస్యగాక సామాజిక సమస్యగా చూడాలని కేంద్ర ప్రభుత్వానికి సూచన చేశారు. బీడీ కార్మికుల్లో నూటికి 90శాతం మంది మహిళలు. వీరిలో వెనుకబడిన కులాలకి చెందినవారు. ఎస్సీ, ఎస్టీ, బిసి, మైనార్టీ కులాలకి చెందినవారే అత్యధికులు. ఈ పరిశ్రమ దెబ్బతింటే దీనిపై ఆధారపడిన లక్షలాది కార్మికుల బ్రతుకు సంగతేంటని ఆలోచించకపోవడం ఈ ప్రభుత్వ కార్మిక వ్యతిరేక

న్వభావాన్ని తెలియ జేస్తుందన్నారు.

సి పి ఎం పార్టీ రాష్ట్రకార్యదర్శి నారాయణ, బిజెపి రాష్ట్ర అధ్యక్షులు బండారు దత్తత్రేయ, టీఆర్ఎస్ నాయకులు విజయరామరావు, సిపిఐ(ఎంఎల్) న్యూడెమోక్రసీ రాష్ట్ర కార్యదర్శి వర్గసభ్యులు డి.వి.క్రిష్ణగారు తదితరులు

ప్రసంగించారు. జి.ఓ. 297 రద్దుకై ఐక్యంగా ఉద్యమించాలని అన్నారు. అలాగే టిఎన్టీయుసి, ఎఐటియుసి, ఐఎఫ్ టీయు, ఎఐఎఫ్ టీయు, బిఎంఎస్, సిఐటియు నాయకులు సతీష్, చంద్రశేఖర్, వి.క్రిష్ణ, చంద్రన్న, ఎస్ పుణ్యవతిలు పాల్గొన్నారు.

ఈ సభకి ఎ.పి.బీడీ & సిగార్ వర్కర్స్ యూనియన్ (సిఐటియు) రాష్ట్ర కో-కన్వీనర్ ఎస్.రమాదేవీ అధ్యక్షత వహించారు. ఈ సభలో బీడీ కార్మికుల సమస్యలను ప్రతిబింబించే కళారూపాలు కళాకారులు ప్రదర్శనలు ఇచ్చారు. అనంతరం టిఎన్టీయుసి నాయకులు రాంబాబు వందన సమర్పన చేయడంతో సభ ముగిసింది.

- ఎస్.రమ, కో-కన్వీనర్

ఎ.పి.బీడీ & సిగార్ వర్కర్స్ యూనియన్

బిల్డింగ్ ఫండ్

సిఐటియు రాష్ట్ర కార్యాలయం కోసం యునైటెడ్ మెడికల్ & హెల్త్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ రాష్ట్ర కమిటీ తరపున మొదటి విడత లక్షరూపాయలు నాయకత్వం ఇస్తున్న వారిలో రాష్ట్ర అధ్యక్షులు ఎం.రంగయ్య, స్వీకరిస్తున్న సిఐటియు రాష్ట్ర ప్రధానకార్యదర్శి ఎస్.వీరయ్య.

బహుళజాతి రిలయన్స్ పై చిరువ్యాపారుల దాడి

జార్ఖండ్ రాష్ట్రంలోని రాంచిలో గల రిలయన్స్ ఫ్రెష్ కూరగాయల దుకాణాల మీద, రెండువందల మందిదాకా చిరువ్యాపారులు కూరగాయలు అమ్ముకునేవారు ప్రత్యక్ష దాడికి దిగడం దేశవ్యాప్తంగా సంచలనం కలిగించింది. 12 మే 2007నాడు ఆ నగరంలో గల ఐదు రిలయన్స్ ఫ్రెష్ దుకాణాలలో మూడింటి మీద దాడిచేశారు. ఈ దుకాణాలు తెరవడం వలన తమ ఉపాధి దెబ్బతింటుందని వాటిని తెరవరాదని కొంతకాలంగా ఆ ప్రాంతంలో ఆందోళనలు జరిపారు. వీటిని పెడచెవిన పెట్టి రిలయన్స్ దుకాణాలు తెరవడంతో ఆ... ఈ బదుగుజీవులు ప్రత్యక్ష దాడికి దిగారు. ఆ తర్వాత ఇండోర్ లో కూడా కొంతమంది ముసుగు ధరించిన వ్యక్తులు 'రిలయన్స్ ఫ్రెష్' దుకాణాల మీద దాడి జరిపారు.

ఇది రాబోయేరోజుల్లో కలిగే తీవ్ర పరిణామాలు సంభవించేందుకు ప్రతీకగా కనబడుతోంది. ఈ నేపథ్యంలో చిల్లర వ్యాపారంలో కార్పొరేట్ సంస్థల ప్రవేశం వలన కలిగే దుష్ఫలితాలు ఒకసారి గమనిద్దాం!

ఇప్పుడు కూరగాయలు, కిరాణాసరుకుల వ్యాపారంలో రిలయన్స్, బిర్లా, భారతి వంటి ప్రముఖ వ్యాపార దిగ్గజాలు ప్రవేశించాయి. వేలాది కోట్ల రూపాయల పెట్టుబడులు పెడుతున్నాయి. ఈ రంగంలో వ్యవస్థీకృత సంస్థల వాటా నేడు 2శాతం మాత్రమే వుండగా అది 2015 కల్లా 500 బిలియన్ డాలర్ల టర్నోవర్ తో 35శాతం దాకా పెంచుదామని అవి ప్రణాళికలు సిద్ధం చేసుకుంటున్నాయి.

రిటైలర్	బ్రాండ్	భవిష్యత్ ప్రణాళిక
ఆదిత్య బిర్లా గ్రూప్	-	హైపర్ మార్కెట్ చైన్ పై 15వేల కోట్ల నుంచి 20వేల కోట్ల రూపాయల దాకా పెట్టుబడి పెడుతోంది. (తొలి దశలో రూ.5,000 కోట్లు)
భారతి గ్రూప్	వాల్ మార్ట్ (బ్రాండ్ ప్రాంచైజ్)	ప్రపంచంలోని అతిపెద్ద చిల్లర వ్యాపార సంస్థ వాల్-మార్ట్ తో ఒప్పందం చేసుకుంది. వాల్-మార్ట్ ప్రాంచైజ్ గా దేశమంతా దుకాణాలను తెరవబోతోంది.
కె.రహేజా గ్రూప్	షాపర్స్ స్టాప్, హైపర్ సిటీ	2008 నాటికి దుకాణాల సంఖ్య 18కి పెంచాలన్నది లక్ష్యం. వ్యాపార స్థలాన్ని 20లక్షల చదరపు అడుగులకు విస్తరించాలని వ్యూహం.
ల్యాండ్ మార్క్ గ్రూప్	లైఫ్ స్టైల్, మాక్స్	మూడేళ్ళలో రు.450కోట్ల పెట్టుబడులలో 15 నగరాలను లక్ష్యంగా పెట్టుకుంది. 2007 నాటికి టర్నోవర్ రు.500 కోట్లకు పెంచుకోవాలని ఆరాటపడుతోంది.
పాంటలూన్ రిటైల్	పాంటలూన్, బిగ్ బజార్, ఫాషన్ స్టేషన్, ఫుడ్ బజార్	వ్యాపార స్థలాన్ని 10రెట్లు పెంచుకోవాలని వ్యూహం 2010 కల్లా రూ.2,500 కోట్లు టర్నోవర్ చేరాలని లక్ష్యం.
రాజన్ రహేజా	గ్లోబస్	2011 నాటికి 10లక్షల చదరపు అడుగుల వ్యాపార స్థలాన్ని సంపాదించుకోవడం లక్ష్యం. అందుకు రు.300కోట్ల నుండి రూ.400కోట్ల దాకా పెట్టుబడి పెడుతోంది.
రిలయన్స్ రిటైల్	రిలయన్స్ ఫ్రెష్, రిలయన్స్ మార్ట్	2010 నాటికి 800 నగరాలలో 5500 దుకాణాలని ప్రారంభించనుంది. రు.25వేల కోట్ల దాకా పెట్టుబడికి సిద్ధం.
ఆర్.పి.జి. రిటైల్	స్పెన్సర్స్, మ్యూజిక్ వరల్డ్	వచ్చే మూడేళ్ళలో దుకాణాల సంఖ్య 1900 దాకా పెంచుకోవడం.
టాటా గ్రూప్	వెస్ట్ సైడ్, స్టార్ ఇండియా బజార్, లాండ్ మార్క్, క్రోమా	వినిమోగ వస్తువుల గొలుసుకట్టు దుకాణాలని (క్రోమా) ప్రారంభించడానికి అంతర్జాతీయ రిటైలర్ ఊల్ వర్స్ తో ఒప్పందం చేసుకుంది. 2010 నాటికి రు.2500 కోట్ల టర్నోవర్ లక్ష్యం. ట్రెండ్ (వెస్ట్ సైడ్, స్టార్ ఇండియా బజార్, లాండ్ మార్క్ల హోల్డింగ్ సంస్థ) దుకాణాల విస్తీర్ణాన్ని 2008 నాటికి 12.5లక్షల చదరపు అడుగులకు పెంచుకోవడంపై దృష్టి.

వ్యవస్థీకృత చిల్లరవ్యాపార రంగంలోనికి, కార్పొరేట్ సంస్థలను అనుమతిస్తే దేశంలోని చిన్నా, చితక చిల్లర వ్యాపారస్తులు దివాళ తీస్తారు. గుత్త చిల్లర వ్యాపారసంస్థల ప్రవేశం వల్ల దేశంలోని చిల్లర వర్తకం మీద ఆధారపడి ఉన్న మెజారిటీ పేద ప్రజలు ఉపాధి కోల్పోతారు. ఈ రంగంలో దాదాపు 4కోట్ల మంది ఉపాధి పొందుతున్నారు. బహుళజాతి వ్యాపారసంస్థలు భారీ లావాదేవీల ఆధారంగా సరుకుల ధరలను స్వల్పంగా తగ్గిస్తాయి. తద్వారా స్థానిక చిల్లర వర్తకులను పోటీ నుండి తప్పిస్తాయి. అమెరికాలోనే కాదు తూర్పు ఆసియా దేశాలలో కూడా జరిగింది ఇదే. ఉదాహరణ విధానాల వల్ల గణనీయమైన ఆర్థికాభివృద్ధి సాధించామని మన పాలకులు గొప్పగా ప్రచారం చేసుకుంటున్నా, ఆచరణలో నిరుద్యోగం, ఉపాధిలేమి త్వరితగతిన పెరిగిపోయాయి. ఫుట్ పాత్ అమ్మకాలమీద, చిన్న కిరాణాకొట్ల మీద లక్షలాదిమంది ప్రజానీకం జీవనోపాధి ఆధారపడి వుంది. చిల్లర వర్తకంలోకి బహుళజాతి కంపెనీల ప్రవేశంతో వీరందరి జీవితాలు వీధినపడి, ఉపాధి అడుగంటి నిరుద్యోగం మరింతగా ప్రబలిపోతుంది.

- సత్యభాస్కర్

చారిత్రాత్మక విజయం సాధించిన

మున్సిపల్ ఉద్యోగుల సమైక్య

రాష్ట్రంలో మే 14 నుండి 22 వరకు 9రోజులు మున్సిపల్ ఉద్యోగులు, కార్మికులు సమైక్య చేశారు. ప్రపంచబ్యాంకు విధానాలను శరవేగంగా అమలుపరుస్తూ ఉద్యోగులపై ప్రభుత్వాలు దాడికి పాల్పడుతున్న సమయంలో జరిగిన ఈ సమైక్య సాధించిన విజయాలు చారిత్రాత్మకమైనవి.

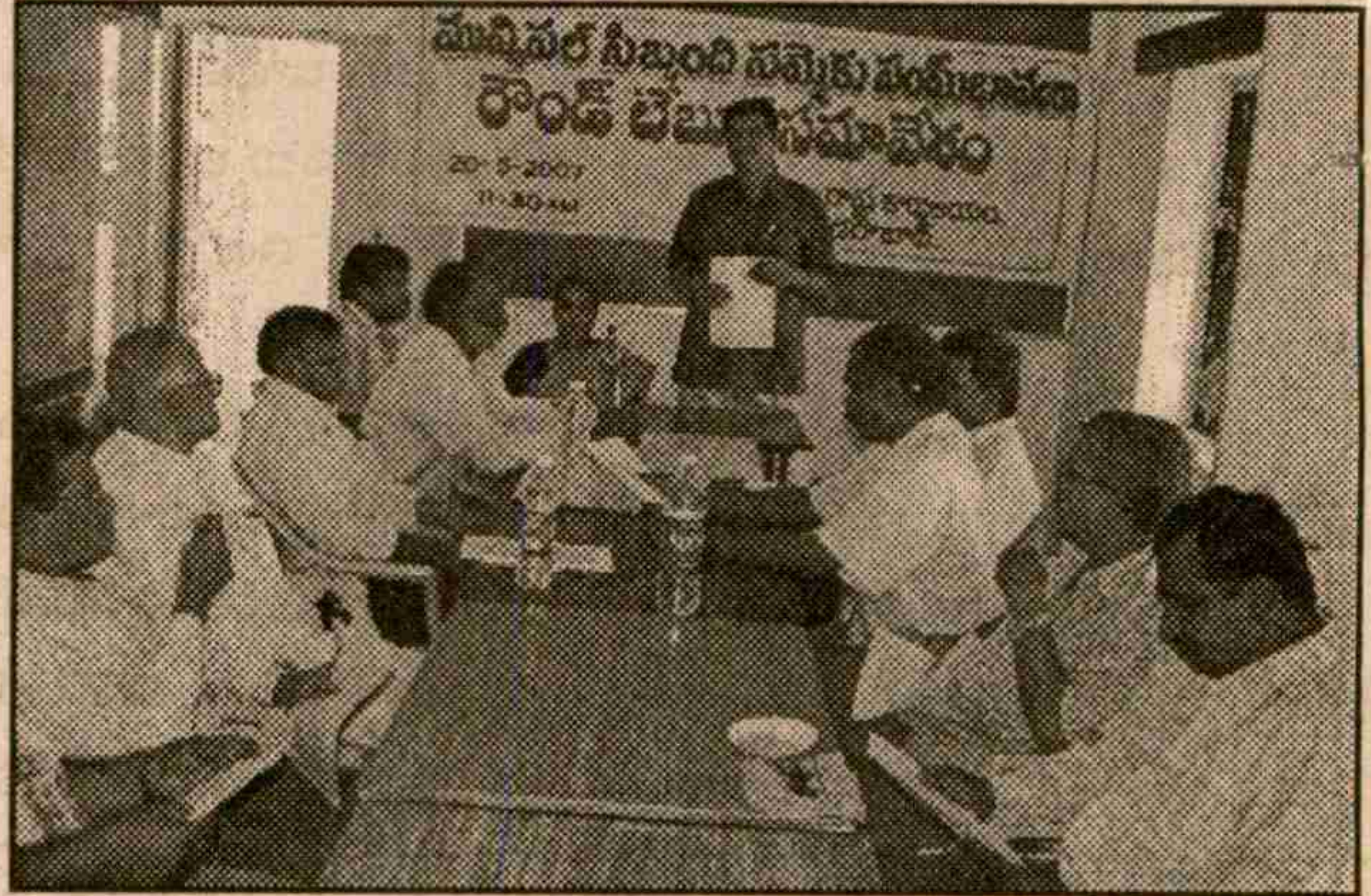
పెండింగ్ వేతనాలు, కనీసవేతనాల అమలు, పర్మినెంట్ ఉద్యోగులను ప్రొవైన్సిలైజేషన్ చేసి ట్రెజరీల ద్వారా వేతనాలు చెల్లించాలనే డిమాండ్లపై గత 8నెలలుగా పోరాటాలు జరిగాయి. పోరాటాలకు తలొగ్గిన ప్రభుత్వం బకాయివేతనాలకు రూ. 33కోట్లు కేటాయించింది. కొంత సమయం తీసుకుని ఉద్యోగుల్ని ప్రొవైన్సిలైజేషన్ చేస్తానని చెప్పిన ముఖ్యమంత్రి 2నెలలు గడవకముందే 74వ రాజ్యాంగసవరణ అడ్డువస్తుందని ప్రొవైన్సిలైజేషన్ చేయడం కుదరదని తప్పించుకోచూశారు. ఇది ఉద్యోగుల్లో ఆగ్రహాన్ని పెంచింది.

గతంలో ఎ.పి.మున్సిపల్ వర్కర్స్ & ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ (సిఐటియు) అన్ని యూనియన్లను కలిపి ఐక్య పోరాటాలు నిర్వహించడానికి అనేక ప్రయత్నాలు చేసింది. అయినా కొందరు కలిసి రాలేదు. దీనితో సిఐటియు యూనియన్ ఆధ్వర్యంలోనే పోరాటం చేయటంతో 2007 మార్చిలో ప్రభుత్వం బకాయిలు చెల్లించింది. దీనితో ఐక్యపోరాటం ద్వారా మరిన్ని విజయాలు సాధించవచ్చనే విశ్వాసం ఉద్యోగుల్లో పెరిగింది. సమైక్య పర్మినెంట్ ఉద్యోగులతో పాటు, కాంట్రాక్టు ఉద్యోగులు, కార్మికులు కూడా పట్టుదలతో పాల్గొన్నారు.

న్యాయమైన డిమాండ్లను పరిష్కరించాల్సిన ప్రభుత్వం దురుసుగా వ్యవహరించింది. అనేక జిల్లాలలో పోలీసులతో బెదిరించి అరెస్టులు చేయించింది. అనకాపల్లి, జహీరాబాద్ లో కేసులు పెట్టింది. హైదరాబాద్ లో రాస్తారోకో చేస్తున్న రాష్ట్ర నాయకత్వాన్నంతా అరెస్టు చేసింది.

సమైక్య విచ్ఛిన్నం చేయడానికి పోటీ కార్మికులను సమీకరించింది. అడ్డుకున్న వారిని అరెస్టు చేయాలని స్వయంగా మున్సిపల్ శాఖామంత్రి, మున్సిపల్ సెక్రటరీలు ప్రకటించారు. ఏండ్ల తరబడి పని చేస్తున్నా రోజుకు 40 లేదా 50 రూపాయలు చెల్లించని ప్రభుత్వం పోటీ కార్మికులకు రూ. 100లు ఆశ చూపారు. కాంట్రాక్ట్ కార్మికులకు, పర్మినెంట్ సిబ్బందికి మధ్య చీలిక తేవడానికి ప్రయత్నించింది. సమైక్య పాల్గొన్న కార్మికులను తొలగించింది. కొన్నిచోట్ల ద్వారా, సాపైటీలను రద్దు చేసింది. గతంలో ఎన్నడూలేని విధంగా రాష్ట్ర నాయకత్వంతో చర్చలు జరపకుండా ఎంఎల్ఎలు, మంత్రులను రంగంలోకి దింపి బెదిరింపులకు పాల్పడింది. స్థానిక చైర్మన్లతో చర్చలు జరిపి సమైక్య నీరుకార్చేందుకు ప్రయత్నించింది.

సమైక్య అపూర్వమైన సంఘీభావం లభించింది. 11లక్షల మంది కలిగిన జెఎసి కౌన్సిల్ సమైక్య మద్దతు ప్రకటించింది.

సిఐటియు రాష్ట్ర కమిటీ ఉద్యోగ, ఉపాధ్యాయ, కార్మిక సంఘాలతో రౌండ్ టేబుల్ సమావేశం నిర్వహించి సంఘీభావంగా నిలిచింది. పోటీగా పంచాయతీ కార్మికులను పనిలోకి తెస్తున్న తరుణంలో గ్రామపంచాయతీ వర్కర్స్ యూనియన్ సమైక్య బలపర్చి, పనులు చేయకుండా మద్దతు తెలిపింది. వామపక్ష శాసనసభ్యులు కూడా ప్రభుత్వంపై వత్తిడి తెచ్చి సమైక్య పరిష్కారానికి కృషి చేశారు.

ఒప్పందం : అనివార్యంగా ప్రభుత్వం తలొగ్గి పోరాట కమిటీ రాష్ట్ర నాయకత్వంతో చర్చించి డిమాండ్లను అంగీకరించింది. ప్రొవైన్సిలైజేషన్ కోసం కమిటీవేసి 60రోజుల్లో ఇతర రాష్ట్రాల పరిస్థితిని అధ్యయనం చేసి రిపోర్టు వచ్చాక అమలుకు చర్యలు తీసుకుంటామన్నది. (అప్పటివరకు ప్రభుత్వమే మొదటి తేదిన వేతనాల చెల్లింపుకు బాధ్యత తీసుకుంటుందని హామీ ఇచ్చింది).

కాంట్రాక్టు కార్మికులకు ప్రభుత్వ జి.ఓ. 2501 ప్రకారం నెలకు రూ. 3900 ఇతర సౌకర్యాలు అమలు చేస్తారు. స్టాపింగ్ ప్యాట్రన్, ఎన్ఎంఆర్ల రెగ్యులరైజేషన్, వారసత్వం గురించి పరిశీలించి తగు నిర్ణయం తీసుకుంటామని అంగీకరించారు.

ఈ ఒప్పందంలో అన్నింటికన్న ప్రధానమైనది. ప్రభుత్వాలు 'నో వర్కు నో పే' అనే సిద్ధాంతాన్ని తీసుకొస్తున్నాయి. కాని మున్సిపల్ ఉద్యోగుల సమైక్య, వారి ఐక్యతకు తలొగ్గి సమైక్య పాల్గొన్న పర్మినెంట్ కార్మికులతోపాటు కాంట్రాక్టు కార్మికులకు కూడా అదనపు పని గంటలు పని చేయించుకొని సర్దుబాటు చేసి సమైక్య కాలం వేతనం ఇవ్వడానికి అంగీకరించింది. సమైక్య సందర్భంగా తొలగించిన కార్మికులను తిరిగి ఉద్యోగంలోనికి తీసుకున్నది.

ఐక్యపోరాటాల వల్లనే విజయం సాధ్యమైనది. ఉద్యోగ భద్రత, సాధించుకున్న హక్కులు, ఒప్పందాల అమలుకోసం కూడా భవిష్యత్లో మరిన్ని ఐక్యపోరాటాలు చేయాల్సిన అవసరం వుంది. భవిష్యత్లో ఉద్యోగ, కార్మికులను ఐక్యపోరాటాలే రక్షణ అని ఈ సమైక్య రుజువు చేసింది. ఉద్యోగులంతా ఆ దిశలో కదలాలని ఆశిస్తూ.

- పాలడుగు భాస్కర్, రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి

ఎ.పి.మున్సిపల్ వర్కర్స్ & ఎంప్లాయిస్ యూనియన్

పోరాడి సాధించిన మున్సిపల్ కార్మికుల ఒప్పందం

ఒప్పందం : రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ప్రతినిధులు, పోరాట కమిటీ నాయకుల మధ్య కుదిరిన ఒప్పందంలోని ముఖ్యమైన అంశాలు.

డిమాండ్స్ :

1. ఇప్పటికే ట్రెజరీల వేతనాలు, ప్రభుత్వమే బడ్జెట్ కేటాయిస్తున్న వేతనాలు చెల్లిస్తున్న రాష్ట్రాలలో పరిస్థితులు ఎలా ఉన్నాయి. ఎలా వేతనాలు చెల్లిస్తున్నారు అనే అంశాలు అధ్యయనం చేయడానికి ఒక కమిటీని ఏర్పాటు చేస్తారు. అందులో 4 ప్రభుత్వ ప్రతినిధులు, 4గురు యూనియన్ నాయకులుంటారు. ఈ కమిటీ 60రోజుల్లో నివేదిక ఇవ్వాలి. (అప్పటివరకు ప్రభుత్వమే ప్రతినెల మొదటి తేదీన వేతనాలు చెల్లింపుకు చర్యలు తీసుకునే బాధ్యత వహిస్తుంది. ఈ మేరకు విడిగా ఆదేశాలిస్తామని చెప్పారు)
2. కార్పొరేషన్లు/ మున్సిపాలిటీలలో ఏకీకృత స్టాపింగ్ ప్యాట్రన్ అమలుకు ప్రభుత్వం వెంటనే చర్యలు చేపడుతున్నది.
2. రిటైర్డ్ అయిన పారుశుధ్య కార్మికుల వారసులకు ఉపాధి సౌకర్యం కల్పించే విషయం ప్రభుత్వం దీన్ని పరిశీలిస్తున్నారు.
4. మునిసిపల్ రంగంలోని 1100 ఎన్ఎంఆర్లను సుప్రీంకోర్టులోనున్న ఎస్.ఎల్.పి. నుండి మినహాయించడం గురించి. ఎన్ఎంఆర్ల రెగ్యులరైజేషన్పై ప్రతి వ్యక్తిగత కేసు పరిశీలించిన తరువాత ప్రభుత్వం తగు నిర్ణయం తీసుకుంటుంది.
5. ఇతర కోర్కెలు :
అ) మునిసిపల్ సిబ్బంది తప్పకుండా ప్రతినెలా ఒకటవ తారీఖున వేతనాలు/ పెన్షన్లు పొందటం కోసం

కొత్తగా ప్రారంభించిన పిడి ఖాతాను నిర్వహించటానికి ప్రభుత్వం సమర్థమంతమయిన చర్యలు తీసుకుంటుంది.

- అ) ఉద్యోగుల జీతాల నుండి ఎల్ఐసి/ జిఐఎస్ పిఎఫ్ బకాయిలు వసూలు చేయబడ్డాయి. కానీ వాటిని సంబంధిత సంస్థలు/ఖాతాలకు జమ చేయలేదు. ఈ అంశాన్ని ప్రభుత్వం పరిశీలిస్తుంది.
- ఇ) తెలంగాణాలోని అర్బన్ లోకల్ బాడీస్కు చెంది మృతి చెందిన /రిటైరైన ఉద్యోగులకు చెల్లించాల్సిన పెన్షన్ కంట్రీబ్యూషన్ను ప్రభుత్వ ఖాతాకు జమ చేస్తామని ప్రభుత్వం హామీ ఇస్తుంది. తద్వారా వారు పెన్షన్ సదుపాయం పొందవచ్చు.
- ఈ) సమ్మెలో పాల్గొన్న ఉద్యోగులపై ఎటువంటి కక్షసాధింపు చర్యలు వుండవు.
- ఉ) సమ్మెలో పాల్గొన్న ఉద్యోగులందరికీ అర్హమయిన లీవు మంజూరు చేయబడుతుంది.
- ఊ) సమ్మెకాలంలో రద్దు చేసిన పారిశుధ్య కాంట్రాక్టులను పునరుద్ధరించాలన్న కోర్కెను, అదనపు గంటలు, శెలవు రోజుల్లో పని చేయించుకుని సమ్మెకాలాన్ని సర్దుబాటు చేయాలన్న విజ్ఞప్తిని ప్రభుత్వం సానుభూతితో పరిశీలిస్తుంది.
- ఎ) జెట్సోర్నింగ్ ఎంప్లాయిస్/ కాంట్రాక్టు వర్కర్లు/ ద్వారా గ్రూపులు/ సొసైటీలకు సంబంధించి 13.07.2006 తారీఖులో ఇచ్చిన జి.ఓ.2501ని అమలు చేయటానికి ప్రభుత్వం అవసరమయిన చర్యలు తీసుకుంటుంది. భవిష్యత్తులో ఇందులో ఉండే పెరుగుదలను కూడా అమలు చేస్తుంది.

యుజ్జియు ఎస్జి ఆఫీసు ముందు ధర్నా

సి జెఎల్ఎం అర్హత లిస్టులోని అవకతవకలను అరికట్టాలని, ఇపిఎఫ్ అకౌంట్ నంబర్తోసహా అర్హత లిస్టును ప్రకటించాలని డిమాండ్ చేస్తూ యునైటెడ్ ఎలక్ట్రిసిటీ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ రీజనల్ కమిటీ ఆధ్వర్యంలో మే 18న కర్నూలుజిల్లాలో విద్యుత్ సూపరింటెండింగ్ ఇంజనీరు కార్యాలయం ముందు ధర్నా నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమంలో కర్నూలు డివిజన్ అధ్యక్షులు ఎం.రామంజనేయులు, ఉపాధ్యక్షులు ఎన్.రామక్రిష్ణ,, పి.నాగయ్య, వై.అయ్యాస్వామి, క్రిష్ణమోహన్, శ్రీనివాస్గౌడ్, అదోని డివిజన్ నాయకులు ఎం.రత్నకుమార్, మహబూబ్బాషా, జయన్న, రంగప్ప, మల్లిఖార్జున, తదితరులు పాల్గొన్నారు.

బాలుడు - ఆపిల్ చెట్టు

అనగనగా ఒక ఆపిల్ తోట. ఆ తోటలో ఒక చెట్టుకింద కూర్చుని ఆకలితో ఒక బాలుడు ఏడుస్తూ ఉన్నాడు. ఆ బాలుడి ఆకలిని అర్థం చేసుకున్న ఒక ఆపిల్ చెట్టు ఒక ఆపిల్ పండును రాల్చి వాడి ఆకలి తీర్చింది. అప్పటి నుంచి ఆ చెట్టు, పిల్లవాడు మంచి స్నేహితులయ్యారు.

కొన్నిరోజులు గడిచాయి. పిల్లవాడు పెద్దవాడయ్యాడు. ఒకరోజు ఆపిల్ చెట్టు దగ్గరికి వచ్చి “మనమిద్దరం ఆడుకుందాంరా” అని పిలిచాడు.

ఆ చెట్టు “నీతో ఆడుకోవడానికి నేను మనిషిని కాదు కదా” అని చెప్పింది. చెట్టు అలా అన్నందుకు ఆ పిల్లవాడు ఏడుస్తూ కూర్చున్నాడు. “ఎందుకు ఏడుస్తున్నావు. నువ్వు ఏడిస్తే నాకూ ఏడుపు వస్తుంది. నీకు ఏం కావాలో అడుగు” అంది ఆపిల్చెట్టు.

“ఆడుకోవడానికి నా దగ్గర బాల్, బ్యాట్ లేవు. అవి కావాలంటే డబ్బులు కావాలి. అవి కూడా నా దగ్గర లేవు” అని చెట్టుతో ఆ పిల్లవాడు చెప్పాడు. అప్పుడా చెట్టు “ఓన్... అంతేనా దానికి ఇంతగా ఏడవాలా... నా దగ్గర ఉండే ఆపిల్స్ కోసుకుని అమ్ముకుంటే నువ్వు బాల్, బ్యాట్ కొనుక్కోవచ్చు” అని చెప్పింది. వెంటనే బాలుడు ఆపిల్ పండ్లను కోసుకుని మార్కెట్కు వెళ్లి అమ్ముకుని బాల్, బ్యాట్ తెచ్చుకొని ఆడుకుంటూ సంతోషపడ్డాడు.

మరికొంత కాలానికి ఆ పిల్లవాడు యువకుడై వచ్చి ఒకరోజు ఆ చెట్టు నీడలో బాధపడుతూ కూర్చున్నాడు. అప్పుడు ఆ చెట్టు “ఏంటి బాబూ బాధపడుతున్నావు” అని అడిగింది.

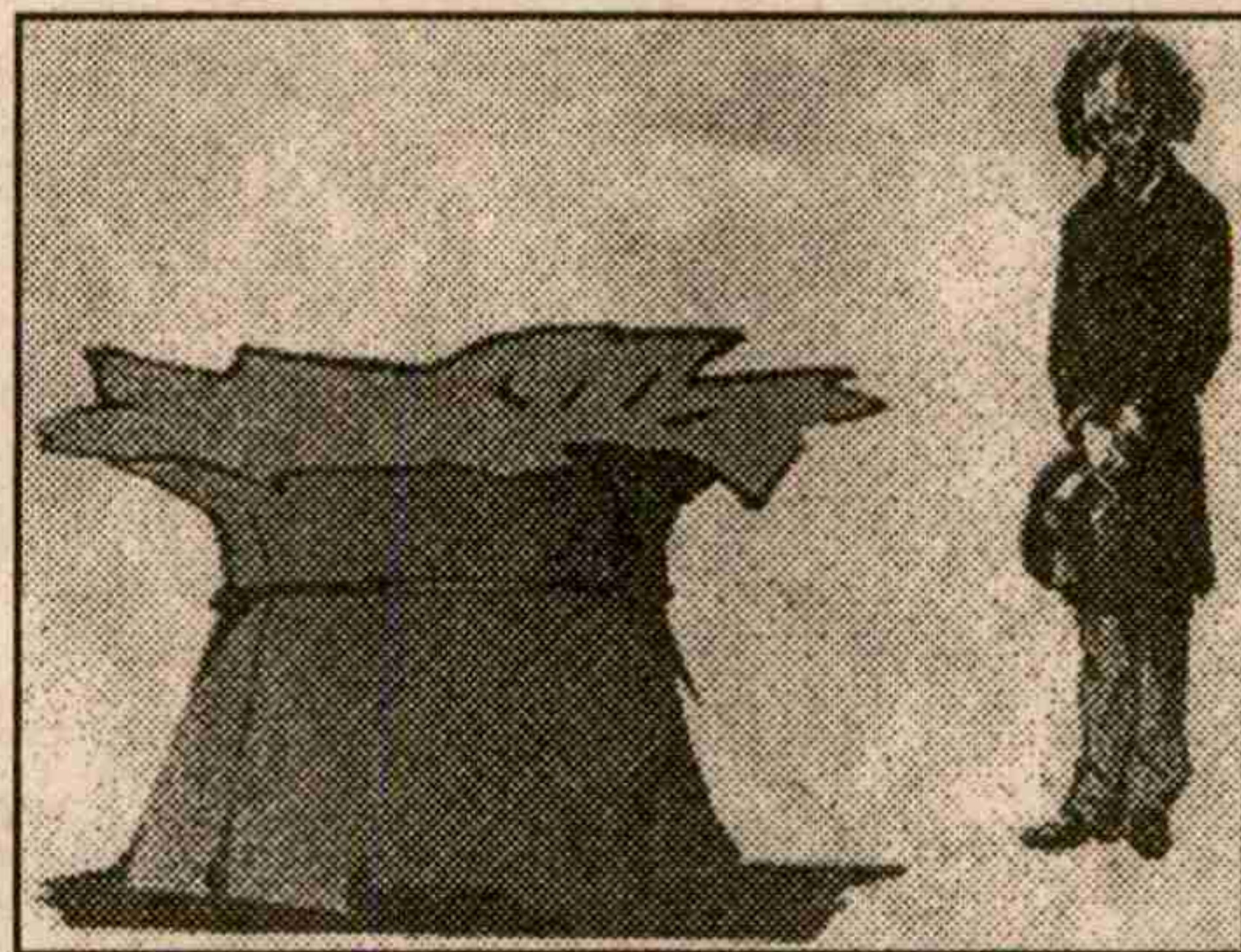
అప్పుడు ఆ యువకుడు “నేను ఇల్లు కట్టుకోవాలనుకుంటున్నాను. కానీ కలపకు నా దగ్గర డబ్బులేదు” అన్నాడు. “దానికిఅంత బాధ పడాలా నా కొమ్మలు ఉన్నాయిగా అవి తీసుకెళ్లి ఇల్లు కట్టుకో” అని చెప్పగానే ఏమాత్రం ఆలోచించకుండా ఆ చెట్టు కొమ్మలను నరుక్కొని తీసుకెళ్లి ఇల్లు కట్టుకున్నాడు యువకుడు. ఇలా తను కట్టుకున్న ఇంట్లో సంతోషంగా గడుపుతూ చాలాకాలం తర్వాత ఆ యువకుడు ముసలివాడై మళ్లీ ఆపిల్ చెట్టు దగ్గరికి వచ్చాడు.

అతణ్ణి చూసిన ఆ చెట్టు ఎంతో బాధతో “ఎన్నాళ్లకు వచ్చావు బాబూ... నీకు ఏమి యివ్వను. గతంలో మాదిరి ఆపిల్స్ ఇవ్వలేను, అంతకుమించి నా కొమ్మలను ఇవ్వలేను, చివరిగా నా నీడనూ ఇవ్వలేను. ఎందుకంటే అవి ఏమీ నా దగ్గర లేవు. కాబట్టి నా దగ్గర ఉండే వాటితో నేను ఏమైనా సహాయం చేయగలనేమో చెప్పు చేస్తాను” అని అంది ఆపిల్ చెట్టు.

అప్పుడు ఆ వృద్ధుడు బాధతో “నేను నీ దగ్గర నుంచి ఏమీ ఆశించడం లేదు. ఎందుకంటే నేను జీవితంలో అలసిపోయాను. వృద్ధుడిని అయ్యాను. ఇప్పుడు నీ నీడలో కూర్చుని సేద తీరాలని వచ్చాను... కానీ నా స్వార్థం కోసం నీ నీడను కూడా దూరం చేసుకున్నాను” అని దుఃఖించాడు.

నీతి: పిల్లలూ ఆ ఆపిల్ చెట్టు అన్ని విధాలా మనిషికి ఉపయోగపడి అన్ని సమస్యలను తీర్చింది. కానీ మనిషి ఆ చెట్టుకు ఎలాంటి మేలు చేశాడు? ఇలాగే మన తల్లిదండ్రులు మనం అడగకుండానే అన్నీ ఇస్తూ ఉంచీ తారు. కానీ మనం పెద్దవాళ్లమైన తర్వాత వాళ్లకు ఎలాంటి సుఖాన్ని ఇస్తున్నామో ఆలోచించండి.

- మారుజోళ్ల మధుసూదనరెడ్డి

fiziken

“ఎసిడిటీ” నుండి తక్షణ ఉపశమనం

FREE

6 TABLETS FREE

ORACID

30 ml + 6 TABLETS

ప్రతి బాటిల్ పై * 30 ml. అదనం * 6 బాల్లెట్స్ ఉంటాయి

ఇక గ్యాస్ ట్రబుల్స్కి సత్వర పరిష్కారం సరిశ్రోత్త ఫార్ములాతో

ఒరాసిడ్

ఇది నిరంతరం పనిచేసే ఎంటాసిడ్

వైద్యఆరోగ్యరంగంలోని మహిళా ఉద్యోగుల సమస్యలు

రాష్ట్రంలో అన్ని ప్రభుత్వ వైద్య, ఆరోగ్య కేంద్రాలలో పనిచేస్తున్న మహిళా ఉద్యోగులు సుమారు 40వేల మంది ఉన్నారు. సామాన్య, పేద, మధ్యతరగతి ప్రజలకు కీలకమైన ఆరోగ్య, వైద్యసేవలను అందించడంలో అగ్రభాగాన నిలిచేది మహిళా ఉద్యోగులే! ఆసుపత్రులలో అధికభాగం సిబ్బంది సిస్టర్స్. ప్రాథమిక ఆరోగ్య కేంద్రాలలో అధికభాగం మహిళా ఆరోగ్యకార్యకర్తలు. సహనానికి మారుపేరుగా, చేయాల్సిన ప్రతిచీపనికీ బాధ్యతగా నిర్వహిస్తున్నారు. ఉన్నంతలో ప్రభుత్వ సేవలను ప్రజలకు అందించడంలోను ప్రభుత్వ ఆరోగ్యవధికాలను అమలు చేయడంలోను వీరి కృషి అభినందనీయం.

శాస్త్ర సాంకేతిక రంగాలలో మనం ఎంతోకొంత అభివృద్ధి సాధించినా, మహిళల స్థితిగతులలో మాత్రం తగినంత అభివృద్ధి జరగలేదు. మహిళలు అనేక రూపాలలో వివక్షకు గురవుతున్నారు. పని చేసేచోట ఇది ప్రత్యక్షంగా సాక్షాత్కరిస్తుంది. ప్రభుత్వం కూడా వైద్య, ఆరోగ్య రంగంలో సగానికి పైగా ఉన్న మహిళా ఉద్యోగుల న్యాయమైన కోర్కెలను తీర్చగలిగి కూడా పట్టించుకోవడం లేదు.

హాస్పిటల్స్ లో 24గంటల షిఫ్ట్ లలో పనిచేసే నర్సింగ్, పారామెడికల్ సిబ్బంది కనీసమైన సౌకర్యాలు లేక అనారోగ్యానికి గురవుతున్నారు. 8గంటలు పనిచేసే చోట కూడా టాయిలెట్లు, మంచినీళ్ళు, యూనిఫాం సర్వీసులో ఉండేవారికి ఛేంజింగ్ రూములు లేవు. కనీసమైన క్రెచ్ సౌకర్యం కల్పించడంలేదు. రాత్రివేళల్లో పనిచేసే పరిస్థితులలో రక్షణ లేదు. ఎమర్జెన్సీ సర్వీసుల్లో సేవలందించే సిబ్బందికి క్వార్టర్స్ వసతిలేదు. వేధింపులకు గురిచేసే వారిని శిక్షించేందుకు చట్టాలు అమలు కావడం లేదు. ఇవన్నీ ఒకేతరమే అవసరమైన నిధులు కేటాయించకపోవడం వలన ప్రభుత్వ ఆసుపత్రుల్లో కనీస వైద్య సౌకర్యాలు లేవు. వైద్యంకోసం వచ్చిన రోగికి ఏమీ చేయలేని నిస్సహాయతలో వారి కోపానికి బలయ్యేది ముందుగా నర్సింగ్ సిబ్బందే. ప్రభుత్వ నియామకాలు లేకపోవడంతో ఉన్నవారి మీద పని ఒత్తిడి పెరుగుతుంది. ప్రభుత్వ ఆసుపత్రుల్లో సిబ్బంది సరిగా పనిచేయడం లేదు అనే దుష్ప్రచారం కూడా జరుగుతున్నది. వైద్యం కార్పొరేటీకరణ ప్రైవేటీకరణ దిశగా పరిగెడుతున్నది. దీనికి కారణం సిబ్బంది పనిచేయక పోవడమా లేక ప్రభుత్వ అలసత్వమా? ఒకసారి ఆలోచించాలి. నేత్రచికిత్స, ఇన్ని లక్షల ఆపరేషన్లు, ఎన్నో వ్యాధుల నియంత్రణ, చికిత్స ఇవన్నీ ఎలా సాధ్యం? కనుక ప్రభుత్వ ఉద్యోగులపై ప్రజల్లో అపోహలను కలిగించడం మాని, చిత్తశుద్ధితో కేటాయింపులు పెంచాలి. సౌకర్యాలు మెరుగుపరచాలి.

శాస్త్ర విజ్ఞానం అభివృద్ధితోపాటు, కాలుష్యం, క్రొత్తరోగాలు ప్రజల జీవితకాలాన్ని కుదించివేస్తున్నాయి. వ్యాధి నిర్ధారణలోనూ, ప్రాణాంతక వ్యాధుల చికిత్సలోనూ పనిచేసే ఉద్యోగులకు రక్షణ సౌకర్యాలు లేవు. రోగులకు పనిచేసే ఉద్యోగులు కూడా రోగాల బారిన పడుతున్నారు.

ఒకేచోట పనిచేసే వివిధ కేడర్లకు అమలు చేస్తున్న బెనిఫిట్స్ లో కూడా తేడాలున్నాయి. ఆపరేషన్ థియేటర్లలో, రాత్రి షిఫ్ట్ లో పనిచేసే క్రిందిస్థాయి ఉద్యోగులకు ఆ అలవెన్సులు ఇవ్వడం లేదు. 5సం॥లు దాటినా యూనిఫాం ఇవ్వడంలేదు. ఖాళీ అయిన పోస్టుల్లో క్రొత్తవారిని నియమించడంలేదు. అనేక సంవత్సరాలు ఒక్క పోస్టులో పనిచేసినా ప్రమోషన్లు లేవు. అడపాదడపా జరిగే కౌన్సిలింగ్ లో అవకతవకలు ఇన్నీ అన్నీ కాదు. ప్రభుత్వ అధికారుల దృష్టికి తీసుకెళ్ళినా ఫలితం శూన్యం.

ప్రాథమిక ఆరోగ్య కేంద్రాల్లో పనిచేసే మహిళా ఆరోగ్య కార్యకర్తల వెతలు చెప్పనలవి కాదు. 5000కు పైగా ఉన్న జనాభాకు ఒక కార్యకర్త. మారుమూల గ్రామాలకు కాలినడకల వెళ్ళి సేవలందించాలి. ఎఫ్.టి.ఎ. మాత్రం సమయానికి రాదు. 18 రకాల రిజిస్టర్లు మెయిన్ బెస్ చేయాలి. గ్రామానికి వెళ్తే గ్రామస్థుల దయాదాక్షిణ్యాల మీద ఆధారపడి పని చేయాలి. ఒక చేత్తో కిట్, మరోచేత్తో పుస్తకాలు మోస్తూ అనేక కిలోమీటర్లు నడిచేవారికి ఒక సహాయకురాలు కూడా లేదు. గౌరవవేతనంతో పనిచేసే అంగన్ వాడీ వర్కర్లకు కూడా హెల్పర్ వుంది. ఎన్నిసార్లు విన్నవించినా ప్రభుత్వం పట్టించుకోవడం లేదు. బహుళార్థ సాధక కార్యక్రమాలు చేసే వీరిపై పని ఒత్తిడి చాలా ఎక్కువగా వుంది. ముఖ్యంగా కుటుంబ నియంత్రణ టార్గెట్లు జనాభాలో అర్హత కలిగిన జంటలతో సంబంధం లేకుండా అధికారులు నిర్ణయిస్తున్నారు. వాటిని పూర్తి చేయకుంటే జీతాలు ఆపడం, ఇంక్రిమెంట్లకోత అని బెదిరించడం వలన ఉద్యోగులు మానసిక ఒత్తిడికి గురవుతున్నారు. రాత్రివేళల్లో కాన్సుకోసం వెళ్ళవలసి వస్తే రక్షణలేదు. ఇక కాంట్రాక్ట్ పద్ధతిలో పనిచేస్తున్న మహిళా ఉద్యోగులకు ప్రసూతి సెలవు లేదు.

హెడ్ క్వార్టర్స్ లోనే నివాసముండాలి అనేది ఖచ్చితమైన నిబంధన. కానీ నివాసయోగ్యమైన వసతిసౌకర్యాలు లేవు. వివాహితులైన మహిళా ఉద్యోగులు పిల్లల చదువులు, భర్త ఉద్యోగం రీత్యా ఒంటరిగా ఉండాల్సిన చోట వేధింపులు, అభద్రత వెంటాడు తున్న సమస్యలు. అవివాహిత మహిళా ఉద్యోగుల పరిస్థితి ఇంకా అధ్వాన్నంగా ఉంది. కౌన్సిలింగ్ పద్ధతిలో అర్హులైన వారికి బదిలీలు కల్పించాలనే డిమాండ్ ను ప్రభుత్వం పట్టించు కోవడం లేదు. ఇక ప్రమోషన్ల పరిస్థితి చూస్తే ప్రమోషన్ లేకుండానే రిటైర్ అవుతున్న వారిసంఖ్య రోజురోజుకూ పెరిగిపోతున్నది.

పోరాడి సాధించుకున్న హక్కులను కూడా అమలు చేయటం లేదు. ప్రభుత్వం తన బాధ్యతను మరిచి, ప్రక్కదారి పడుతూ ప్రైవేటీకరణ పాటపడుతున్నది. “ప్రజలకు ఆరోగ్యం కల్పించడం” అనే ప్రభుత్వ బాధ్యత నిరంతరం గుర్తు చేస్తుండాలి. హక్కులను నిలబెట్టుకోవడానికి, సమస్యలను పరిష్కరించుకోడానికి మనకు పోరాట బాట తప్ప మరో దారిలేదు. అందుకే ఉద్యోగులందరూ ఐక్యంగా సంఘటితమై పోరాడాలి.

- సి. హెచ్. రోజారాణి

అసంఘటితరంగ కార్మికులకు సమగ్ర చట్టం కోసం పోరాడాలి!

సివిటియు రాష్ట్ర కార్యాలయం ప్రారంభోత్సవ సందర్భంగా
'నయా ఉదార వాద విధానాలలో అసంఘటితరంగ
కార్మికులు- ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమం ముందున్న సవాళ్ళు'
అనే అంశంపై జరిగిన సెమినార్‌లో
ప్రముఖ మేధావి జవహర్‌లాల్ యూనివర్సిటీ ప్రొఫెసర్
జయతీఘోష్ చేసిన ప్రసంగము

అసంఘటితరంగం రోజురోజుకీ పెరిగిపోవడం, వారి జీవన ప్రమాణాలు పడిపోవడం, వారి పట్ల ప్రభుత్వ నిర్లక్ష్య వైఖరులను శ్రీమతి జయతీఘోష్ వివరించారు. దీనికి గల కారణాలను, ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమం ఈ రంగంలో చేయవలసిన కృషి ఏ రకంగా ఉండాలి అనేదాన్ని ఆమె పలు ఉదాహరణలు, గణాంక వివరాలతో తెలియజేశారు.

మొదటగా ఈ సదస్సుకు తనను ఆహ్వానించడం ఎంతో గౌరవంగా భావిస్తున్నానని అన్నారు. సంఘటితరంగంలోని కార్మికులకు, అసంఖ్యాకంగా వున్న అసంఘటితరంగ కార్మికులకు మధ్యగల సంబంధాన్ని వివరించారు. కొద్ది శాతంగా వున్న సంఘటిత కార్మికశక్తి కనుక తన బేరసారాలాడే శక్తిని, పోరాట పటిమని కోల్పోయినట్లయితే అది అసంఖ్యాకులయిన అసంఘటిత రంగ కార్మికుల మీద తీవ్ర ప్రభావం చూపుతుంది. అందువలన అసంఘటితరంగం యొక్క శ్రమ ఫలాలను కొద్దిపాటిగా వున్న సంఘటితరంగ కార్మికులు అనుభవిస్తున్నారనే ప్రచారం వచ్చి అబద్ధమని అన్నారు. సంఘటితరంగం కార్మికులు అసంఘటితరంగ కార్మికులకోసం ఉద్యమాలు చేస్తూ నాయకత్వం వహించాలి. తాను, డా॥ఎం.కె.పాంథే వంటి వారు 15 సంవత్సరాల క్రితమే, కార్మికవర్గం మీద తీవ్ర దాడి జరగబోతోందని ఊహించాము. అయితే దాని పర్యవసనాలు ఇంత భయంకరంగా వుంటాయని ఊహించలేకపోయాను. నేడున్న పరిస్థితుల్లో ప్రజలకు ఆరోగ్యం, విద్య వంటి కనీసావసరాలు కూడా అందుబాటులో లేకుండా పోయాయి. ప్రతిదానికి మూల్యం చెల్లించాల్సి వస్తోంది. హైదరాబాద్‌లో పార్కుల్లో నడవడానికి కూడా పైసలు చెల్లించాలని విన్నాను. ఇలాగే పోతే భవిష్యత్తులో బ్రతకడానికి కూడా డబ్బు కట్టే పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. గత 15 సంవత్సరాలుగా కార్మికవర్గం మీద సమగ్రస్థాయిలో దాడి జరిగిందని చెప్పవచ్చు. ప్రపంచవ్యాప్తంగా కూడా ప్రజలందరి మీద ఇలాంటి దాడి జరిగిందని గ్రహించగలం. ప్రజలకందవలసిన సేవలు, ఆహారం, ఆరోగ్యం, విద్యలాంటివి నానాటికీ దూరమయ్యాయి. వ్యవసాయ

కార్మికులు, ఇతర ప్రజానీకంకాని, కార్మికులు కాని దాడుల్లో బలయిపోయారు.

భారతదేశం వెలిగిపోతోందని, ప్రపంచంలోని ఆర్థికశక్తిగా ఎదుగుతోందని చైనాను మించిపోతోందనే మాటలు వింటున్నాము. మనదేశం జిడిపి 8నుండి 9శాతానికి పెరిగిపోతోందని ఇదే అభివృద్ధికి చిహ్నమని చెబుతున్నారు. ఇది సంతోషించదగ్గ విషయమే! అయితే ఆ అభివృద్ధిలో కార్మికవర్గం వాటా ఎంతగా వుంది? ప్రతి ఐదు, ఆరు సంవత్సరాలకు ప్రభుత్వం నిర్వహించే జాతీయ సాంపిల్ సర్వే 2004-05 వివరాలు ఇలాగున్నాయి. కార్మికవర్గం సృష్టిస్తోన్న అదనపు విలువలో జీతాల వాటా ఎంత అని చూస్తే అది నానాటికీ పడిపోయింది. 30 సంవత్సరాల క్రితం అది 40 నుండి 50శాతంగా వుంది. అదికాస్తా 1990 సం॥లో 30% కాగా, 2001లో 16%, 2004లో 11% శాతానికి పడి పోయింది. ఈ 11శాతమనేది ప్రపంచంలోనే అతి హీనమైనదిగా వుంది.

ఉద్యోగకల్పన ఎలా వుందో చూద్దాం. జాతీయ సాంపిల్ సర్వే ఇలా తెలియజేస్తోంది. 1990 సం॥లో జనాభా పెరుగుదల 1.9% వుండగా ఉద్యోగ కల్పన 6%గా మాత్రమే వుంది. 1999-2000, 2004-2005సం॥ల వివరాలు చూస్తే ఉద్యోగకల్పన బాగా పెరిగినట్లుగా కనబడుతోంది. దీన్ని అభివృద్ధిగా ఉపాధి కల్పనగా చూపిస్తున్నారు. వాస్తవం మరోలాగుంది. ఈ కాలంలో జీతాలు ఇచ్చే ఉపాధి, కార్మికుల ఉద్యోగాలు, జీతాలు కూడా గణనీయంగా పడిపోయాయి. పెరిగినట్లుగా చెబుతున్న ఉపాధి అంతా స్వయంఉపాధి రంగంలోనే జరిగింది. 50శాతం పెరుగుదల ఈ రంగంలోనే పెరిగినట్లుగాను, అందులో మహిళలలో 60శాతం గాను వున్నట్లు గణాంకాలు తెలుపుతాయి. వీరిలో 50శాతం మంది కనీసవేతనాన్ని కూడా ఆదాయంగా పొందలేకపోతున్నారు. ఇది నేడు ఒక పెద్దసవాలుగా మన ముందుంది. ఎందుకంటే వారికెవ్వరూ యజమానులు లేరు. త్రోపుబండ్ల వంటి వాటితో ఉపాధి లేదా సరుకుల అమ్ముకునే వారు, ఇళ్ళలోనే ఉత్పత్తులు తయారు చేయటం వంటివే మన ట్రేడ్ యూనియన్‌లు ఏవిధంగా పని

చేయాలి? వాళ్ళను నేరుగా ఎవరు దోపిడి చేస్తున్నారు? వాళ్ళను ఎలా సమీకరించాలి! వాళ్ళకు కనీస రక్షణ ఎలా కల్పించాలి? వాళ్ళ హక్కుల గురించి ఎవర్ని అడగాలి? కనీస రక్షణ ఏది? ఈ రంగంలో వారికోసం ఏ డిమాండ్లు పెట్టాలి అనేది మనమంతా తీవ్రంగా ఆలోచించాల్సిన అవసరం వుంది. కనీస రక్షణ, కనీస హక్కులు, కనీస భద్రత స్వయంఉపాధి రంగానికి ఉండేలా చూడాలి.

మనం అంతర్జాతీయ అనుభవాలు చూసుకున్నా ఈ పరిస్థితుల్లో ఏమి చేయాలి అనేది బోధపడుతుంది. కార్మికులందరికీ కనీస సామాజిక రక్షణ, సామాజిక భద్రత కల్పించాలని కోరాలి. భారతదేశంలోని 93%గా వున్న అసంఘటితరంగానికి ఇది వర్తింపజేయాలని కోరాలి. దీనికి వెంటనే ఈ రకమైన జవాబు వస్తుంది. మనది పేదదేశం, మనవద్ద వనరులు లేవు. ఇది అసాధ్యం అని ముఖ్యంగా ప్రభుత్వంలో పనిచేసే వారినుండి వస్తుంది. కాని ఇది పచ్చి అబద్ధం! ప్రపంచంలో ఏ అభివృద్ధి చెందిన దేశాన్ని చూసినా ఆర్థిక, సార్వజనీక, సామాజికభద్రత, రక్షణ కల్పించ బడింది. యూరోప్/పశ్చిమ యూరోప్ దేశాలనే పరిశీలిస్తే అభివృద్ధి చెందుతున్న క్రమంలో ఫిన్లాండ్, నార్వే వంటివి కూడా కార్మికులకు ఇటువంటి రక్షణ కల్పించాయి. ముఖ్యంగా ఫిన్లాండ్నే చూస్తే అది మనలాగే 200 సం॥లు పరాయి పాలనలో వుంది. పేద వ్యవసాయ ప్రజలందరి దేశం. అయినా అది సార్వజనీన విద్య, ఆరోగ్యం, సార్వజనీన రక్షణ కల్పించింది. అదేవిధంగా అర్జెంటైనాను చూస్తే అది కూడా సంక్షోభాలను ఎదుర్కొన్న తర్వాతనే కల్పించింది. బ్రెజిల్ కూడా ఇదే చేసింది. చైనా 1980 నుండి ఈ రక్షణను పెంచింది. దక్షిణకొరియాలో అసంఘటితరంగానికంతటికీ దీన్ని వర్తింపజేసింది. సార్వజనీన సామాజిక భద్రత కల్పిస్తే ఉత్పత్తి లేదా పోటీ తత్వం దెబ్బతింటాయనేది బూటకంగా తేలిపోయింది.

ఈ సమస్యకు మరో స్వభావం వుంది. ఎటువంటి జీతభత్యా లు లేకుండా పనిచేసే మహిళల పరిస్థితి ఏమిటనేది? వారికి జీతాలు లేవు కాబట్టి ఎటువంటి సామాజికభద్రత, రక్షణ కల్పించలేమని చెబుతారు. మహిళలలో అధిక సంఖ్యాకులు ఈ రకంగా వున్నారు కాబట్టి అది సమస్యగా వుంది. ఇటీవల కాలంలో వెనిజులా దేశంలో ఇటువంటి మహిళలకు కూడా పెన్షన్ సౌకర్యాన్ని కల్పించారు. కాబట్టి ఇది సాధ్యమేనని తేలుతుంది.

భారతదేశానికి సంబంధించినంత వరకు ఇది మరీ ప్రాధాన్యత సంతరించుకుంటోంది. ప్రగతిపథంలో వున్న వ్యవస్థ కార్మిక సంక్షేమాన్ని విస్మరించజాలదు. అది వారి పట్ల జాలితో చేసే చర్యగాకాదు. అభివృద్ధి క్రమంలో తప్పనిసరయిన అంశంగా గుర్తించాల్సిన అవసరం వుంది. అందువలన మన భారతదేశంలోని కార్మికులందరికీ సార్వజనీన భద్రత కల్పించాలి అని మనం తక్షణం డిమాండు చేయాలి. అభివృద్ధి క్రమంలో అది అత్యవసరమైన అంశంగా వుంటుంది. అంతేకాక ఈ రకమైన రక్షణ కల్పించడంతో వారి అవసరాలు పెరుగుతాయి. దాని ఫలితంగా వివిధ రకాల మార్కెట్లు పెరిగి అభివృద్ధి జరుగుతుంది.

రెండో అంశం ఏమిటంటే అభివృద్ధిలో వచ్చే ఆర్థిక

సంక్షోభాలు తట్టుకోవడంలో కూడా ఇది తోడ్పడుతుంది. ఉదాహరణకు దక్షిణకొరియా, మలేషియా వంటి దేశాలు తీవ్ర ఆర్థిక సంక్షోభాలు ఎదుర్కొన్నా అక్కడి కార్మికవర్గం, ప్రజలు తమకున్న రక్షణల వల్ల అంతగా దెబ్బతినకుండా బయటపడ్డారు. కాని థాయ్‌లాండ్‌లో అది జరుగలేదు.

మూడోది సామాజిక రక్షణ, విద్య, ఆరోగ్యం అందించడం వలన కార్మికుల ఉత్పాదక శక్తి పెరిగి అభివృద్ధి అనేది సవ్యంగా జరిగి దేశానికి తోడ్పడుతుంది.

అందువలన మనం పెట్టాల్సిన డిమాండ్లు ఈ విధంగా వుండాలి.

1. ప్రతి ఒక్కరికి సరైన ఆరోగ్యం విద్య అందజేయాలి. సరైన అంటే సార్వత్రిక పేరిట ఐదు క్లాసులకు ఒక టీచరు లాగా కాకుండా సరిపడ స్థాయిలో సౌకర్యాలు, బోధన సిబ్బంది అన్న మాట! సరైన ఆరోగ్యమంటే మందులు లేకుండా వారానికి ఒకసారి కనబడే డాక్టరులాగా కాకుండా పూర్తిస్థాయిలో సౌకర్యాలుండాలి!

2. ప్రమాదం లేదా మరణం లేదా హతాత్తుగా ఏదైనా దుర్ఘటన జరిగినప్పుడు ఆదుకునే కనీస సామాజిక భద్రత కల్పించే పథకాలు ప్రవేశపెట్టాలి. అవి స్వయం ఉపాధి పొందేవారికి/జీతాలు పొందే కార్మికులకు, ఉద్యోగం పోయిన వారికి/జీతాలు లేకుండా పని చేసే వారికి ప్రతి ఒక్కరికి లభించాలి. కాని ఇది చాలా ఖర్చుతో కూడినదని అంటుంటారు. అది అవాస్తవం. ఎందుకంటే స్థూల జాతీయోత్పత్తి (జిడిపి)లో 2%కన్నా తక్కువ మొత్తంలో దీన్ని సాధించవచ్చును. అందుకే యుపిఎ ప్రభుత్వం తన కనీస ఉమ్మడి కార్యక్రమంలో భాగంగా దీన్ని వుంచి అసంఘటితరంగానికి సామాజిక భద్రత కోసం ఒక బిల్లు ప్రవేశపెట్టింది. ఆ బిల్లు ఎన్నో లోపాలతో వుండి వుండవచ్చు. అయినా ప్రభుత్వం తన విధానంలో దీనికి చోటు ఇవ్వడమే ఒక గొప్ప విషయంగా గుర్తించాలి. ఇప్పుడు మనం కార్మికులందరికీ సమగ్రమైన సామాజికభద్రత కల్పించే చట్టం తేవాలని డిమాండు చేయాలి. ఇది కార్మికుల పట్ల జాలి, ఔదార్యాలతో కాకుండా అభివృద్ధి క్రమంలో భాగంగానే చేయవచ్చు.

అందులోనూ నేటి పరిస్థితుల్లో దీన్ని సాధించడం చాలా తేలికయిన పనిగా వుంది. ఎందుకంటే గత 5 సం॥లలో బడా పెట్టుబడిదారులయిన కార్పొరేట్ కంపెనీల లాభాలు మూడు రెట్లు అంటే 300శాతం పెరిగాయి. అదే సమయంలో వారు తమ లాభాలు అన్నీ మిగుల్చుకున్న తర్వాత చెల్లిస్తోన్న పన్నులు 12% నుండి 5%నికి పడిపోయాయి. వీళ్ళు చెల్లించాల్సిన పన్నులను సరాసరిగా 10శాతానికి తీసుకువచ్చినా మనకు కావల్సిన సొమ్ము అవసరాన్ని మించి వసూలవుతుంది. 10సం॥ క్రితం ఈ పరిస్థితి లేదు. లాటిన్‌అమెరికా దేశాలలో కూడా వాళ్ళు అక్కడి పన్నుల వ్యవస్థను ఈ రకంగా సరిచేసి తమ ప్రజలకు విద్య, ఆరోగ్యం కల్పించడానికి కావలసిన నిధులు సేకరించుకోగలిగారు. వారిని ఆదర్శంగా తీసుకోవాలి.

ఈ దిశలో సిఐటియు కృషి చేస్తుందనే నమ్మకంతోనే నేను సెమినార్‌లో భాగస్వామురాలనయ్యాను.

- దినకర్

సిఐటియు నూతన ప్రధానకార్యదర్శి
ఎం.డి.అమీన్

ఆగస్టు 8న అసంఘటితరంగంలో అఖిల భారత సమ్మె జనరల్ కౌన్సిల్ పిలుపు

దేశ కార్మికవర్గం ఎదుర్కొంటున్న కీలక సమస్యలపై

సిఐటియు అఖిల భారత జనరల్ కౌన్సిల్ సమరభేరి మ్రోగించింది.

మే 27-30 తేదీల్లో కలకత్తాలోని కామితబ్రత మజుధార్ నగర్ (సాల్ట్ లేక్ స్టేడియం)లో

జరిగిన జనరల్ కౌన్సిల్ అసంఘటిత కార్మికులకు కనీసవేతనాలు, పని పరిస్థితులు,

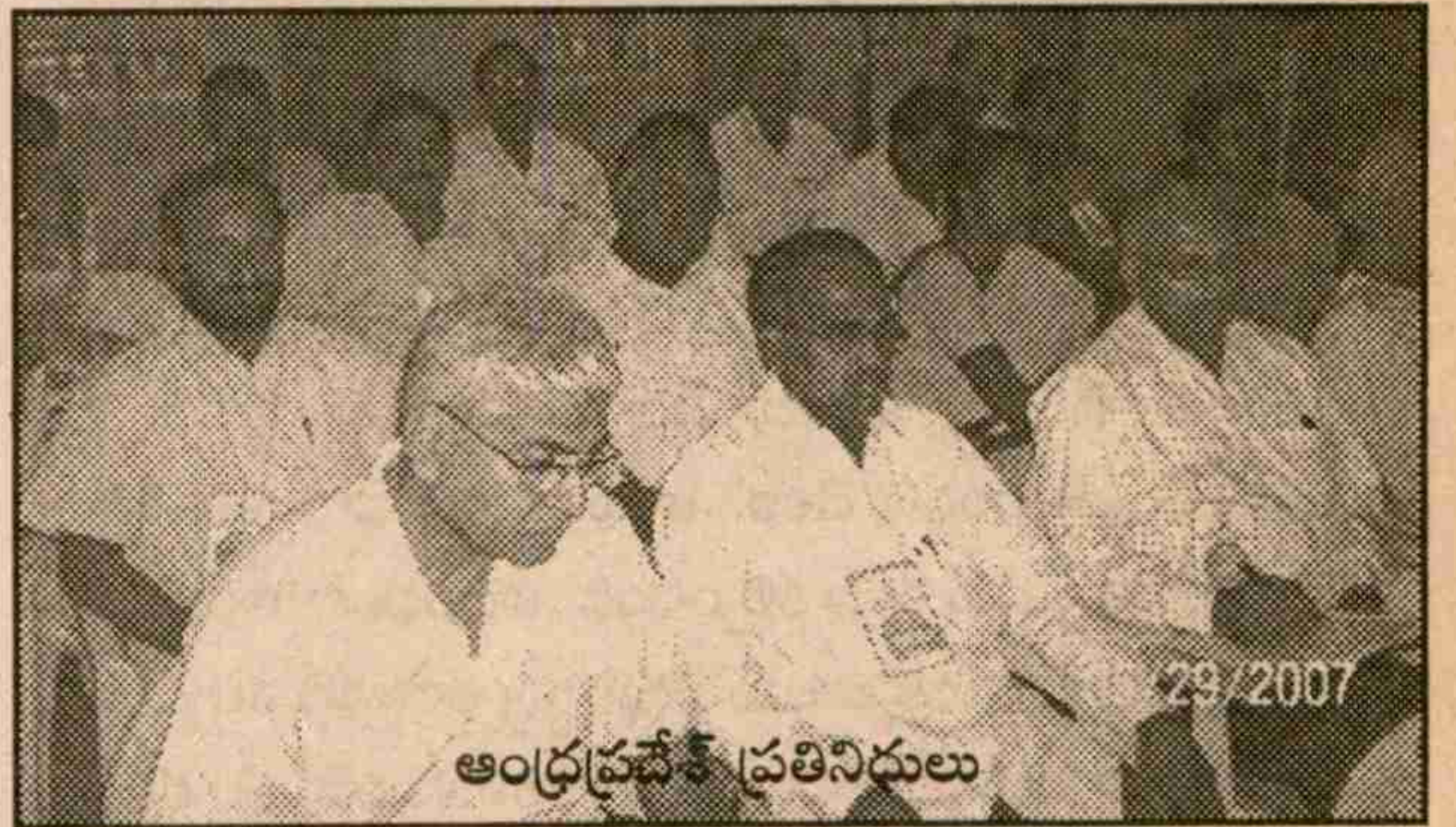
సాంఘిక భద్రత, శ్రామిక మహిళలకు సమాన వేతనాలు సాధించటంకోసం

ఆగస్టు 8న దేశవ్యాపిత సమ్మెకు జనరల్ కౌన్సిల్ పిలుపునిచ్చింది.

అనేక రాష్ట్రాల్లో కనీసవేతనాలు డిక్లర్ కాకపోవటం, డిక్లర్ అయిన చోట కూడా అమలు చేసే యంత్రాంగం పట్టించుకోక పోవటం అన్ని రాష్ట్రాల్లోని పరిణామం. వామపక్ష పాలిత రాష్ట్రాలు మినహా అన్నిచోట్లా ఇదే స్థితి. ఇప్పటికే ఆంధ్రప్రదేశ్, తమిళనాడు మొదలయిన అనేక రాష్ట్రాల్లో అసంఘటిత కార్మికుల సమస్యలపై రాష్ట్రవ్యాపిత ఆందోళనలు సాగాయి. సమగ్రశాసనం చేస్తానన్న హామీని యుపిఎ ప్రభుత్వం ఇప్పటివరకు నిలబెట్టుకోలేదు. అర్జున్ సేన్ గుప్తా కమిటీ కూడా కార్మికుల కీలక సమస్యలను పట్టించుకోలేదు. అందుకే అన్ని రంగాల అసంఘటిత కార్మికుల సమస్యల పరిష్కారానికి ఆగస్టు 8న దేశవ్యాపిత సమ్మెకు సిఐటియు జనరల్ కౌన్సిల్ పిలుపునిచ్చింది.

సంఘటితరంగ కార్మికులు ఎదుర్కొంటున్న కీలక సమస్య బోనన్ సీలింగ్. బోనన్ పొందే అర్హత సీలింగ్ ను రూ.10వేలకు పెంచాలన్న డిమాండుపై జూన్ 19న దేశవ్యాపితంగా అన్ని జిల్లాలు, పారిశ్రామిక వాడల్లో ప్రదర్శనలకు జనరల్ కౌన్సిల్ పిలుపు నిచ్చింది. ఆరోజు అన్ని యూనియన్లు పైదానికి టెలిగ్రామ్లు ఇవ్వాలని కూడా నిర్ణయించింది. దాదాపు సం॥ క్రితం ఇండియన్ లేబర్ కాన్ఫరెన్స్ లో ఈ పెంపుదల గురించి వాగ్దానం చేసిన ప్రధాని దాన్ని మర్చిపోయారు. దీనిపై వీలైనంత త్వరలో ఆర్డినెన్స్ విడుదల చేయాలని ప్రభుత్వాన్ని డిమాండు చేసింది.

అంగన్ వాడీల సమస్యలపై గతంలో అనేక రూపాల్లో ఆందోళనలు, పోరాటాలు చేసిన అఖిల భారత అంగన్ వాడీ వర్కర్స్

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రతినిధులు

అండ్ హెల్పర్లు సంఘం జులై 10న అంగన్ వాడీలు దేశవ్యాపిత సమ్మెకు జనరల్ కౌన్సిల్ పిలుపునిచ్చింది.

ఈ సం॥ సెప్టెంబర్ 17 నుండి కా॥పి.రామ్మూర్తిగారి శతజయంతి ఉత్సవాల్ని 2008 సెప్టెంబర్ 17 వరకు జరపాలని జనరల్ కౌన్సిల్ నిర్ణయించింది. ఈ కాలంలో సెమినార్స్, క్లాసులు, చర్చాగోష్టులు వంటివి జరిపి కార్మికవర్గాన్ని చైతన్యవంతం చేయాలని కౌన్సిల్ పిలుపు. 2007 సెప్టెంబర్ 17న కలకత్తాలో ర్యాలీసభ, ముగింపులో చెన్నైలో ర్యాలీసభ పెద్దఎత్తున జరపాలని నిర్ణయించింది.

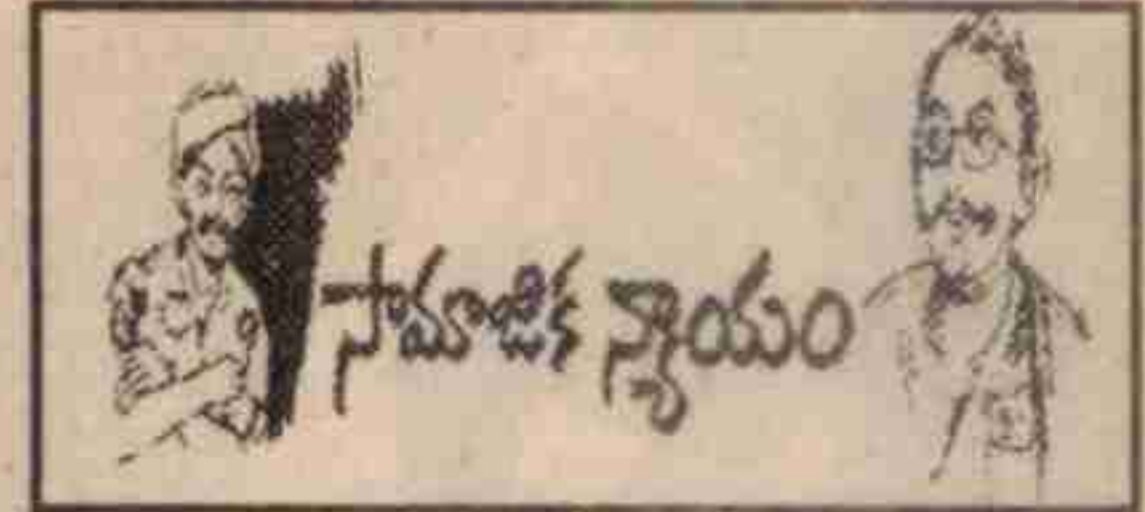
జనరల్ కౌన్సిల్ చేసిన మరో కీలక నిర్ణయం బెంగాల్ వామపక్ష ప్రభుత్వ 30 సం॥ల వేడుకలను వివిధ రూపాల్లో 3నెలల పాటు జరపాలన్నది. ప్రారంభ దినాల్లో సాగిన ఆనందమార్చ్ కుట్రల నుండి పురూలియాలో ఆయుధాల జారవిడుపు మొ॥న అనేక అంశాలతోపాటు తాజా సింగూర్, నందిగ్రాంల వరకు పాలకవర్గాలు చేస్తున్న ప్రచారాన్ని తుత్తునీయలు చేయాలని కౌన్సిల్ పిలుపునిచ్చింది. కార్మికవర్గ పోరాటాల కాణాచిగా బెంగాల్ ప్రభుత్వం ఎలా నిలబడ్తుందో కార్మికుల జన బహుళ్యానికి వివరించాలని కౌన్సిల్ నిర్ణయించింది.

నిర్మాణపరంగా తీసుకోవల్సిన అనేక చర్యల గురించి కూడా కౌన్సిల్ చర్చించింది. కౌన్సిల్ ప్రారంభంలోనే కా॥మహమ్మద్ అమీన్ ను ప్రధాన కార్యదర్శిగా కౌన్సిల్ ఎన్నుకున్నది. రాజస్థాన్ లో సాగుతున్న నరమేధానికి వ్యతిరేకంగా కౌన్సిల్ తీర్మానించింది.

కౌన్సిల్ లో మాట్లాడుతున్న
ఎం.సాయిబాబు, బి.లలితమ్మ, ఆర్.లక్ష్మయ్య

ముస్లింలు ఆదరించబడుతున్నారా? అణగారినట్లు కనిపిస్తున్నారా?

కార్మికోద్యమం, ప్రత్యేకించి సిఐటియు ముస్లింల వాస్తవ స్థితిగతుల ఎడల కార్మికవర్గంలో సరైన అవగాహన కలిగించాలి. ముస్లింల సమస్యల పరిష్కారానికి ఎలుగెత్తి చాటాలి. వారిని కష్టజీవుల ఉద్యమాల ప్రధానస్రవంతిలో భాగస్వాములను చేయాలి. అందుకు కొన్ని వాస్తవాలు పరిశీలిద్దాము.

హిందీ చిత్ర పరిశ్రమంతా “ఖాన్”ల మయం. షారుక్, అమీర్, సల్మాన్, షబ్నా, ఎఆర్.రెహమాన్ వగైరా. హిందూస్థానీ సంగీతం అమ్మద్ ఆలీఖాన్, బిస్మిల్లాఖాన్ వగైరా. ఎవరో ఎందుకు భారతదేశ అధ్యక్షుడు ఒక ముస్లిం. ఇంకా ముస్లింల వెనుకబాటు తనం ఎక్కడ? అదంతా రాజకీయపార్టీల ఓటుబ్యాంకు రాజకీయాల లోనే వుంది తప్ప వాస్తవం కాదు. ఇది ఒక పేరు మోసిన వైద్యుని అభిప్రాయం. ఆయనే కాదు ఎంతోమంది విద్యాధికుల అభిప్రాయం కూడా ఇదే. జస్టిస్ సచార్ కమిటీ ముస్లింల సామాజిక, ఆర్థిక, వైజ్ఞానిక స్థితిగతులపై వెల్లడించిన విషయాలు, భ్రమలను తొలగించి వాస్తవాలను తేటతెల్లం చేస్తున్నాయి.

భారతదేశం 13.8కోట్ల ముస్లింలకు పుట్టినిల్లు. దేశ జనాభా లో 13.4శాతం అన్నమాట. కుల, మత, స్త్రీ-పురుష బేధాలతో సంబంధం లేకుండా దేశవాసులందరికీ సమాన హక్కులను, హోదా ను రాజ్యాంగం కల్పిస్తోంది. కాని ఇదంతా కాగితాలకే పరిమితం.

2005లో ప్రధాని నియమించిన సచార్ కమిటీ రిపోర్టును 2006 నవంబర్ 30న పార్లమెంటు ముందుంచారు. ముస్లింలు దేశద్రోహులుగా అదే సందర్భంలో అతి ఆదరణ పొందుతున్న వారుగా ముద్రించబడి రెంటికీ చెడ్డ రేవదులయ్యారని సచార్ కమిటీ స్పష్టం చేసింది. ముస్లింలు దైనందిన జీవితంలో ప్రతిరోజూ తాము దేశద్రోహులము కాదని రుజువు పరచుకోవాల్సివస్తోంది. ముస్లింల ఆదరణ అనేది ఏవిధంగానూ వారి సామాజిక, ఆర్థిక పరిస్థితిని మెరుగుపరచలేకపోయింది. సమాజంలో కొంత భాగమేకాక, పోలీసులు కూడా వీరిని నిత్యం అనుమానిస్తూనే వున్నారు. గడ్డం, టోపీ వున్న ముస్లింలను పోలీసులు పార్కులు, రైల్వేస్టేషన్లు, మార్కెట్లలో దొరకపుచ్చుకొని విచారణకు పట్టుకు పోవడం తరచు సంభవిస్తోంది. తమ పిల్లలను సాధారణ విద్యాసంస్థల్లో చదివించాలనుకున్నా మతవిద్యాసంస్థలకే పంపవలసి వస్తున్నది. ముస్లింలలో విద్యా ప్రమాణాలు జాతీయ సగటు కంటే అతితక్కువ. ఇది పట్టణాల్లో, మహిళల్లో అధికం. పిల్లల్లో 6-14 వయస్సు మధ్య 25శాతం బడి ముఖం ఎరుగరు లేదా బడిమానేసిన వారే. ఉన్నత విద్యాశ్రేణుల్లో చదువు మానేసిన వారిలో వీరే అత్యధికం. డిగ్రీలో చదువుతున్న వారిలో 4శాతం, పోస్టుగ్రాడ్యుయేషన్లో 2శాతం మాత్రమే ముస్లింలు వున్నారు. ముస్లిం పిల్లల్లో 3శాతం మాత్రమే “మదర్సా”లలో చదువుతున్నారు. ఉర్దూనేర్చే, ఉర్దూ బోధనా భాషగా వున్న స్కూళ్ళు అతితక్కువ. అన్ని సామాజిక ఆర్థిక తరగతుల్లో అత్యధిక నిరుద్యోగులు కూడా వీరే.

స్త్రీ, పురుష సమస్యల విషయంలో మత సంబంధమైన

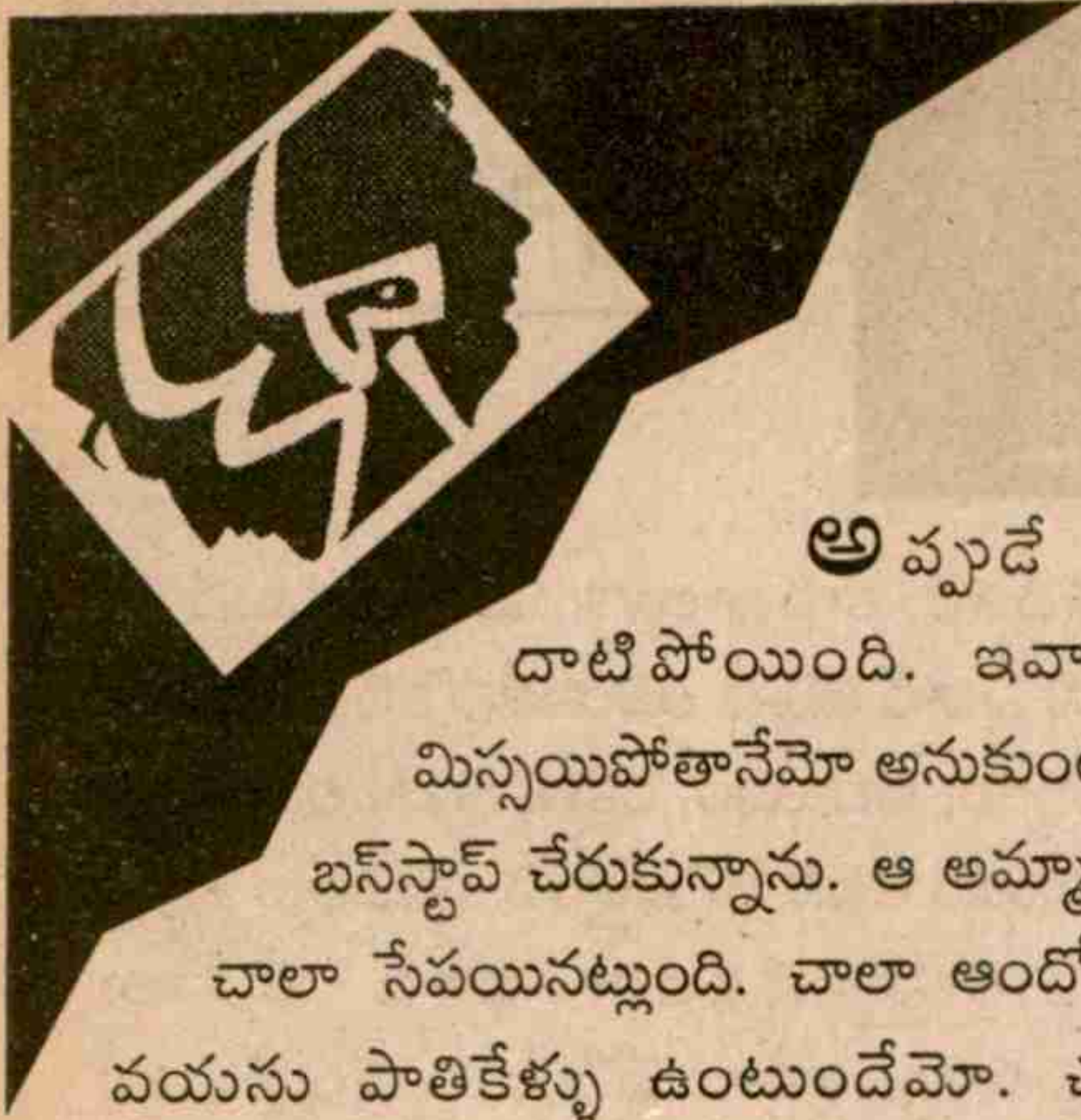
పెళ్ళి, విడాకులు తదితర కారణాలుగా చూపి సమస్యను ప్రక్కతోపట్టిస్తున్నారని సచార్ కమిటీ తెలియజేస్తోంది. రోజువారీ సమస్యలైన విద్య, ఉద్యోగం, ఆదాయం, రక్షణ, ఆహారలభ్యతలను పరిగణనలోనికి తీసుకోవడం లేదని ఘోషిస్తోంది. ప్రభుత్వం కూడా అదే ధోరణితో మతాన్ని నెవంగా చూపి చేతులు దులుపుకుంటున్నది. ప్రభుత్వం అమలు చేసే ఎన్నో కార్యక్రమాలు సత్ఫలితాలనివ్వటం లేదు. పల్కుపోలియో చుక్కలు ముస్లిం జనాభానరికట్టడానికేననే దురభిప్రాయం కూడా అటువంటిదే.

కార్మికుల్లో ముస్లిం జనాభా అత్యల్పం. సచార్ కమిటీ ప్రకారం ఆర్థిక కార్యకలాపాల్లో ముస్లిం మహిళల పాత్ర అతితక్కువ కావడమే అందుకు కారణం ముస్లిం మహిళలు అతితక్కువమంది కార్మికులుగా వున్నారు. వారిలో ఎక్కువమంది స్వయం ఉపాధి, చేతివృత్తులపై ఆధారపడు తున్నారు. పట్టణప్రాంతాల్లో అత్యధిక ముస్లిం కుటుంబాలు నెలకు కనీసం రూ.500లు కూడా ఖర్చు చేయలేని స్థితిలో వున్నవి. అత్యధిక శాతం ముస్లింలు, అందునా మహిళలు బీడీ కార్మికులుగా, జరీ, ఎంబ్రాయిడరీ, అగర్బత్తి, చికెన్వర్క్, కుట్టు పనివంటి గృహపరిశ్రమలకే పరిమితమై పనిచేస్తున్నారు.

పబ్లిక్, ప్రైవేటు రంగాలలో జీతాలందుకునే ముస్లిం పురుషుల సంఖ్య స్వల్పం. రోజువారీ ముస్లిం కార్మికులు భద్రతలేని అత్యంత దయనీయస్థితిలోనే వున్నారు. మిగిలినవారితో పోలిస్తే ముస్లింల రోజువారీ ఆదాయం కూడా స్వల్పంగానే వుంది. బ్యాంకు అప్పుల విషయం కూడా అందుకు మినహాయింపుకాదు. కొన్ని బ్యాంకులు ముస్లింలు నివసించే ప్రాంతాలను నష్టదాయక ప్రాంతాలుగా పరిగణించి బ్యాంకు సేవలందుకోవడం కష్టతరం చేస్తున్నవి.

ఐఎఎస్ అధికారుల్లో 3శాతం, ఐఎఫ్ఎస్ అధికారుల్లో 1.8శాతం, ఐపిఎస్ అధికారుల్లో 4శాతం ముస్లింలు వున్నారు. రైల్వేలో 4.5శాతం మంది ముస్లిం ఉద్యోగులుండగా, వారిలో 98.7శాతం చిరుద్యోగులు మాత్రమే. రక్షహీనత ముస్లింలలో అత్యధికంగా వున్నా (ఐసిడిఎస్) అంగన్వాడీ కేంద్రాల ఏర్పాటులో లోపం వుంది. ప్రభుత్వ ఆరోగ్య కేంద్రాలలో మహిళా డాక్టర్ల లభ్యత లేక, ముస్లిం మహిళల ప్రైవేటు వైద్యశాలల దోపిడీకి గురౌతున్నారు. సచార్ కమిటీ నివేదిక దరిమిలా ఢిల్లీలో నిర్వహించబడిన సదస్సు ముస్లింల స్థితిగతుల మెరుగుదలకు కొన్ని కోర్కెలను ప్రతిపాదించినది. గిరిజన సబ్ ప్లాన్ మాదిరిగానే సబ్ ప్లాన్ రూపొందించాలని, అందుకు బడ్జెట్ కేటాయింపులు చేయాలని డిమాండ్ చేసింది. ముస్లింలు అత్యధికంగా నివసించే ప్రాంతాల్లో అంగన్వాడీ కేంద్రాలు, ప్రాథమిక ఆరోగ్య కేంద్రాల ద్వారా వైద్య సౌకర్యం అందించాలని, పేద ముస్లింలకు గృహసౌకర్యం కల్పించాలని, ఉద్యోగ నియామకాల్లో రిజర్వేషన్ కల్పించాలని, బ్యాంకు రుణసౌకర్యం కల్పించాలని డిమాండు చేసింది.

- కె. హేమలత

"ఓ సీత కథ"

అప్పుడే వది గంటలు దాటి పోయింది. ఇవాళ కూడా బన్ మిస్సయిపోతానేమో అనుకుంటూ త్వరంగా నడిచి బస్ స్టాప్ చేరుకున్నాను. ఆ అమ్మాయి అప్పటికే వచ్చి చాలా సేపయినట్లుంది. చాలా ఆందోళనగా చూస్తోంది. వయసు పాతికేళ్ళు ఉంటుందేమో. చూడగానే దిగువ మధ్యతరగతి స్త్రీ అని తెలిసిపోతోంది. నా పరిశీలన పూర్తి అయ్యేలోపే బస్సు వచ్చేసింది. బతుకు జీవుడా అనుకుంటూ ఎలాగో సీటు సంపాదించాము.

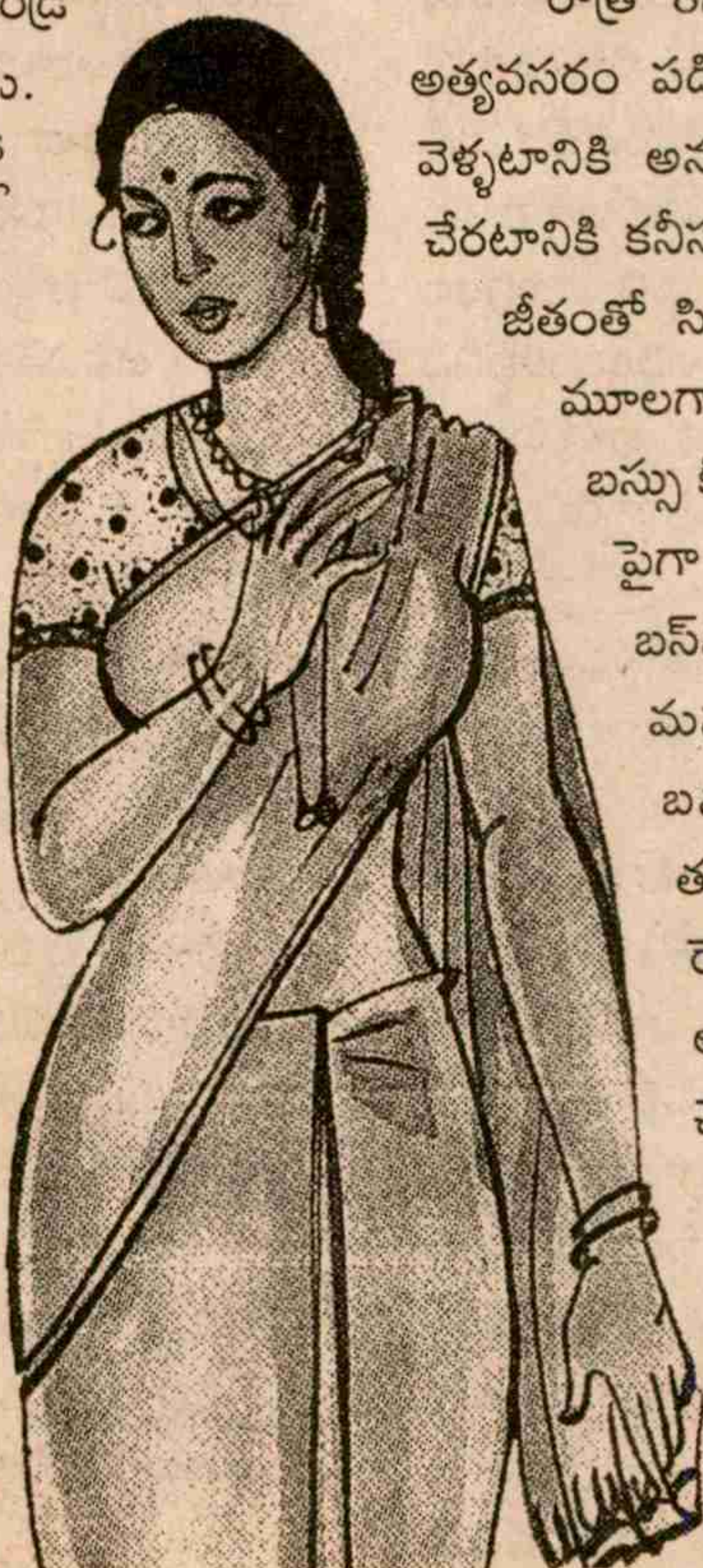
రోజూ ఆ అమ్మాయి, నేను ఒకే బస్ లో ఎక్కుతాము. నేను ముందు దిగిపోతాను. ఆ అమ్మాయి నా తర్వాత ఎక్కడో దిగుతుందనుకుంటాను. ఎలాగూ సీటు దొరికింది కదాని నాలోని పరిశీలకురాలు బయటకు వచ్చింది. నెమ్మదిగా ఆ అమ్మాయితో మాటలు కలిపాను. ఆమె పేరు సీత. ఆ అమ్మాయి కోరిలోని ఒక షాపులో సేల్స్ గర్ల్ గా పనిచేస్తోంది. అక్కడ ఆమెతోపాటు మరెందరో మహిళలు పనిచేస్తున్నారు. నేను ఆమె పనిగురించి, అక్కడి పరిస్థితుల గురించి, జీతభత్యాల గురించి అడగటంతో ఆమె ముఖంలో వెలుగువచ్చింది.

సీత ఒక బట్టలషాపులో పనిచేస్తోంది. ఆమె ఆ ఉద్యోగంలో చేరి దాదాపు ఎనిమిది సంవత్సరాలు కావస్తోంది. తండ్రి బండిమీద కూరగాయలు అమ్ముకుంటాడు. వదోతరగతి వరకు చదివిన సీత ఇంట్లో పరిస్థితులను అర్థం చేసుకుంది. తల్లిదండ్రులను ఆర్థికంగా చేదోడునివ్వాలని ఈ ఉద్యోగంలో చేరింది. స్వతహాగా చురుకైన అమ్మాయి కావటం వల్ల త్వరగానే పని నేర్చుకుంది. రేండేళ్ళ క్రితం పెళ్లైంది. భర్తది కూడా రోజుకూలి పని కావటంతో ఉద్యోగంలో కొనసాగక తప్పలేదు. అంతేకాదు ఉద్యోగం తనకి ఎంతోకొంత ఆత్మస్థైర్యాన్ని కూడా ఇస్తోంది.

పదిగంటలకు షాపులో ఉండాలంటే సీత దినచర్య ఉదయం 5 గంటలకే ప్రారంభమవుతుంది. ఇంటిపని పూర్తి చేసుకుని, తన సంవత్సరన్నర వయసు కొడుకుని తల్లి దగ్గర వదిలి, బయలుదేరేసరికి బస్సుటైమ్ అయిపోతూనే ఉంటుంది. సమయానికి బస్సు దొరికిందా సరేసరి. లేదంటే యజమానితో తిట్లు తప్పవు. షాపు తెరచింది మొదలు రాత్రి 8 గంటల దాకా అలా నిల్చోని ఉండాలి. రకరకాల

కస్టమర్లను హాజరుకావాలి. ఒక్కొక్కసారి మధ్యాహ్న భోజనం సాయంత్రం అయిందింటికి చేయాల్సి వస్తుంది. అప్పటివరకు ఒకటి రెండు కప్పుల టీతోనే కడుపునింపుకోవాలి. కనీసం టాయిలెట్ కి వెళ్ళటానికి కూడా టైం ఉండదు. ఆ టాయిలెట్లు కూడా ఎక్కడో దూరంగా ఉంటాయి. వెళ్లిరావటానికే అరగంట పట్టేస్తుంది. దానికి కూడా యజమానికి సంజాయిషీ ఇచ్చుకోవల్సిన దుస్థితి.

తను గర్భిణీగా ఉన్న సమయంలో పడిన అవస్థ వర్ణనాతీతం. సమయానికి భోజనంలేక, తరచూ టాయిలెట్ కు వెళ్ళలేక అనేకసార్లు జబ్బు పడింది. కనీసం ఇఎస్ ఐ కార్డున్నా ఉంటే వైద్యానికి కొంత వెసులుబాటు ఉండేది. ఏమీ లేకపోవటంతో వచ్చిన జీతంలో సగంపైగా ఆస్పత్రుల పాలయ్యింది. మరీ ప్రసవానికి ముందు సమయంలో రాలేక సెలవుకావాలని అడిగింది. సెలవులు వుండవు ఉద్యోగం మానేయమన్నారు. చేసేదిలేక చివరిక్షణం దాకా అలాగే లాక్కొచ్చింది. ఇంకా తనకి కొంతలోకొంత నయం. ప్రసూతి తర్వాత వచ్చి ఉద్యోగంలో చేరతానని అడిగితే తటపటాయించినా తన యజమాని ఉద్యోగం ఇచ్చాడు. కారణం వేరొకామె తనలాగే ప్రసూతికోసం మానేసింది. అందువల్ల ఏర్పడిన ఖాళీలో తనను తీసుకున్నారు. చాలామందికి ఆ అవకాశం కూడా లేదు.

రాత్రి 8 గంటల దాకా షాపులో ఉండాల్సిందే. మరీ అత్యవసరం పడితే తప్ప త్వరగా (సాయంత్రం 6 గంటలకు) వెళ్ళటానికి అనుమతించరు. 8 గంటలకు బయల్దేరితే ఇల్లు చేరటానికి కనీసం గంటపడుతుంది. తనకు తన భర్తకు వచ్చే జీతంతో సిటీకి దగ్గరగా ఉండే అవకాశం లేదు. సిటీకి మూలగా ఉంటేనే జీతంలో ఎక్కువభాగం ఇంటి అద్దెకి, బస్సు కిరాయికి సరిపోతోంది. అది కూడా రేకుల గది. పైగా తన బాబుని తల్లిదగ్గర వదలాల్సిన పరిస్థితి. బస్ స్టాపులో నిల్చున్న దగ్గర్నుండి ఇల్లు చేరేదాకా మనసుమనసులో ఉండదు. వీధిదీపాలు లేని బస్టాండ్లు పోకిరీలకి నిలయాలు. బస్సెక్కిన తర్వాతైనా వేధింపులు భరించాల్సిందే. ఒకటి రెండుసార్లు బస్సులో పెద్ద గొడవలు కూడా అయ్యాయి. గొడవ విషయం ఇంటికెళ్ళి భర్తకి చెబితే తిరిగి తననే మందలించాడు. బస్సులో అంతమంది ఉంటే నిన్నే ఎందుకు తాకాడు అంటూ అదోలాగా చూడటం మొదలెట్టాడు. ఆ తరువాత భర్తకి చెప్పుకోవటం కూడా మానేసింది.

రాత్రి 9,10 గంటల వేళ ఇంటికి

వెళ్ళి మళ్ళీ పనిలో పదాలి. పసివాడికి అన్నం పెట్టాలి. వాడితో పట్టుమని 10నిమిషాలు ప్రశాంతంగా గడిపే అవకాశమే లేకుండా పోయింది. పిచ్చివెధవ ఒక్కొక్కసారి తను వెళ్ళేసరికి నిద్రపోతాడు కూడా.

ఇంతాచేసి మొదటితారీఖు జీతం అందుకోబోతే కళ్ళనీళ్ళు తిరుగుతాయి. 8,10 సంవత్సరాల నుండి ఎంత చాకిరీ చేస్తున్నా ఆ వెయ్యి, పదిహేనువందలే. అవసరార్థం సెలవుపెడితే అది కూడా పూర్తిగా రాదు. తమకి కార్మికులుగా, ఉద్యోగులుగా గుర్తింపు కూడా లేదు.

ఈ పరిస్థితి తనొక్కటిదేకాదు. తనలాగా పనిచేస్తున్న అనేక వేల మంది షాపుల్లో పనిచేసే ఉద్యోగులది. ముఖ్యంగా మహిళల పరిస్థితి అన్నిచోట్ల లాగే ఇక్కడ కూడా చాలా దయనీయంగా ఉంది. మగవాళ్ళైతే వయసుమీరినా పనిలోంచి తీసేయరు. అదే ఆడవాళ్ళయితే ఏదో ఒక వంకతో తీసివేస్తారు. లేదంటే దొంగతనాలు అంటకట్టడం కూడా సర్వసామాన్యం.

సీత పరిస్థితి విన్న తర్వాత రెండురోజులు నా ఆలోచనలనిండా ఆమె. ఇంతకుముందు షాపుకెళ్ళితే పని చూసుకుని బయటపడేదాన్ని. కాని ఇప్పుడు వేరే కోణంలో వాళ్ళని చూడటం అలవాటైపోయింది.

సీత చెప్పిన పరిస్థితి చిన్న, మధ్యతరగతి దుకాణాల్లోది. ఇటీవలికాలంలో ప్రపంచీకరణ పుణ్యంతో అన్ని పట్టణాలు, నగరాల్లో వినిమయ సంస్కృతి చాలా వేగంగా వ్యాపించింది. ఫలితంగా, రూల్స్, సూపర్ బజార్లు, బట్టల దుకాణాలు, ఫుడ్ సెంటర్లు మొదలగు కొత్తతరహా వ్యాపార సముదాయాలు వెలుస్తున్నాయి. వీటితోపాటు వాటిలో పనిచేసేవారి సంఖ్య కూడా పెరుగుతోంది. పైన పటారం, లోన లొటారం అన్నట్లు కష్టమర్లను ఆకర్షించటానికి చేసే హంగూ, ఆర్భాటాల్లో పదిశాతం కూడా ఈ షాపు ఉద్యోగుల అవసరాలకు ఉపయోగించబ్బేదు. మారుతున్న పరిస్థితులకు అనుగుణంగా వారి డ్రెస్ కోడ్, యూనిఫారాలు, రాత్రిషిఫ్టులు మారుతున్నాయే తప్ప, పని పరిస్థితులలో మాత్రం మార్పులేదు.

సీత చెప్పినట్లు-

- కనీసవేతనం లేదు. ఉద్యోగభద్రతలేదు. ఇఎస్ఐ, పిఎఫ్ లేదు. సెలవుదినాలు లేవు. ప్రభుత్వం దృష్టిలో వీరు కార్మికులుగా ఎక్కడా నమోదు కారు. ఇవన్నీ షాపులో పనిచేసే ప్రతి ఉద్యోగికి వర్తించేవి.

ఇవికాక మహిళా ఉద్యోగులు ఎదుర్కొంటున్న ప్రత్యేక సమస్యలు :

టాయిలెట్లు, క్రెచ్ సౌకర్యాలు లేవు. ప్రసూతి సెలవు లేదు. కనీసం మగవారిలాగా చివరివరకు ఆ ఉద్యోగంలో కొనసాగే వీలు లేకుండా ముప్పైదాటగానే ఉద్యోగం నుండి తొలగిస్తున్నారు. రాత్రివేళ ఇళ్ళు చేరటంతో జీవితానికి భద్రత లేదు. అనేకచోట్ల యాజమాన్యం నుండి కష్టమర్ల నుండి, తోటి ఉద్యోగుల నుండి లైంగిక వేధింపులు ఎదుర్కొవలసి వస్తోంది. సరైన ఆహారం,

టాయిలెట్ల సౌకర్యం లేక శారీరక రుగ్మతలకు, టెన్షన్లు భరించలేక మానసిక రుగ్మతలకు గురవుతున్నారు.

అంతా ఆలోచించిన మీదట ఏదో నిర్ణయానికి వచ్చి సీత దగ్గరకు వెళ్ళాను. నా నిర్ణయం చెప్పాను. సీత ఆనందంగా దానికి ఒప్పుకుంది. “ఔనక్కా, స్నేహితులందరితోనూ నేను మాట్లాడతాను. వారందరినీ సంఘటితం చేయటానికి ప్రయత్నిద్దాం. ఇది అంత సులభంగా జరిగే పని కాదని నాకూ తెలుసు. కాని ఒక అడుగు వేయటం వల్ల కదా రెండో అడుగుకి దారి ఏర్పడుతుంది. కనీసం వారిలో తాము కార్మికులమన్నా స్పృహ కల్పించటానికైనా వీలుపడుతుంది. ఈ వచ్చే ఆదివారమే మనం సమావేశం ఏర్పాటు చేద్దామక్కా” అంటూ నాతో చేతులు కలిపింది.

- పద్మశ్రీ

వినిమయ ధరల సూచిక

(బేస్ 2001=100)

సెంటర్ సీరిస్	ఫిబ్రవరి 2007	మార్చి 2007	ఏప్రిల్ 2007
హైదరాబాద్	121	128	121
గుంటూరు	125	125	125
విశాఖపట్నం	124	124	124
వరంగల్	129	128	128
విజయవాడ	123	124	124
గోదావరిఖని	130	130	133
రాష్ట్ర సీరిస్			
విజయనగరం	130	130	130
రాజమండ్రి	134	135	134
జగ్గయ్యపేట	133	134	134
తిరుపతి	129	129	128
కొత్తగూడెం	128	128	128
నిజామాబాద్	134	135	135
ఆలిండియా	128	127	128
ఎ.పి	128	128	128

లింకింగ్ ఫ్యాక్టర్	1971=100	1960=100	1982=100
ఆల్ ఇండియా	-	4.93	4.63
హైదరాబాద్	-	5.23	4.79
గుంటూరు	-	5.60	4.57
విశాఖపట్నం	2.48	1.87	4.64
రాజమండ్రి	2.55	1.81	4.26
వరంగల్	2.36	1.90	4.75
ఎన్ఎస్ఐ కాంప్లెక్స్	2.52	1.89	4.21
గోదావరిఖని (ఎంజిపి)	2.49	-	4.45
విజయవాడ	-	-	4.28
విజయనగరం	-	-	3.93
కొత్తగూడెం	-	3.25	4.58

సమాచార వనరు : డైరెక్టరు ఆఫ్ ఎకనమిక్స్ & స్టాటిస్టిక్స్ -

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వము జారీ చేసినది.

డి లేబర్ బ్యూరో గవర్నమెంట్ ఆఫ్ ఇండియా

చైనా అభివృద్ధి- విద్యుత్ సంస్కరణలు పేలిపోతున్న యాజమాన్యాల వాదనలు

నేడు రాష్ట్రంలో (బహుశా దేశంలో) ఏ పెట్టుబడిదారుడ్ని కదిలించినా చైనాలో “అమలౌతున్న కార్మిక సంస్కరణలు” చెప్పి, “మీ చైనాలోనే నేడు కార్మికచట్టాలు ఎత్తేస్తూంటే ఇక్కడేంటయ్యా మీరు పాత చింతకాయ పచ్చడి గురించి చెప్తారు?” అని కార్మిక సంఘాల్ని ముఖ్యంగా సిఐటియు నాయకుల్ని బుకాయించటం చూస్తాం.

ఇక పెట్టుబడిదారుల యెడల ‘రాజుని మించిన రాజభక్తి’ ప్రదర్శించే సర్వశ్రీ సంజీవరెడ్డిగారిలాంటి కుహనా ట్రేడ్ యూనియన్ నాయకులు అవకాశమొచ్చినపుడల్లా చైనాలో కార్మిక సంస్కరణలు తెస్తే నోరుమెదపని సిఐటియు నాయకులు ఇండియాలో తెస్తే గొడవ చేయటం ఏం సబబని ఎద్దేవా చేస్తుంటారు. చైనాలో కార్మిక సంస్కరణలను ఎదిరించాల్సిన పని సిఐటియుదో, ఐన్ టియుసిదో కాదని పాపం ఆయనకు తెలియదనుకోవాలా? లేదంటే తెల్సీ కొందరినైనా మోసం చెద్దామనే ప్రయత్నమా? దీన్నే మరోలా చెప్పుకుందాం. మనలాంటి పెట్టుబడిదారి దేశాల్లో అన్ని రకాల సంస్కరణలు పెట్టుబడిదారులకోసమే చేస్తారు. కాని చైనా లాంటి కార్మికవర్గ రాజ్యంలో కూడా పెట్టుబడిదారులకోసం సంస్కరణలు చేస్తారా?

ఈ ప్రశ్న వేసుకుంటే సమాధానం దొరకటం కష్టమేమీ కాదు. కార్మికవర్గ రాజ్యంలో ఇటువంటి సంస్కరణలు జరగవని తేలిగ్గా అర్థం అవుతుంది. కాని ప్రచార హోరు స్థాయి చూస్తేనిజంగా అలాంటి వేమైనా జరుగుతున్నాయేమోనని కొందరైనా గందరగోళ పరుస్తూండటం కద్దు! “లాభం లేందే వ్యాపారి ఏటికి ఎదురు పోడన్న” సామెత మనకు తెలుసు. నేడు ప్రపంచాన్ని చైనా శాసించ గలగడానికి కారణం “ఆప్రాల్!” ఈ కార్మిక సంస్కరణలు కాదు. ఏ యజమానికైనా మొత్తం ఉత్పత్తి ఖర్చులో కేవలం పదిశాతం మించి కార్మికుల జీతభత్యాల ఖర్చుండదు. మరి ఆ పదిశాతం కోసం అనవసర సంస్కరణలు అమలు చేసి సమాజంలో అలజడి తెచ్చుకుంటుందా చైనా?! ఇవి కానప్పుడు చైనాను మాన్యుఫాక్చరీంగ్ రంగంలో ఒక సమున్నత స్థానంలో నిలిపిన ఇతర అంశాలేవి? మౌళిక సదుపాయాల రంగం. (ఇన్ ఫ్రాస్ట్రక్చర్ రంగం) ఇది నేటి చైనా ప్రగతికి మూల కారణం. దాన్నో ముఖ్యంగా విద్యుత్ రంగం. చైనా తన విద్యుత్ రంగాన్ని అభివృద్ధి చేసుకున్న తీరు అద్భుతం.

భారతదేశంలో 7వ ప్రణాళిక కంటే ముందు 42585 మె.వా. వున్న మన గ్రిడ్ కు 7వ ప్రణాళిక కాలంలో 21400 మె.వా. సామర్థ్యాన్ని కలపగలిగాం. అంటే సం॥నికి సుమారు

4500 మె.వా. కలిపాం. అప్పటికి చైనా గ్రిడ్ సుమారు మనకు రెట్టింపు సామర్థ్యం (90000 మె.వా.కుపైగా) ఉండగా వారు సం॥నికి 9000 మె.వా. సామర్థ్యాన్ని కలిపారు. అంటే కలుపుతున్న రేటు దాదాపు ఒకటే. అక్కడ్నించే కథ మారింది. గత 16,17 సం॥లుగా అంటే సరళీకృత ఆర్థిక విధానాలు మొదలైన తర్వాత మన దేశంలో సాలుకు అదే 4500 మె.వా. (కొన్నిసార్లు అంతకంటే తక్కువగా) కలుపుతుండగా చైనా సం॥నికి 50,000 మె.వా. కలుపుతోంది. అంటే కలిపే సామర్థ్యాన్ని వారు పెద్దఎత్తున పెంచుకోగా మనం దారుణంగా తగ్గించి వేశాం.

వాళ్ళు ఎంచుకున్న విధానాలే దీనికి కారణం. అన్నిటికన్నా విద్యుత్ రంగం కీలకం అని గుర్తించారు. తమ వద్ద కేటాయించడానికి అందుబాటులో వున్న నిధులు పరిమితం అని తెలుసుకున్నారు. వెచ్చించేది గిట్టుబాటు కావాలంటే ప్రతి యువాన్ (వాళ్ళ రూపాయలు)కు అంతకు ముందు కంటే అదనంగా మె.వా. సామర్థ్యం పెంపు జరగాలనుకున్నారు. దీనికి (1) దీర్ఘకాలిక ప్రణాళిక ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. కొనాల్సిన టర్బైన్స్ ను బల్క్ లో ఒకేసారి కొన్నారు. ఉదాహరణకు 2 టర్బైన్స్ కొంటే 10రెట్లు ఎక్కువ చెల్లించాల్సి వచ్చేది. కాని ఒకేసారి 20 టర్బైన్స్ ఆర్డర్ ఇవ్వటం వల్ల 5-7 రెట్లు మాత్రమే ఎక్కువ చెల్లించేవారు. దీనివల్ల కలిపే ప్రతి మె.వా. సామర్థ్యం ఖరీదు బాగా తక్కువైంది. సరిగ్గా ఇక్కడే మన దేశ పాలకులు పప్పులో కాలేశారు. 80వ దశకం తర్వాత కలిసే ప్రతి మె.వా. సామర్థ్యం ఖరీదు ఆకాశాన్నంటింది. దాంతో విద్యుత్ ఛార్జీలు కూడా పెరిగిపోయాయి. (2) ఎ.బి.బి. ఆల్ స్టోమ్, సీమెన్స్, జి.ఇ వంటి బహుళజాతి గుత్తసంస్థల నుండి తాము కొనే ప్రతి బల్క్ టర్బైన్ ఆర్డర్లతోపాటు వివరమైన సాంకేతిక పరిజ్ఞాన బదిలీ ఒప్పందాన్ని కుదుర్చుకున్నారు. దీనివల్ల ఒకప్రక్క చౌకగా టర్బైన్లు అందుబాటులో ఉండటమేగాక వారి దేశంలో విద్యుత్ ఉత్పత్తి పరికరాలు తయారు చేసే పునాది బలంగా ఏర్పడింది.

80వ దశకంలో బిహెచ్ ఇఎల్ కు సాటి రాగల సంస్థ చైనాలో లేదు. నేడు బిహెచ్ ఇఎల్ ఆ స్థాయిలోనే మిగిలిపోగా (సం॥నికి 4-5వేల మె.వా. యంత్రాల ఉత్పత్తి) షాంఘై పవర్, హర్ బిన్ పవర్, డోంగ్ ఫాంగ్ లు ఒక్కొక్కటి సం॥నికి 20వేల మె.వా. సామర్థ్యం గల యంత్రాల్ని ఉత్పత్తి చేస్తున్నాయి. ప్రపంచంలోని మరే ఇతర దేశం కన్నా చౌకగా విద్యుత్ అందించటమేగాక మన దేశంలో సైతం వారి ప్లాంట్లు చౌకగా అందించగలుగుతున్నాయి.

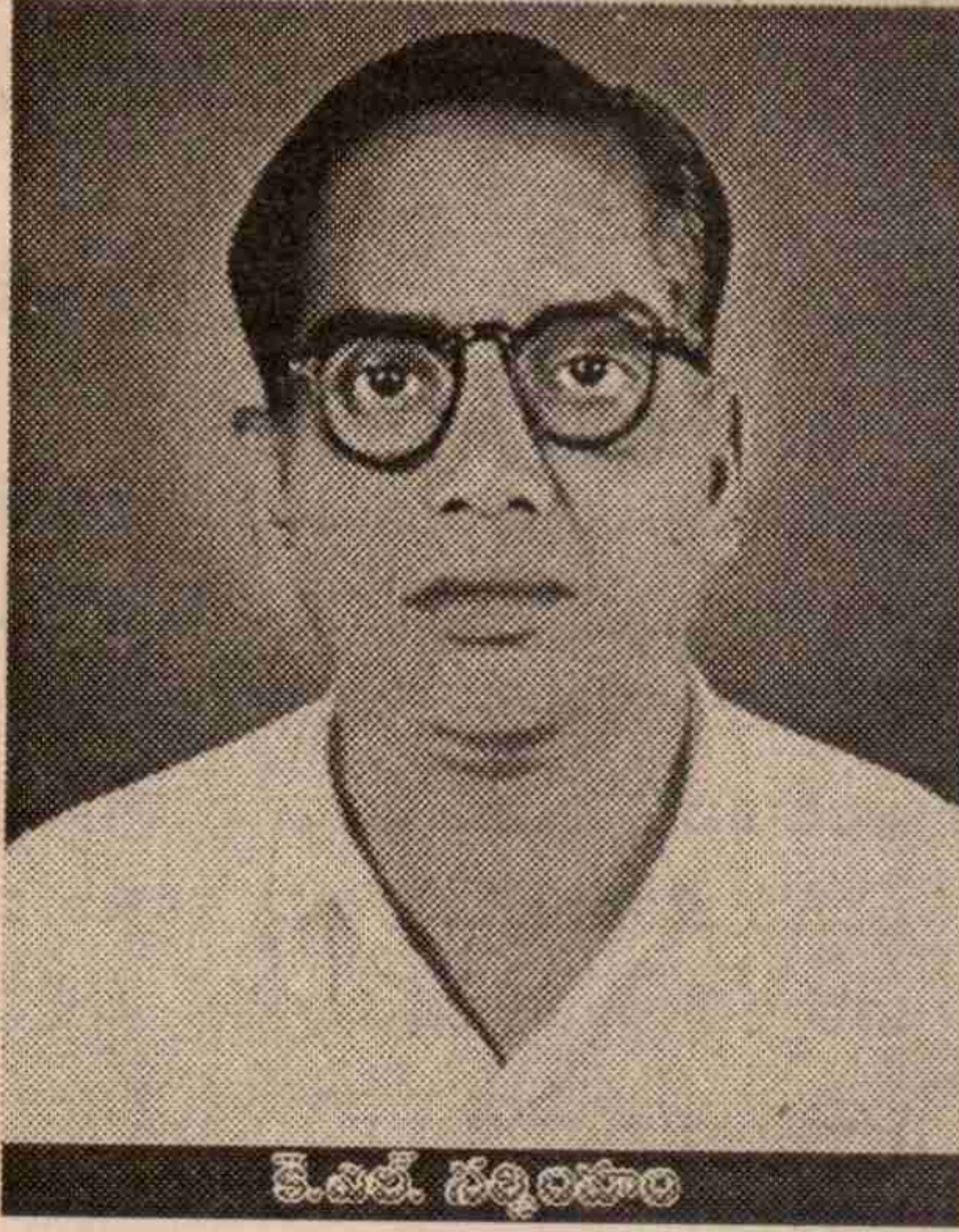
1985-2007 మధ్య భారత విద్యుత్ రంగం అభివృద్ధి				
1985	1992	1997	2002	2007
స్థాపిత సామర్థ్యం 42585 మె.వా	69480.5 మె.వా	85902.5 మె.వా	104917.5 మె.వా.	128432 మె.వా
కలిపిన సామర్థ్యం	16422 మె.వా	19015 మె.వా	23514.5 మె.వా	
	(8వ ప్రణాళికలో)	(9వ ప్రణాళిక)	(10వ ప్రణాళికలో)	

ఆదర్శ జీవితం కె.ఎల్.నర్సింహం గారిది

మనకు స్వాతంత్ర్యం రాక ముందు బ్రిటీష్ వలస పాలనా కాలంలో బి.ఐ.టి, ఎన్.ఐ.టి, ఐ.ఎల్.టి.డి వంటి బ్రిటీష్ కంపెనీలలో కార్మికోద్యమాన్ని నిర్మించి, నికరంగా కార్మికుల తరపున నిలబడి పోరాడిన యోధుడు కామ్రేడ్ కె.ఎల్ నర్సింహం గారు. ఎవ్వరూ కనీసం వేలెత్తి చూపలేని, మచ్చలేని మహానాయకుడాయన. కార్మికచట్టాలను ఔపోసనం పట్టిన దిట్ట కె.ఎల్.

కాలేజీ విద్యార్థి దశలోనే కామ్రేడ్ బసవపున్నయ్య, మోటూరి మనుమంతరావు గార్లతో సంబధాలేర్పడి ఆ క్రమంలో వామపక్ష ఉద్యమ కార్యకర్తగా రూపాంతరం చెందారు. రైల్వే, విద్యుత్, టుబాకో, ట్రాన్స్‌పోర్ట్ వంటి పలు ఉద్యమాలను నిర్మించి, వాటికి నాయకత్వం వహించి, నడిపించిన పునాది పురుషుల్లో ఆయనొకరు.

స్వతహాగా మృదు స్వభావియైన కె.ఎల్ కార్మికుల మౌలిక సమస్యలపై పోరాడే సందర్భాలలో ధృఢంగా నిలబడి పోరాడేవారు. ఆయనది చాలా నిరాడంబర జీవితం. అనేక సందర్భాలలో కేవలం టీ నీళ్లు త్రాగి, ఆఫీసులో చాప మీద పడుకుని జీవించారని విద్యుత్తుద్యమంలో ఆయన నాయకత్వం క్రింద పనిచేసిన శ్రీ హబీబుల్లాగారు చెప్తుంటారు. మచ్చుకైనా కోపం, విసుగు కనపర్చని అత్యంత సహన శీలిగా పలువురు ఆయనను శ్లాఘించారు.

కె.ఎల్. నర్సింహం

1936 లోనే నాటి ఆంధ్రరాష్ట్ర ట్రేడ్ యూనియన్ కాంగ్రెస్‌కు అధ్యక్షులుగా పనిచేశారు. 1956లో ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పడి నప్పటి నుండి 1962 వరకూ ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ట్రేడ్ యూనియన్ కాంగ్రెస్ కు ప్రధాన కార్యదర్శిగా పనిచేశారు. 1962 నుండి ఆయన జీవించి ఉన్నంత వరకూ (1967 మే 9) ఎ.పి.టి.యు.సి అధ్యక్షులుగా పనిచేశారు. 1948 నుండి 1952 వరకూ, అటుతర్వాత 1965 నుండి 66 వరకూ ప్రభుత్వం వీరిని డిటిన్యూగా జైలులో నిర్బంధించింది. వీరు మరణించే నాటికి ఆంధ్రప్రదేశ్ శాసన మండలి సభ్యులుగా ఉన్నారు. 1964 లో సి.పి.ఐ.(యం)

ఏర్పడిన నాటినుండి మరణించేవరకూ పార్టీ రాష్ట్ర కార్యదర్శి వర్గ సభ్యులుగా పని చేశారు.

నాటి ఎఐటియుసి నాయకత్వం ఆయన జైలులో ఉండగా ఆయనను పదవిలో నుండి తప్పించాలని చూసినా కేవలం కార్మికుల ఆదరాభిమానంతోనే నాయకుడుగా ఎన్నుకోబడ్డ ధన్యజీవి కె.ఎల్.

ఇంతటి ఘన చరిత్ర గలిగిన మహనీయుడు వర్తంతి రోజైన మే 9న సి.ఐ.టి.యు రాష్ట్ర కార్యాలయం ప్రారంభించబడటం ముదావహం. ఇది ఆ మహనీయుని ఆశయాలకు, త్యాగానికి వారసులుగా నేటి యువనాయత్వాన్ని నిలబెట్టడానికి దోహదపడగలదు.

1990- 2005 మధ్య చైనా విద్యుత్తరంగం అభివృద్ధి

	1990	1995	2000	2005
స్థాపిత సామర్థ్యం	135000 మె.వా	217000 మె.వా	319317 మె.వా	490000 మె.వా.
కలిపిన సామర్థ్యం		82000 మె.వా	102317 మె.వా	170683 మె.వా

కీలకమైన ఇటువంటి వాటి ఏ పెట్టుబడిదారుల గురించి లేదా వారి పాలక పార్టీలు మాట్లాడవు. మాట్లాడితే ఆ వాదనల్లోని డొల్ల తనమంతా బయటపడ్తుంది. ఈ అంశాలపై చర్చించడమంటే సరళీకృత ఆర్థిక విధానాల లోపాల గురించి మాట్లాడటమే.

మన దేశంలో ముఖ్యంగా మన రాష్ట్రంలో 1996-97లో విద్యుత్ సంస్కరణలు ప్రారంభించినపుడు నిరంతరాయమైన విద్యుత్ రావాలన్నా, పవర్ కట్లు తొలగిపోవాలన్నా, నాణ్యమైన విద్యుత్ అందాలన్నా సంస్కరణలు చేయాలన్నారు. పది సంవత్సరాలైంది. పై లక్ష్యాలు ఒక్కటి కూడా అమలు కాలేదు. దేశంలో సుమారు 50వేల మె.వా. ప్రైవేటురంగం స్థాపిస్తుందని భావిస్తే 5,6వేల మె.వా.కు మించి స్థాపించలేదు. 2వేల మె.వా.కు పైగా స్థాపక సామర్థ్యం వున్న ఎన్రాన్ కరెంటుతో మహారాష్ట్ర విద్యుత్ బోర్డుగాక, ఆ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం సైతం దివాళా ఎత్తడం మొదలు పెట్టే సరికి ఎన్రాన్ ని వదిలించుకున్నారు.

కొత్త విద్యుదుత్పత్తి ప్రాజెక్టుల్లో ప్రైవేటు వారి పెట్టుబడులను ఆహ్వానించడం, ఈ రంగంలో ప్రభుత్వ పెట్టుబడులను తగ్గించి వేయటం, నాఫ్టా వంటి లిక్విడ్ హైడ్రో కార్బన్లను ఇంధనంగా వాడేందుకు ప్రైవేటు వారిని అనుమతించడంతో భారత విద్యుత్తరంగం సర్వనాశనం అయ్యింది. తనకు ఒకేసారి ఆర్డర్లన్నీ ఒక మె.వా.కు. 2.5-3 కోట్ల రూ.లతో యంత్రాలనుత్పత్తి చేస్తానని బిహెచ్‌ఇఎల్ చెప్తే అది మార్కెట్ ఆర్థిక వ్యవస్థలో పనికి మాలిన డిమాండ్‌ని కొట్టిపారేశారు పాలకులు. రూ.5-6కోట్లతో విదేశీ యంత్రాలను దిగుమతి చేసుకున్నారు. బయటపడకుండా ఉండాలంటే కార్మిక సంస్కరణల వల్లనే చైనా అభివృద్ధి చెందుతోందని జనాన్ని నమ్మించాలి.

ఇప్పుడు ఆంధ్రప్రదేశ్, ఒరిస్సా, ఢిల్లీ వంటిచోట్ల విద్యుత్ సంస్కరణలు బెడిసికొట్టాయి. ఎన్రాన్ కొండెక్కింది. దేశ పారిశ్రామిక పునాది బలహీనమైంది. రెంటికీ చెడ్డ రేవిడి బ్రతుకైంది! హతోస్మి!!

- ఆర్.సుధాభాస్కర్

నూతన కార్యాలయ ప్రారంభోత్సవం

రాష్ట్ర కార్మికోద్యమాభివృద్ధి సమాలోచనలు కేంద్రంగా సిఐటియు రాష్ట్ర కమిటీ సొంత భవనాన్ని ఏర్పాటు చేసుకుంది. కె.ఎల్.నరసింహం వర్ధంతి రోజైన మే 9న సిఐటియు అధ్యక్షులు ఎం.కె.పాంధే నూతన భవనాన్ని ప్రారంభించారు. సిఐటియు ఉద్యమ చరిత్రలో ఇది ఒక మైలురాయి. సిఐటియు రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కా||సుధాభాస్కర్ జెండావిప్పించారు. కా||ఎం.కె.పాంధే ఆఫీసు ప్రారంభించారు. సమావేశ మందిరాన్ని కా||పర్వాసత్యనారాయణ, గ్రంథాలయాన్ని కా||వి.శ్రీహరి, కంప్యూటర్ గది కా||కె.వెంకటేశ్వర్లు, వర్కింగ్ ఉమెన్ కేంద్రాన్ని కా||అల్లూరు సత్యనారాయణ, ఆందోళనా, ప్రచార కేంద్రాన్ని కా||పి.రోజాలు ప్రారంభించారు. ఈ సందర్భంగా జరిగిన బహిరంగసభకు అన్ని జిల్లాలు, రాష్ట్ర సంఘాల నుండి పెద్దఎత్తున నాయకులు, కార్యకర్తలు హాజరయ్యారు. అభిమానులు, శ్రేయోభిలాషులు, మిత్రుల, అభ్యుదయవాదులు వచ్చారు.

భవనం ప్రారంభకులు, సిఐటియు సీనియర్ నేతలు, అఖిల భారత, రాష్ట్ర నాయకత్వంతోపాటు కార్యాలయ నిర్మాణం లోపాలు పంచుకున్న ఇంజనీర్లు, మేస్త్రీలు, తదితరులు వేదికనలంకరించారు. ఎఐటియుసి ప్రధాన కార్యదర్శి కా||పి.జె.చంద్రశేఖర్, హెచ్ఎంఎస్ నాయకులు కా||నాయర్ తదితర కార్మిక సంఘాల నాయకులు హాజరయ్యారు. కా||ఆర్.సుధాభాస్కర్ అధ్యక్షతన జరిగిన సభకు సిఐటియు మాజీ ప్రధానకార్యదర్శి, సిపిఐ(ఎం) రాష్ట్ర కార్యదర్శి కా||బి.వి.రాఘవులు ముఖ్యఅతిథిగా హాజరయ్యారు.

1970లో సిఐటియు ఏర్పడే నాటికి భారతదేశంలో పనిచేసే ట్రేడ్ యూనియన్లు విడివిడిగా సమస్యల ప్రాతిపదికపై ఉమ్మడి పోరాట వేదికలు ఏర్పాటు చేయడంలో సిఐటియు కీలకపాత్ర పోషించిందని కా||ఎం.కె.పాంధే తెలిపారు. భారత కార్మిక సంఘాలన్నింటి కేంద్రంగా సిఐటియు పని చేస్తుంది. ఎన్పిఎంఓ, సిపిఎన్టియుల ఏర్పాటు ఇందుకు నిదర్శనంగా నిలిచాయి. సిఐటియు చొరవతోనే తొలి దేశవ్యాపిత సమ్మె జరిగిందని ఆయన అన్నారు. అటు తర్వాత ఎన్డీయే, యుపిఎ ప్రభుత్వ హయాంలో జరిగిన ఆల్ ఇండియా పారిశ్రామిక సమ్మెల్లో సిఐటియు కీలకపాత్ర పోషించిందన్నారు. ఆర్థిక, సరళీకృత విధానాల అమలు వల్ల ఏర్పడుతున్న అసంఘటితరంగ, కాంట్రాక్టీకరణ, ప్రైవేటీకరణ, అవుట్సోర్సింగ్లపై సిఐటియు రాజీలేని పోరాటాలు చేస్తున్నదన్నారు. ప్రభుత్వరంగం ధ్వంసమయి ప్రైవేటురంగం విస్తరిస్తుందని, ప్రపంచవ్యాంకు ఆదేశాలు, షరతులను భారత పాలకవర్గాలు తూ.చ.తప్పకుండా అమలు చేస్తున్నారని, కార్మికవర్గానికి నష్టం కలిగే రీతిలో చట్టాలలో సవరణలు చేస్తున్నారని ఆవేదన వ్యక్తం చేశారు. యధా రాజా తథా న్యాయం అన్న చందంగా కోర్టులు తీర్పులిస్తున్నాయి. కార్మిక పోరాటాలను క్యూరంగా అణిచి వేస్తున్న స్థితిలో ఐక్య ఉద్యమాలే శరణ్యమని, ఐక్య ఉద్యమాలకు ముందుకు రావాలని అన్ని కార్మికసంఘాలకు పిలుపునిచ్చారు. ఈ నూతన కార్యాలయం కొత్త అధ్యాయాన్ని

ప్రారంభించి. కార్మిక పోరాటాల కేంద్రంగా ఉండాలని, దేశకార్మిక ఉద్యమాలకు ఆదర్శంగా నిలవాలని ఆకాంక్షించారు.

సిఐటియు రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి కా||ఎస్.వీరయ్య మాట్లాడుతూ “ఈ ఆఫీసు సిఐటియుది మాత్రమే కాదని కష్టాలున్న ప్రతి కార్మికుడిదని చెప్పారు. ప్రతి కార్మికుడు, ఉద్యోగి తమ అనుబంధంతో, జెండాతో సంబంధం లేకుండా తమ సమస్యల పరిష్కారానికి ఈ కార్యాలయానికి రావచ్చని పేర్కొన్నారు. ఈ నూతన కార్యాలయం రాష్ట్ర ఉద్యమాలకు, పోరాటాలకు వారధిగా, సారధిగా ఉంటుందన్నారు. కార్యాలయ కొనుగోలుకు, మరమత్తులకు హర్షికంగా, ఆర్థికంగా సహకరించిన ప్రతి ఒక్కరికి ప్రత్యేక కృతజ్ఞతలు తెలియజేశారు. కా||పి.రోజా సిఐటియు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షురాలు మాట్లాడుతూ సమాజంలో ఉన్న దోపిడీ వ్యవస్థను అంతం చేసి కార్మికవర్గ రాజ్యస్థాపనకు సమాలోచనలు చేసే కేంద్రంగా ఈ కార్యాలయం పని చేస్తుందన్నారు. శ్రామిక మహిళలను సంఘటితం చేయడానికి ప్రత్యేక కేంద్రాన్ని ఏర్పాటు చేయడం సిఐటియు ప్రత్యేకతగా పేర్కొన్నారు. సరళీకృత విధానాల ఫలితంగా మహిళలపై పనిభారం, దోపిడీ పెరిగింది. అంగన్వాడీ, హెల్త్ వాలంటీర్లు, మధ్యాహ్న భోజన పథకం కార్మికురాళ్ళు, బీడీ కార్మికులు ప్రభుత్వ హామీల అమలుకోసం పోరాడాలి. ఈ పోరాటాలకు సిఐటియు కార్యాలయం కేంద్రంగా ఉంటుంది. కార్మికులు తమ ఆర్థిక డిమాండ్ల కొరకే కాక తమ సమస్యలకు మూలకారణమైన ప్రభుత్వ విధానాలపై పోరాడాలి. కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలపై నిరంతరం చైతన్యపరిచే విధంగా సిఐటియు పని చేస్తుంది. రాజకీయ పోరాటాలు లేకుండా ఆర్థికపోరాటాలే కార్మికవర్గ విముక్తిని సాధించలేవు.

కా||పి.జె.చంద్రశేఖర్ రావు-ఎఐటియుసి, కా||పి.జ్యే-హెచ్ఎంఎస్ నాయకులు కూడా ప్రసంగించారు. వేదికపైనున్న అతిథులకు బోకేలిచ్చి ఆహ్వానించాం.

- బి.భిక్షమయ్య

ఫలప్రదం- డిజైన్ స్లేట్ కార్మికుల సమ్మె

గత 50రోజులుగా సాగిన మార్కాపురం డిజైన్ స్లేట్ కార్మికుల సమ్మె మే 31న ఫలప్రదంగా ముగిసింది. కార్మికులకు సంతృప్తికరమైన ఒప్పందం జరిగింది. రోజుకు రూ. 8లు, నెలకు 208లు వేతనాలు పెంచుకున్నారు. 110 పరిశ్రమలలోని 3000ల మంది కార్మికులు జూన్ 1 నుండి విధులకు హాజరయ్యారు.

ప్రకాశంజిల్లాలోని నిత్యం కరువుపీడిత, వెనుకబడిన ప్రాంతం మార్కాపురం. 1918 నుండి ఇక్కడి గనుల నుండి వ్రాత పలకలు తయారుచేసేవారు. గత 20 సంవత్సరాలుగా అదే రాతి నుండి భవననిర్మాణంలో వాడే డిజైన్ పలకలు తయారు చేస్తున్నారు. అమెరికా, ఆస్ట్రేలియా వంటి 18దేశాలకు ఈ పలకలు మద్రాసు రేవు ద్వారా ఎగుమతి చేసి యజమానులు కోట్లు గడిస్తున్నారు.

ఈ ప్రాంతం గనులలో 10వేల మంది, డిజైన్ స్లేట్ పరిశ్రమ లలో 3వేలు, వ్రాతపలకల రంగంలో మరో 4,5వేల మంది పలకల రంగంలో శ్రమిస్తున్నారు. కార్మికులలో అత్యధికులు ఎస్సీ, ఎస్టీ, బిసిలకు చెందినవారు. సగంమంది వరకు మహిళలున్నారు. పెరుగుతున్న అప్పులు, పేదరికం వల్ల వీరి పరిస్థితి నానాటికి దిగజారుతున్నది.

2007 మార్చి 31లో గత వేతన ఒప్పందం ముగిసింది. ఆ తేదీలోగా కొత్తగా ఒప్పందం చేసుకుందామని 31-1-07న వర్కర్స్ యూనియన్ ఇచ్చిన కోర్కెల పత్రానికి యజమానుల నుండి స్పందన లేదు. డిజైన్ స్లేట్ షెడ్యూల్ పరిశ్రమ. 2006 నవంబరు 10న ఈ రంగం కార్మికుల కనీసవేతనాలపై ప్రాథమికంగా జి.ఓ. (నం.616) విడుదల చేసింది. ఆ వేతనాలు తమకు వర్తింప జేయాలని వారు కోరుతున్నారు. అనివార్యమైన స్థితిలో చట్టబద్ధంగా నోటీసు ఇచ్చి ఏప్రిల్ 13నుండి కార్మికులు సమ్మెలోకి వెళ్ళారు. పరిశ్రమ పూర్తిగా స్తంభించిపోయింది. డిజైన్ స్లేట్ పారిశ్రామిక కార్మికుల రంగం సమ్మె జిల్లా వ్యాపిత ప్రభావాన్ని కలిగించింది. ఈ పోరాటం పలు అనుభవాలను నేర్పుతున్నది.

ప్రపంచీకరణ ప్రభావం వల్ల అసలు చట్టాలే లేనట్లు యజ మానులు బరితెగించారు. చట్టబద్ధంగా, తమకు రావాల్సిన పలు సౌకర్యాలు, రాయితీలు అనుభవిస్తున్నారు. కార్మికుల రక్షణ కోసం వున్న చట్టాలు గాలికి వదిలేశారు. ప్రపంచీకరణ వీరిపాలిటి వరంగా మారింది. చట్ట పుల్లంఘన చేయడం యజమానులు నేరంగా భావించటం లేదు. బయట పెద్ద మనుషుల్లా చలామణి అవుతున్నారు.

ఈ సమ్మెలో అడుగడుగునా పోలీస్ ఉన్నత అధికారులు యజమానుల పక్షాన నిలిచారు. కార్మికులను నేరగాళ్ళ కంటే హీనంగా పోలీసు వెంటాడింది. ఒంగోలు ఎసిఎల్ కార్యాలయం చర్చలరోజు పోలీసు క్యాంపుగా మారింది. అక్కడ యజమానులతో చర్చలలో వున్న కార్మిక ప్రతినిధులను ఒంగోలు డిఎస్పీ ఆరెస్టు చేసి అక్రమ కేసులు బనాయించారు. ఎసిఎల్ పర్మిషన్ లేకుండానే పోలీసు ఈ అక్రమ చర్యకు పాల్పడ్డారు. కేవలం యజమానుల కొమ్ముకాయటమే తమ ద్యూటీగా నిస్సిగ్గుగా ప్రవర్తించారు. అక్రమ, కేసులు బనాయించి 2దఫాలుగా 26మందిని జైళ్ళకు పంపారు.

కార్మిక ఉద్యమాలపట్ల ప్రభుత్వ వైఖరికి పోలీసు చర్యలు అద్దంపడుతున్నాయి.

ఆనవాయితీ పేర ప్రతికూల పరిస్థితులలో సమ్మెకు దిగటం ముఖ్య బలహీనత. సమ్మె అనగానే సగానికిపైగా కార్మికులు వలసలు వెళ్ళటం మరో బలహీనత. ఉన్నవారిలో కూడా సమ్మె కార్యచరణల లో పాల్గొనకపోవటం- బలమైన ప్రతిఘటనోద్యమం నిర్మించలేక పోవడం. 50రోజుల దీర్ఘకాలంలో పలు ఉద్యమాలు, మొదటినుండి నిర్వహణకు పెద్దమొత్తంలో ఆర్థిక అవసరాలొచ్చాయి. ఇందులో కేవలం పావు భాగం మాత్రమే కార్మికుల నుండి సేకరించగల్గారు. సమస్య తీవ్రత స్థాయిలో సంఘీభావం పోగు చేసుకోలేక పోవటం మరో లోపం. కార్మికులలో కులపరమైన వైషమ్యాలు సృష్టించి బలహీనపరచేందుకు సమ్మెనేతలు తొందరపాటు చర్య యజమాన్యాలకు అవకాశమిచ్చింది. వేగంగా ఆ లోపాన్ని సరి చేసుకున్నారు.

గత 4,5 సమ్మెలలో లేనివిధంగా సమ్మెకు జిల్లావ్యాపిత ప్రభావం ఏర్పర్చగలిగారు. మీడియాలో మంచి ప్రచారం లభించింది. మొదటిసారిగా వేలాదిమంది గని కార్మికులు 3రోజుల పాటు సమ్మె చేశారు. 5-600ల మంది హమాలీ కార్మికులు మే 1 నుండి 20 వరకూ సమ్మె చేశారు. మొదటిసారి మార్కాపురం బయట ఒంగోలులో, విజయవాడ, హైదరాబాద్ లో లేబరు డిపార్టుమెంటు జోక్యం చేసుకుని చర్యలు జరిపింది. యజమానులు వత్తిళ్ళకు లొంగకుండా, దుష్ప్రచారాలను తిప్పికొడుతూ కార్మికులు రంగంలో నిలిచారు. వారిలో అత్యధికులు దళితులు, బలహీనవర్గాల వారు కావడం విశేషం. గత సమ్మెలకు భిన్నంగా ఈసారి సమ్మె జయప్రదం చేయడంలో దళిత యువ కార్మికులు అగ్రభాగాన నిలిచారు.

కారణం... గత ఒప్పందం కాలం పూర్తయినా కొత్త ఒప్పందం చేయకుండా యజమానులు చేస్తున్న తప్పుడు వాదనలు రెండవవైపున సమ్మెను విచ్ఛిన్నం చేసేందుకు పన్నుతున్న కుట్రలు వారిలో కనిపించాయి. ప్రతి సందర్భంలో పోరాటం, చర్చల అనంతరం గ్రామస్థాయి జనరల్ బాడీలు, కరపత్రాలు వేయడం, కార్మికుల అభిప్రాయాలకు విలువనివ్వటం, ప్రతి అంశంలో దాపరికం లేకుండా నాయకులు పారదర్శకంగా వుండటం. పోరాటాలలో నాయకులు ముందుండటం-వగైరా అంశాలన్నీ కార్మికుల విశ్వాసాన్ని పెంచాయి. దీర్ఘకాలం సమ్మెలో నిలిచేలా చేశాయి.

ఈసారి సిఐటియు రాష్ట్ర కేంద్రాల జోక్యం సహకారం సమ్మెను ఒక పథకం ప్రకారం నడపగల్గారు. ఈ కాలంలో రాష్ట్ర కేంద్రం నుండి 6మంది నాయకులు, కార్యకర్తలు ప్రత్యక్షంగా పోరాటాలు, ఉద్యమాలలో పాల్గొన్నారు. ఈ పోరాటానికైనా పలు విలువైన సలహాలిచ్చారు. ఇక్కడి ఉద్యమాన్ని లోతుగా అర్థం చేసుకున్నారు. ఉద్యమంలో కార్మికుల భాగస్వామ్యాన్ని పెంచేందుకు, సమ్మె కమిటీలు వసి, వాటిని పని చేయించటం, సమ్మె నిధుల సేకరణను మెరుగుపరచుకోవటంలో రాష్ట్ర కేంద్రం సహకారం బాగా ఉపకరించింది.

- వై.ఎస్.

గ్రామసేవకుల జి.ఓ.లు

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వము

గ్రామీణ పరిపాలన - గ్రామసేవకులు - గ్రామసేవకులకు గౌరవవేతనం 1200 రూ.ల నుండి 1300 రూ.లకు పెంపు - ఆదేశాలు - జారీ

రెవెన్యూ (గ్రా.ప) శాఖ

జి.ఓ.ఎం.ఎస్.నం.713

తారీఖు: 30-05-07

ఈ క్రిందివి చదవండి

1. జి.ఓ.నం.531, రెవెన్యూశాఖ, తారీఖు : 23.4.05
2. 8.1.07న ఎ.పి.గ్రామసేవకులసంఘం ఇచ్చిన వినతిపత్రం
3. 2.3.07న ఎ.పి.గ్రామసేవకుల సంఘం ఇచ్చిన వినతిపత్రం
4. 28.3.07న సిసిఎల్ఎ నుండి వచ్చిన లెటర్ నం.ఎ3/24/04.
5. 19.4.07న ముఖ్యమంత్రి నోట్ నం.162 ద్వారా ఉద్యోగులు, టీచర్లు, వర్కర్ల జాయింట్ యాక్షన్ కమిటీ వినతిపత్రం.

ఆర్డర్ :

1. పైన పేర్కొన్న ఒకటో నం. సీరియల్ ప్రకారం గ్రామసేవకుల గౌరవ వేతనం 2005 ఏప్రిల్ 1 నుండి అమలయ్యేలా 900 రూ.ల నుండి 1200 రూ.లకు ప్రభుత్వం పెంచింది.
2. పైన ఉన్న రెండు, మూడు సీరియల్ ప్రకారం ఎ.పి. గ్రామసేవకుల సంఘం మరియు జె.ఎ.సి.లు, జీవన వ్యయం పెరిగినందున గౌరవవేతనాన్ని పెంచాలని విజ్ఞప్తి చేశాయి.
3. ఇవన్నీ జాగ్రత్తగా పరిశీలన చేసిన తరువాత, గ్రామసేవకుల గౌరవవేతనాన్ని 1200 రూ.ల నుండి 1300 రూ.లకు పెంచాలని ప్రభుత్వం ఆదేశిస్తున్నది. ఈ జీవన భృతి పెంపుదల 1.4.07 నుండి అమలులోకి వస్తుంది. అంటే ఏప్రిల్ వేతనం మే 1, 2007న చెల్లిస్తారు.
4. ఈ వేతన ఖర్చును "2053-జిల్లా పరిపాలన, ఎం.హెచ్. (094)-ఇతర ఖర్చు, ఎస్.హెచ్ (06)- గ్రామీణ యంత్రాంగం, 010- వేతనాలు", ఖాతా నుండి చెల్లిస్తారు.
5. ఆర్థిక (రెవెన్యూ ఖర్చు) శాఖ ఆమోదంతో ఈ ఆర్డరు జారీ చేయటమయినది.

ఐ.వి.సుబ్బారావు

ప్రభుత్వ ముఖ్యకార్యదర్శి

ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వము

గ్రామ పరిపాలన - ప్రకాశంజిల్లాలో పనిచేస్తున్న నీరడీల (గ్రామసేవకులు) కు పూర్తి సంవత్సరం వేతనాల చెల్లింపు - ఆదేశాలు - జారీ

రెవెన్యూ (గ్రా.ప) శాఖ

జి.ఓ.నం.1018

తారీఖు: 25-05-07

ఈ క్రిందివి చదవండి

1. 20.10.2005 తారీఖులో వున్న రెవెన్యూశాఖ జి.ఓ.నం.2019
2. 3.3.2007 మరియు 8.1.07న ఎ.పి.గ్రామసేవకుల సంఘం ఇచ్చిన వినతిపత్రం
3. 7.3.2007 తారీఖుతో ప్రభుత్వ మెమోనం.6783/గ్రా.ప1/2006-2.
4. 6.3.2007 తేదీతో వున్న ప్రకాశంజిల్లా కలెక్టరు రిపోర్టును జతచేస్తూ 8.3.2007న సిసిఎల్ఎ పంపిన లెటరు నం.ఎ3/261/2006.

ఆర్డర్ :

1. ఇతర జిల్లాలలోని నీరడీలు పూర్తి సంవత్సరకాలం వేతనాలు పొందుతుండగా ప్రకాశంజిల్లాలోని నీరడీలు (గ్రామసేవకులు) 6నెలలకి మాత్రమే వేతనాలు పొందుతున్నారని ఎ.పి.గ్రామసేవకుల సంఘం వినతిపత్రాలు ఇచ్చింది. అందుకని ఇతర జిల్లాలకు మాదిరిగా ప్రకాశంజిల్లా నీరడీలకు కూడా సంవత్సరం మొత్తం వేతనాలు ఇవ్వాలని సంఘం కోరింది.
2. సిసిఎల్ఎ మరియు ప్రకాశంజిల్లా కలెక్టరు కూడా ప్రకాశంజిల్లా నీరడీలకు ఇతర జిల్లాలలో మాదిరిగా పూర్తి సంవత్సరం వేతనాలు ఇవ్వాలని కోరారు. నీరడీల సేవలను పూర్తి సంవత్సరం వినియోగించుకునేందుకు అవకాశం ఇవ్వాలని కూడా ప్రకాశంజిల్లా కలెక్టరు విజ్ఞప్తి చేశారు.
3. అన్ని విషయాలను ప్రభుత్వం జాగ్రత్తగా పరిశీలించింది. ప్రకాశంజిల్లా నీరడీల వేతనాలను ఇతర జిల్లాలలో లోగా పూర్తి సంవత్సర కాలానికి పొడిగిస్తూ ఆదేశాలు ఇస్తున్నది. నీరడీలను మార్కాపురం డివిజన్ కు పరిమితం చేయాలని నిబంధన విధిస్తున్నది. నీరడీలు ఆ డివిజన్ లో సంవత్సరం మొత్తం పని చేయాలి.
4. ఈ విషయంలో సిసిఎల్ఎ మరియు ప్రకాశంజిల్లా కలెక్టరు తగు చర్యలు తీసుకోవాలి.
5. ఆర్థిక శాఖ ఆమోదంతో ఈ ఆదేశాలు ఇవ్వబడ్డాయి. (ఆంధ్రప్రదేశ్ గవర్నరు పేరున మరియు వారి ఆదేశంలో)

ఐ.వి.సుబ్బారావు

ప్రభుత్వ ముఖ్యకార్యదర్శి

కొనసాగుతున్న జాతీయకరణ పరంపర

అది బొలీవియా రాజధాని నగరం లాపాజ్. మే 1న ఉదయం సూర్యకిరణాలు ప్రభుత్వ భవన సమావేశ మందిరంలోకి అపుడే చొచ్చుకొని రావటం మొదలెట్టాయి. చెక్కబల్ల చుట్టూ మంత్రులు కూర్చుని వున్నారు.

“మీరు ఒప్పుకుంటే డిక్రీ మీద సంతకాలు పెట్టండి”ని బొలీవియా అధ్యక్షుడు మొరేల్స్ తన మంత్రులకు చెప్పారు. సహజ వాయు నిల్వలను తిరిగి జాతీయకరణ చేయబోతున్నట్టు మరో నిమిషంలో అధ్యక్షులు ప్రకటించారు. దీనివల్ల రాబోయే 20 సంవత్సరాల్లో బొలీవియా లాంటి చిన్న దేశానికి 8లక్షల కోట్ల రూపాయలు అదనంగా సమకూరనున్నాయి.

ఒక సంవత్సరం తరువాత 2007 మే 1న వెనిజులా అధ్యక్షుడు ఛావెజ్ మరో సంచలన ప్రకటన చేశారు. ప్రపంచంలోని అతిపెద్ద చమురు క్షేత్రాన్ని తమ ప్రభుత్వం పూర్తిగా స్వాధీనం చేసుకుంటుందని చెప్పారు. “చమురు నిల్వల జాతీయకరణ ఇప్పుడు నిజంగా సాకారమయింది. వెనిజులా తిరిగి సార్వభౌమాధికార దేశంగా అవతరించింది. అమెరికన్ కార్పొరేట్ సంస్థలు ఎన్నో ఏళ్ళుగా మన చమురును దోచుకుంటున్నాయి. సత్వర లాభాల కోసం తప్పుడు పద్ధతుల్లో తవ్వకాలు జరుపుతున్నాయ”న్నారు.

వెనిజులా చమురు రంగమే కాదు. ముఖ్యంగాలన్నిటిలో ఉన్న ప్రైవేటు కంపెనీల జాతీయకరణ కొనసాగుతోంది. విదేశీ కంపెనీలన్నీ 60శాతం వాటాలను ప్రభుత్వపరం చేయాలని లేకుంటే దుకాణం మూసేసుకోందని ఛావెజ్ తాకిదులిచ్చారు. ఇప్పటికే టెలిఫోన్, విద్యుత్ సంస్థలను జాతీయకరణ చేశారు. మేడే కి ముందు రోజునే ప్రపంచబ్యాంకు, అంతర్జాతీయ ద్రవ్యసంస్థల నుండి వెనిజులా బయటికొచ్చింది. విదేశీ బ్యాంకులు, ఉక్కు కంపెనీలకు కూడా హెచ్చరిక చేసింది. దేశీయ అవసరాలకు ఉపయోగపడటమో లేకుంటే మూటముల్లే సర్దుకోటమో తేల్చుకోవాల్సి ఉంటుంది.

బొలీవియాలో వస్తున్న మార్పులపై హిందూ పత్రిక వరుసవారి ఘటనలను ఈ విధంగా ప్రచురించింది.

జనవరి 22, 2006 : వామపక్ష అధ్యక్షుడు ఇవో మొరేల్స్ ప్రమాణ స్వీకారం. పేదలను, స్వదేశీ జాతులను శక్తివంతం చేస్తామని ప్రకటన.

మార్చి 2006 : షరతులతో కూడిన మూడు సంవత్సరాల ఐ.ఎం.ఎఫ్. ఒప్పందాన్ని తిరిగి వునరుద్ధరించబోమని మొరేల్స్ చెప్పారు.

మే 1 2006 : చమురు, సహజ వాయు క్షేత్రాలు, నూనె శుద్ధి కర్మాగారాలను స్వాధీనం చేసుకొమ్మని మిలటరీకి ఆదేశాలు జారీ. వది విదేశీ ఆయిల్ కంపెనీలు అధిక పన్నులను చెల్లించటానికి అంగీకరించాయి. ప్రభుత్వ ఖజానాకు అదనంగా సంవత్సరానికి 3వేల కోట్ల రూపాయలు వచ్చింది.

జూన్ 2006 : బొలీవియా గ్యాస్ కు 10శాతం అధిక ధర చెల్లించటానికి బ్రెజిల్ ఒప్పుకుంది. అర్జెంటీనా 50శాతం అధికంగా ఇస్తుంది.

ఏప్రిల్ 2007 : బొలీవియాలోని విదేశీ ఇటాలియన్ టెలికం కంపెనీలోవున్న 46శాతం వాటాలను ప్రభుత్వానికి బదలాయించాలని రెండు విదేశీ పెన్షన్స్ ఫండ్స్ పై వత్తిడి చేసే

అధికారాన్ని అధ్యక్షునికి కల్పిస్తూ డిక్రీ జారీ.

మే 1 2007: ‘ఎంటెల్’ టెలికం కంపెనీలో వున్న 50శాతం వాటాలను ప్రభుత్వానికి అమ్మాలని ఇటాలియా కంపెనీకి తాకిదు జారీ.

దక్షిణ అమెరికా సహజ వనరుల్ని ప్రైవేటీకరణ మార్గంలో విదేశీ కంపెనీలు ఎలా దోపిడీ చేశాయో, జాతీయకరణ వల్ల స్వదేశానికి ఎలా మేలు జరుగుతుందో బొలీవియాను పరిశీలిస్తే తెలుస్తుంది. బొలీవియా ప్రభుత్వ ఆయిల్ కంపెనీకి సలహాదారుగా వున్న మొరేల్స్ ఒలివేరా అనే ఆయన ‘ఇంటర్ ప్రెస్ సర్వీస్ న్యూస్ ఏజెన్సీ’కి ఇచ్చిన ఇంటర్వ్యూలో మనకు బోధపడతాయి. దాన్లో కొన్ని ముఖ్యాంశాలు చూద్దాం.

మొదట్లో ప్రైవేటు కంపెనీలు ఆయిల్ పరిశ్రమను స్వాధీనం చేసుకున్నాయి. ముడిపదార్థంగా పనికొచ్చే గ్యాస్ ను అమెరికా, మెక్సికోలకు తరలించుకుపోవటానికి 20వేల కోట్ల రూపాయలు పెట్టుబడులుగా తెచ్చిన కంపెనీలు, బొలీవియాలో వున్న పశ్చిమ ప్రాంతానికి అవసరమయిన గ్యాస్ ను పైప్ లైన్ ద్వారా పంపటానికి 160కో.రూ.లను మాత్రం పెట్టటానికి అవి ఇష్టపడతాయి.

ప్రైవేటీకరణకు ముందు ప్రభుత్వ కంపెనీ ప్రతి సంవత్సరం 1600 కో.రూ.లు పన్ను చెల్లించేది. 1993లో ప్రైవేటీకరణ అయి తర్వాత ఈ ఆదాయం క్రమేపీ తగ్గిపోయింది. కొన్ని సంవత్సరాల్లో అయితే అది కేవలం 40కోట్లు రూ.లు మాత్రమే.

ప్రస్తుత జాతీయకరణ తర్వాత ఉత్పత్తి అయ్యే ప్రతి 10కోట్ల క్యూబిక్ అడుగుల గ్యాస్ రాబడిలో 82శాతం ప్రభుత్వానికి వస్తుంది. (18శాతం రాయల్టీలు, 32శాతం ప్రత్యక్ష పన్నులు, 32శాతం ప్రభుత్వ కంపెనీకి). కేవలం 18శాతం మాత్రమే విదేశీ కంపెనీలకి ముట్టుతుంది.

ఇలా అయితే విదేశీ పెట్టుబడులు బయటికి వెళ్ళి పోవా అనే ప్రశ్న వచ్చింది. అవి అలా తక్షణం వెళ్ళే అవకాశం లేదు. అయినా వెళ్ళాలని నిర్ణయించుకుంటే ఇన్ స్టలేషన్స్ ని, పైప్ లైన్స్ ని, ఇతర ఆస్తుల్ని కొత్త రూల్స్ ను ఇష్టపడే కంపెనీలకి బదిలీ చేయాలి. ఇప్పటికే అటువంటి కంపెనీలు కొన్ని రెడీగా ఉన్నాయి.

ఇదివరలో 50శాతం పన్ను వేస్తే కంపెనీలు దివాళా తీస్తాయనే వారు. ఇప్పుడు 82శాతం వేసినా అవి మాట్లాడటం లేదు. ఎందుకంటే ఇప్పటికీ లాభాలు ఉంటాయిగాబట్టి. గ్యాస్ నిల్వలు, మార్కెటింగ్, ధర, రవాణా సమస్త అధికారాలు ఇప్పుడు ప్రభుత్వ కంపెనీదే. ప్రైవేటు కంపెనీలు కేవలం సర్వీసు ప్రొవైడర్స్ గా మాత్రమే మిగులుతాయి.

ఐఎంఎఫ్, ప్రపంచబ్యాంకు విధానాల అమలు కాలంలో లాటిన్ అమెరికాలోని అనేక దేశాలు విదేశీ కంపెనీల దోపిడీకి విలవిల్లాడాయి. పేదరికం, నిరుద్యోగం వికటాట్టహాసం చేసింది.

విలువయిన సంపదనంతా జాతీయకరణ చేసి వెనిజులా, బొలీవియా లాంటి దేశాలు ప్రజలను పేదరికం, నిరుద్యోగాల నుండి కాపాడే అవకాశం వచ్చింది.

ఈ అనుభవాల వెలుగులో మన దేశంలోని ముఖ్య రంగాల్లోకి విదేశీ కంపెనీల చొరబాటును అడ్డుకోవాలి.

- **పి.అజయ్ కుమార్**

1857 ప్రథమ స్వాతంత్ర్య పోరాటం- జి.టి.రణదివే

భారత స్వాతంత్ర్య పోరాటం గురించి ప్రస్తావించడం అంటే 20వ శతాబ్దపు ఒక ప్రధాన ఘట్టాన్ని, ప్రపంచ ప్రసిద్ధిగాంచిన చారిత్రకాంశాన్ని ప్రస్తావిస్తున్నాము. 1917 రష్యా విప్లవం, సోవియట్ రష్యా రెండు ప్రపంచ యుద్ధంలో సాధించిన నాజీ వ్యతిరేక విజయం, ఫలవంతమైన చైనా విప్లవం, భారతదేశ విముక్తి ప్రపంచ రాజకీయ చిత్రపటంలో మార్పుకు ప్రధానమైన భూమిక కల్పించాయి. మొదటి మూడు ఘటనలు ప్రపంచ రాజకీయాలలో సుదీర్ఘప్రభావం కల్పించాయనే దాన్లో సందేహం లేదు. తొలి రెండు సంఘటనలు భారతదేశ విముక్తికి ఎంతగానో తోడ్పడ్డాయి. ఈ విజయం ప్రపంచవ్యాప్తంగా విముక్తి పోరాట శక్తులకు ఊపునిచ్చింది. ఫలితంగా సామ్రాజ్యవాదం బలహీనపడింది. బానిసత్వాన్ని శాసించే శక్తులు బలహీనపడినవి. వలసవాదం కుప్పకూలింది.

1857 స్వాతంత్ర్య సంగ్రామం ఆంగ్లేయుల బానిస రాజ్యానికి, తప్పుడు పరిపాలనకు వ్యతిరేకంగా జరిగిన వీరోచిత సాయుధ తిరుగుబాటు.

18,19 శతాబ్దాల్లో ఆంగ్లేయుల పాలనకు వ్యతిరేకంగా ఎన్నో పోరాటాల పరంపర కొనసాగింది. ఈ విధమైన మిలిటెంటు పోరాటాలకు 1763-1800 మధ్య జరిగిన “సన్యాసుల” తిరుగుబాటు నాంది పలికింది. 1890-1900 మధ్య జరిగిన “బిర్లా” తిరుగుబాటు వరకు కొనసాగాయి. బంకించంద్ ఛటర్జీ నవల “ఆనంద్ మఠ్”కు పై తిరుగుబాట్లే ఇతివృత్తం. ఆ వంద సంవత్సరాల కాలంలో భారతదేశం యావత్తు కాశ్మీరు నుండి కన్యాకుమారి వరకు వివిధ సాయుధ తిరుగుబాట్లు చోటుచేసుకున్నవి.

19వ శతాబ్దం భారత సైనికుల సాయుధ తిరుగుబాట్లను బ్రిటిష్ చవిచూసింది. వీటిలో ప్రథమ తిరుగుబాటు 1824-25 మధ్య బర్మాకు పంపాలనుకున్న సైనికుల తిరుగుబాటు. అందుకు పైకి కనిపించే కారణం సైనికులకు సముద్ర మార్గాన ప్రయాణం ఎండల వ్యతిరేకతగా కనిపిస్తుంది. బ్రిటిష్ సైనికుల అలవెన్సు పెంపుదల డిమాండ్ చేశారు. అంతర్లీనంగా బ్రిటిష్ వ్యతిరేకత దేశవ్యాప్తంగా పెరుగుతున్నదనేది స్పష్టమవుతుంది. 1823 ప్రెస్ రెగ్యులేషన్ అగ్నికి ఆజ్యం పోసింది. పత్రికా స్వాతంత్ర్యంకావాలని “రామ్మోనోహన్ రాయ్” చేసిన విజ్ఞప్తి తిరుగుబాటుదార్లకు స్ఫూర్తినిచ్చిందని అధికార వర్గాల నమ్మకం. బెంగాల్ లోని బారక్ పూర్ దాటి ఎల్లెడల తిరుగుబాటు జరిగింది. తిరుగుబాటునైతే అణగగ్రాక్కారుకాని అసంతృప్తిని అదుపు చేయలేకపోయారు. స్టాంపు డ్యూటీ రెగ్యులేషన్ చట్టానికి వ్యతిరేకంగా కలకత్తా కేంద్రంగా 1827-28ల్లో తీవ్ర నిరసన వెల్లువెత్తింది. ప్రజల సమ్మతి లేకుండా ప్రజలపై పన్నులు వేయకూడదనేది నినాదం.

గతిలేక తిరుగుబాటు : న్యాయం, చట్టం, నిబంధనలు లేకుండా ఈస్టిండియా కంపెనీ ప్రజలను దోచుకు తింటున్న కాలమది. దీనికితోడు బ్రిటిష్ వస్త్ర పరిశ్రమ నుండి దిగుమతి అయిన మిల్లు వస్త్రాలు భారతదేశ వ్యవసాయాన్ని, వస్త్ర పరిశ్రమని దెబ్బతీశాయి. ఫలితంగా లక్షలాది ప్రజల జీవితాలు వర్ణనాతీతమైన

బాధల్లోకి నెట్టబడ్డాయి. ఈస్టిండియా కంపెనీ అన్ని వర్గాలపైన క్యూరమైన దాడి చేసింది. కంపెనీ కోర్కెలు తీర్చేందుకు జమించారు, భూస్వాములు రైతులను దుర్మార్గంగా పీడించారు. వ్యాపారులను బానిసల్లా చూసేవారు. వారసులు లేని రాజుల రాజ్యాలను విస్తరించే బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యం మింగేసింది.

ఈ దోపిడీకి గురైన అందరూ ఒకటై బ్రిటిష్ కు వ్యతిరేకంగా పోరాడారు. మొగల్ తదితర విభిన్నమైన సైన్యాలు వీరికి తోడయ్యాయి. కాలక్రమంలో రైతులు మాత్రం అటు విదేశీ పాలకులతోను ఇటు భూస్వాములతోను ఏకకాలంలో యుద్ధాలు చేశారు. పెనుతుఫానులా చెలరేగే ఈ పోరాటాలన్నింటా మనకు గోచరించేది సమాజంలోని యావత్ ప్రజానీకం. స్త్రీ, పురుషులు, హిందూ-ముస్లింలు భుజంభుజం కలిపి పోరుసల్పారు. ఎంతోమంది వీరోచిత మహిళలు పోరుకు నాయకత్వం వహించారు. దేశం నలుమూలల్లో జరిగిన పోరాటాలు విదేశీ దాస్యశృంఖలాల విచ్ఛేదానికి సూచికలు.

తమ వీరోచిత పోరాటాలతో భవిష్యత్ జాతీయ పోరాటానికి పునాది వేశారు. చరిత్రను వక్రీకరించేవారు ఒకానొక సందర్భంలో భారతదేశ ఈ వీరోచిత జాతీయతత్వాన్ని మరుగుపరచే ప్రయత్నం చేశారు.

1857లో జాతీయస్థాయిలో సంభవించిన ఘటనలే ఈ శకం (20వ శతాబ్దం)లో మరింత పటిష్టమైన చైతన్యంతో, నిర్మాణంతో స్పష్టమైన లక్ష్యంలో జరిగే స్వాతంత్ర్య పోరాటంగా రూపుదిద్దుకొన్నది. జాతీయస్థాయిలో స్వాతంత్ర్య పోరాట నిర్మాణం అనేది ఆంగ్లేయుల ద్వారా సంక్రమించిన నూతన నాగరికత ఫలితం. ఆ పిలుపు నూతన ప్రజాస్వామ్యానికి, ఆధునిక జాతీయ తత్వాన్ని సాధించడంలో పరిమితి వుంది. కాని ఒక పోరాటం యొక్క వస్తుగత తత్వాన్ని ఆ పోరాటకాలంలోని చైతన్యస్థాయిపై ఆధారపడి నిర్ధారించలేము.

వస్తుగతంగా అది ఒక జాతీయ విప్లవం. 1857 బ్రిటిష్ పార్లమెంటులో ప్రముఖ పార్లమెంటేరియన్లు, ప్రతిపక్ష నాయకులు భారతదేశంలో జరుగుతున్నది సైనికుల తిరుగుబాటా? జాతీయ పోరాటమా? సైనిక దళాల నిర్వహణ యాధృచ్ఛికమా లేక నిర్మితమవుతున్న కుట్రా అని సందేహాలు వ్యక్తీకరించారు. ఆంగ్లేయ పాలకులు, వారి పాత్రికేయులు ఈ తిరుగుబాట్లను సైనిక తిరుగుబాట్లుగా ముద్రవేసి, వాటిలోని జాతీయ ప్రాముఖ్యతను గుర్తించ నిరాకరించారు. కొంతమంది భారతీయ రచయితలు కూడా ఆ పోరాటాలను చారిత్రకంగా పరిశీలించక వాటిని పూర్వదర్ తిరుగుబాట్లుగా వివరించారు. ఆ పోరాటాలలో పాల్గొన్న సిపాయిలు సైనిక దుస్తుల్లో వున్న రైతాంగమనేది మరచారు.

1857లో ప్రదర్శితమైన ఐక్యత, మత విభేదాలను కూడా అధిగమించి స్పష్టమైన గుర్తింపు పొందింది. ఇది అత్యంత ప్రధానమైన వాస్తవం. వివిధ జాతుల మధ్య ఐక్యత త్వరితంగా పెంపొందినది. ఇదంతా ఒకే ఒక దిశగా “బ్రిటిష్ పాలనకు వ్యతిరేకంగా” సంభవించింది.

41వ ఇండియన్ లేబర్ కాన్ఫరెన్స్- సిఐటియు జోక్యం

ఇండియన్ లేబర్ కాన్ఫరెన్స్ 41వ సదస్సు 2007 ఏప్రిల్ 27-28 తేదీల్లో ఢిల్లీలో జరిగింది. సదస్సులో చర్చించిన ప్రధానాంశములు (1) నియమోల్లంఘనకు అవకాశం లేని విధంగా కార్మిక చట్టాలను బలోపేతం చేయడం. (2) బోనస్ చెల్లింపుచట్టం (3) కాంట్రాక్టు కార్మిక (క్రమబద్ధీకరణ మరియు నిర్మూలన) చట్టం (4) 2006డిసెంబరు స్టాండింగ్ లేబర్ కమిటీ సమావేశంలో నిర్ణయించిన ప్రకారం “యువత ఉద్యోగావకాశాల పెంపుదలకు చర్యలు.

ప్రధానమంత్రి సదస్సు ప్రారంభిస్తూ “పారిశ్రామిక ఆర్థిక వ్యవస్థలో “త్రైపాక్షికం”లోని మూడు అంగాలు (అంటే పరిశ్రమాధిపతులు, కార్మికులు, ప్రభుత్వం సమన్వయంతో పనిచేస్తేనే దేశాభివృద్ధి సాధ్యమని చెప్పారు. ఉద్యోగభద్రతకోసం, మెరుగైన ఉద్యోగావకాశాలకోసం కార్మిక సంఘాలే బాధ్యత వహించాలన్నారు. పరిశ్రమాధిపతులు కార్మికచట్టాలను ఉల్లంఘించి పారిశ్రామిక అశాంతికి కారకులవుతున్నా, వారిని పల్లెత్తుమాట అనలేదు. తమ ప్రభుత్వం ఎవరి పక్షాన పనిచేస్తున్నదీ చెప్పకనే చెప్పారు.

సిఐటియు ప్రతినిధివర్గం తమ ప్రతిపాదనలను ప్రవేశ పెట్టింది. ఇతర కార్మికసంఘాలన్నీ వీటికి కుడి, ఎడమగా నమర్దించాయి. ఎప్పటి మాదిరే పారిశ్రామికాధిపతులు కార్మికచట్టాలు అతిగా వున్నాయని చెబుతూ తమ “ఉల్లంఘనలను” కప్పిపుచ్చుకునే ప్రయత్నం చేశారు. కేంద్రప్రభుత్వ ప్రతినిధులు పెదవి విప్పక పరిశ్రమాధిపతుల ఆగడాలకు వత్తాసు పలికారు. అందుకు భిన్నంగా ఎన్నో రాష్ట్రప్రభుత్వాలు కార్మికచట్టాలలోని లొసుగులను ఎత్తిచూపాయి. ప్రధానంగా తప్పుచేసిన యాజమాన్యాలను సక్రమ మార్గంలో పెట్టడానికి “అపరాధ రుసుము”, మితిమీరితే అంతకుమించి శిక్షించే అవకాశం కలిగివుండేలా సూచనలు చేశాయి. కార్మికశాఖ ను బలోపేతం చేసే అధికారాలనివ్వాలని ప్రతిపాదించాయి. కేరళ, పశ్చిమబెంగాల్ కార్మికశాఖ మంత్రులు ముందుపీరిన నిలబడ్డారు. అనేక రాష్ట్రాల కార్మికశాఖమంత్రులు కార్మికశాఖలో తగినంత సిబ్బంది లేరని త్రైపాక్షిక మరియు కార్మిక న్యాయస్థానాల్లో న్యాయమూర్తుల స్థానాలు భర్తీ చేయకపోవడాన కార్మిక చట్టాల అమలు లోపభూయిష్టంగా ఉందని ఆక్షేపించారు.

40వ ఇండియన్ లేబర్ కాన్ఫరెన్సులో నిర్ణయించిన మేరకు అసంఘటిత కార్మికుల సమగ్ర శాసనానికి చట్టరూపం కల్పించక సమగ్రచట్టం అవసరమా అని కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రశ్నించడాన్ని సిఐటియు ఎద్దేవా చేసింది. అదేవిధంగా కనీసవేతన చట్టం, పారిశ్రామిక సంబంధాలబిల్లులకు సంబంధించి అంగీకారం కుదిరిన మేరకు చట్టాల్లో మార్పులు చేయకపోవడం కేంద్రప్రభుత్వ వైఖరిని తేటతెల్లం చేస్తోందని సిఐటియు విమర్శించింది.

అ) కార్మిక చట్టాలు బలోపేతం, ఉల్లంఘన జరగకుండా అమలు అంశంపై సిఐటియు ప్రతిపాదనలు. (1) పర్యవేక్షక పరిపాలన నష్టదాయకమనే వాదన కట్టిపెట్టాలి. (2) పర్యవేక్షక యంత్రాంగాన్ని తగినంత సిబ్బందితో బలోపేతంచేసి, జరిగిన తప్పులను సరిదిద్దే చర్యలు వెంటనే చేపట్టాలి. (3) కార్మికశాఖ నిర్దిష్ట కాలపరిమితిలో పరిష్కారాలు వెలువరించాలి. కార్మిక న్యాయస్థానాల తీర్పులు వెనువెంటనే అమలు చేయించే అధికారం కలిగి ఉండాలి. (4) యాజమాన్యాలు కార్మిక చట్టాలను అతిక్రమిస్తే

క్రిమినల్ నేరంగా పరిగణించాలి. (5) ఏ సంస్థకు కార్మిక చట్టాల అమలు పరిధి నుండి మినహాయింపు కల్పించకూడదు. (6) నియామకాల సంఖ్య, ఆదాయం పరిమితులతో సంబంధం లేకుండా కార్మికచట్టాల అమలు సార్వత్రికరీతిగా ఉండాలి. (7) అన్ని రకాల కార్మికులను చట్టపరిధిలోకి తేవాలి.

ఆ) 1965 బోనస్ చట్టంలో సీలింగ్ తో నిమిత్తం లేకుండా అందరికీ బోనస్ వచ్చేలా చట్టంలో మార్పు చేయాలని సిఐటియు ప్రతిపాదించింది.

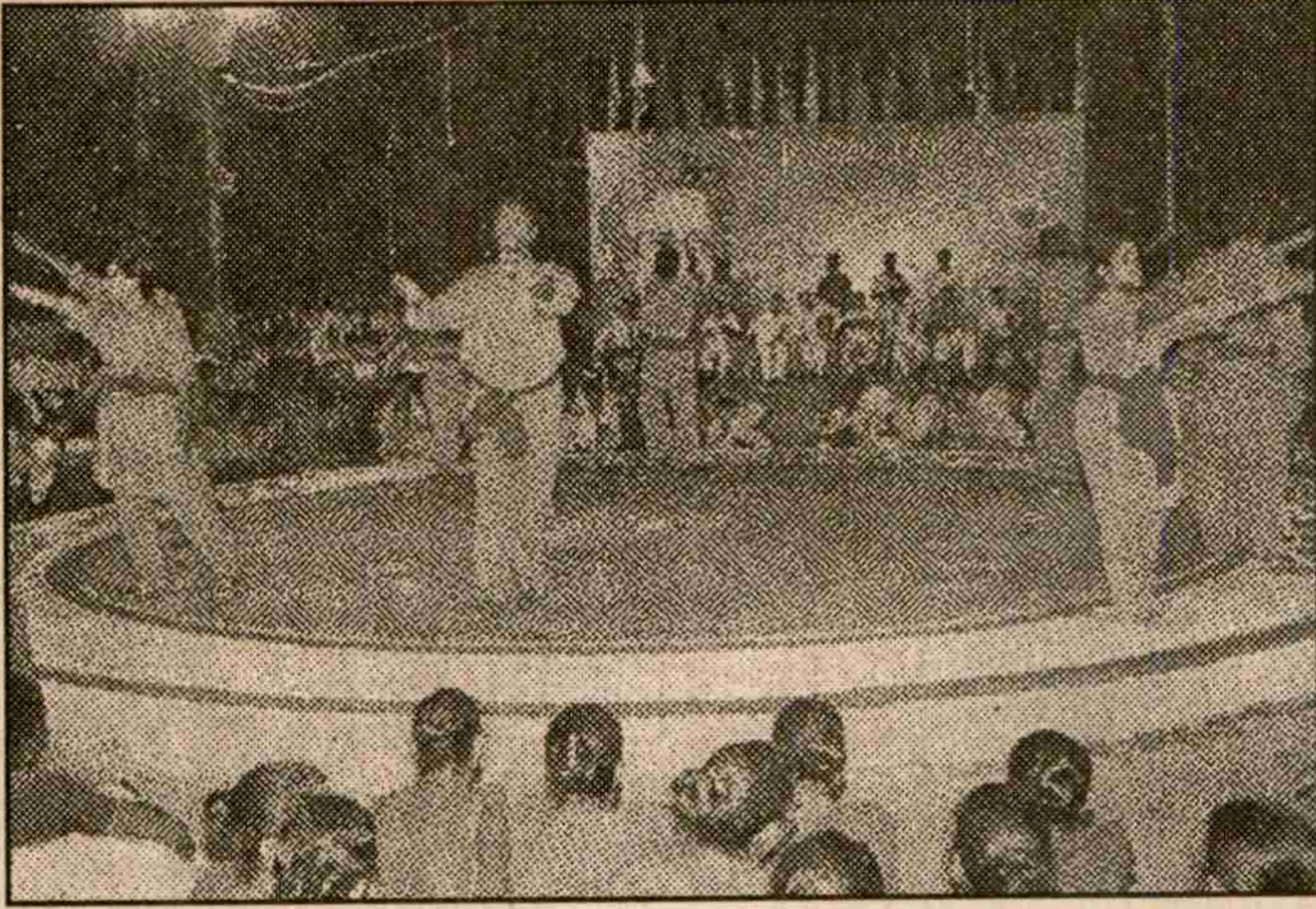
ఇ) కాంట్రాక్టు కార్మిక చట్టానికి సంబంధించిన సిఐటియు ప్రతిపాదనలు. (1) ఉత్పత్తి ఫలితాన్ని పొందే ప్రధాన యజమానికి ఉత్పత్తి ప్రక్రియలో చిట్టచివరి ఉత్పత్తిదారునితోసహా ఉత్పత్తి, సంబంధాలను పునర్ విశదీకరించాలి. (2) ఔట్ సోర్సింగ్ ను కాంట్రాక్టుగా పరిగణించి కాంట్రాక్టు కార్మిక చట్టపరిధిలోకి తేవాలి. (3) సమాన పనికి సమాన వేతనం చట్టంలో ప్రధానాంశం చేయాలి. (4) శాశ్వతమైన/ నిరంతరం వుండే పనులు చేస్తున్న కార్మికులను క్రమబద్ధీకరణ చేయని యాజమాన్యాలను శిక్షించాలి. (5) కనీసవేతన చట్టానికి మించి చెల్లించే సంస్థల్లో కాంట్రాక్టు కార్మికులకదే హెచ్చస్థాయి కనీసవేతనాలు చెల్లించాలి. (6) కాంట్రాక్టర్లు సంబంధిత అధికారి నుండి లైసెన్సు పొందాలి. (7) కాంట్రాక్టర్లు మారిన సందర్భంలో కూడా అదే కార్మికులను కొనసాగించాలి. వారి సర్వీసు నిబంధనలు యధాతథంగా కొనసాగాలి. ఆ మేరకు కాంట్రాక్టర్లకు టెండరులో నిబంధన ఉండాలి. (8) ప్రధాన యజమాని కార్మికశాఖకు ఇచ్చే ఆన్యువల్ రిటర్నులో కాంట్రాక్టు కార్మికుల పూర్తి వివరాలను, కాంట్రాక్టర్లు లైసెన్సు పూర్తి వివరాలను పొందుపరచాలి. (9) ప్రమాదంలోగాని, సాధారణంగా గానీ మరణించిన కాంట్రాక్టు కార్మికులకు రెగ్యులర్ కార్మికులతో సమానంగా నష్టపరిహారం చెల్లించాలి. (10) కాంట్రాక్టు కార్మికులకు కార్మిక చట్టాలను అమలు చేసే బాధ్యత ప్రధాన యజమానిదిగా వుండాలి. కార్మిక చట్టాల అమలు లోపిస్తే ప్రధాన యజమానిని కఠినంగా శిక్షించాలి. (11) కాంట్రాక్టు కార్మికుల నిమిత్తం ప్రతి రాష్ట్రంలో తగినంత సిబ్బంది కలిగిన ప్రత్యేక పర్యవేక్షక శాఖ ఏర్పాటు చేయాలి. (12) కాంట్రాక్టు కార్మికచట్టం అమలు పర్యవేక్షణ నిమిత్తం రాష్ట్ర, కేంద్ర స్థాయిలలో కార్మికసంఘాల నుండి, పరిశ్రమాధిపతుల నుండి, ప్రభుత్వం నుండి సభ్యులతో బోర్డు ఏర్పాటు చేయాలి. (13) ఎయిర్ ఇండియా కేసులో సుప్రీంకోర్టు తీర్పును తిరగరాస్తూ సెయిల్ కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు దుష్ప్రతినిధులను రద్దు పరుస్తూ కేంద్రం చట్టం చేయాలి.

చివరిగా ఉద్యోగావకాశాలను మెరుగుపర్చే విధంగా, పెట్టుబడిని ఆదా చేసేవిధంగా ప్రభుత్వ విధానాలను రూపొందించాలి. ఇది మార్కెట్ శక్తులపై ఆధారపడితే సాధ్యం కాదు. ఉదార ఆర్థిక విధానాలు, సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ విధానాలను ప్రభుత్వం విడనాడితేనే సాధ్యపడుతుంది. నూతన యాంత్రీకరణకు తగినవిధంగా కార్మికులకు శిక్షణ ఇవ్వాలి. పారిశ్రామిక శిక్షణ తదితర సంస్థల సంఖ్య, వివిధ బ్రేడుల సంఖ్య పెంచి దీర్ఘకాలిక మరియు స్వల్పకాలిక శిక్షణ గరపే విధంగా ప్రభుత్వం శ్రద్ధ వహించాలి. ఇందుకు సరిపడిన బడ్జెట్ కేటాయింపులు చేయాలి.

- తపన్ సేన్

పోరాటంశాలతో షాట్-2007

అది రంగ భూమి. పీడిత పీడకుల మధ్య జరిగే భావ సంఘర్షణలను ఏమాత్రం తెరమరుగు లేకుండా నాటకంగా వ్యక్తపరిచే యుద్ధభూమి. నిజాలను నిర్భయంగా చాటు తుంది. పాలకుల కుయుక్తులను, కుతంత్రాలను బట్టబయలు చేస్తుంది. కాంగ్రెస్

పునరంకిత సభలు కావచ్చు, ప్రజాపథం కావచ్చు లేదా సిపిఎం ఎర్రజెండా అండతో సాగే పేదల భూపోరాటం కావచ్చు. సమకాలీన రాజకీయ ఆర్థిక సామాజిక పరిణామాలకు అద్దంపడుతుంది. అదే 'షాట్' వేదిక.

సప్టర్ హాష్టి ఓపెన్ థియేటర్ (షాట్-2007) పేరుతో ప్రజానాట్య మండలి ప్రతి ఏడాది రాష్ట్రస్థాయి వీధి నాటకోత్సవాలను నిర్వహిస్తున్న విషయం విదితమే. 1990లో ప్రారంభమైన ఈ 'షాట్' గత 18 ఏళ్ళుగా నిరాఘాటంగానే సాగుతూనే ఉన్నది. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిర్వహిస్తున్న నంది నాటకోత్సవాలకు సమాంతరంగా ప్రత్యామ్నాయ శ్రామికవర్గ భావజాలంతో షాట్ నడుస్తున్నది. ప్రజా ఉద్యమ, పోరాటంశాలతో రాటుతేలుతూ నానాటికి ప్రజాపరం కావడం ఈ వీధినాటిక ప్రక్రియ ద్వారానే సాధ్యమవుతుందన్న విషయం నేడు ఎవ్వరూ కాదనలేని సత్యం.

ఒకనాడు పౌరాణిక నాటకం పద్యాలతో ప్రేక్షకులను అలరించింది. రాగాలతో ఉద్రూతలూగింది. ఆ తదుపరి అరుదెంచిన అభ్యుదయ సాంఘిక నాటకం ప్రేక్షకుల్ని ఆలోచింపజేసింది. కందుకూరి, గురజాడ వంటి వారు సామాజిక ప్రయోజనమే నాటక

ప్రయోజనం అని నిర్ణయించుకుని తేల్చి చెప్పారు. ఆ క్రమంలో ప్రజానాట్యమండలి ముందడుగు 'మాభూమి' వంటి వర్గ పోరాట నాటకాలకు తెరదీసింది. ఇక ఇప్పుడు హాష్టి ఆధునిక వీధినాటిక ప్రేక్షకుల హృదయాల్లో అనేక ప్రశ్నలు లేవనెత్తుతున్నది. ప్రజలను సంఘటితంగా తమ సమస్యల పరిష్కారంకోసం ఉద్యమాలవైపు, పోరాటాలవైపు కదిలిస్తున్నది. ఇంకా చెప్పాలంటే వీధినాటిక ఆ ప్రజా ఉద్యమంలో భాగస్వామ్యం అవుతున్నది. అందుకే హాష్టి వీధినాటికను పోరాటాయుధంగా అభివర్ణించాడు.

మే 15-18 తేదీలలో నల్గొండ జిల్లా మిర్యాలగూడెంలో జరిగిన ఈ షాట్ వీధినాటకోత్సవాల్లో మొత్తం 15 వీధి నాటికలను కళాకారులు ప్రదర్శించారు.

కేంద్ర మంత్రివర్యులు శ్రీ ఎన్.జైపాల్ రెడ్డి షాట్ను దప్పకొట్టి ప్రారంభించారు. ఈ సందర్భంగా మాట్లాడుతూ -ప్రజా సాంస్కృతిక కోద్యమానికి సప్టర్ హాష్టి అందించిన కళాసేవలను కొనియాడారు. మతమౌద్యాన్ని, అజ్ఞానాన్ని పారద్రోలేందుకు ప్రజా కళాకారులు హాష్టి అడుగుజాడల్లో నడవాల్సిన ఆవశ్యకతను మంత్రి నొక్కి చెప్పారు.

అసంఘటిత కార్మికరంగంపై

హాష్టి విరచిత ప్రఖ్యాత నాటకం 'హల్లాబోల్' తూర్పుగోదావరి జిల్లావారు ప్రదర్శించారు. రవి అస్తమించని బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య వాదాన్ని గడగడలాడించిన 'అల్లూరి సీతరామరాజు (మన్యవిప్లవం)' నాటికను పశ్చిమగోదావరి జిల్లా వారు, అటు బ్రిటిష్ వారిపైనా, ఇటు నైజాంపైనా తిరుగుబాటు బావుటాను ఎగురవేసిన గోండువీరుడు 'కొమరం భీమ్' నాటికను ఆదిలాబాద్ జిల్లావారు, కులవివక్షపై 'ఏకులం నీది' నాటికను

నెల్లూరుజిల్లా వారు, టి.వి.మాయా జాలంపై 'ఓ భార్యా, భర్త ఇంకో అది' నాటికను కృష్ణాజిల్లావారు, రైతు జీవన పోరాటంపై 'రైతు' నాటికను ఖమ్మంజిల్లావారు ప్రదర్శించారు. 'వీరతెలంగాణా' పోరాట నాటకాన్ని నల్గొండవారు ప్రదర్శించారు. మహిళా సమస్యలపై 'రెప్పచాటునిప్పు' (ఖమ్మం), 'గోగ్రహణం' (నెల్లూరు), 'భారతమ్మ ఎక్కడ' (హైదరాబాద్), మహిళలే ప్రదర్శించడం గమనార్హం. ప్రేమ్చంద్ కథ 'సవాశేరు గోధుమలు'ను నాటికగా ప్రకాశంజిల్లా వారు ప్రదర్శించారు.

కాగా ఈ షాట్లో ప్రత్యేకంగా 4 కొత్త నాటికలు వచ్చాయి. భగత్ సింగ్ శతజయంతి ఉత్సవాల సందర్భంగా కృష్ణాజిల్లావారు 'యూత్ (స్పిరిట్ ఆఫ్ భగత్ సింగ్)', సిపిఎం భూపోరాటాన్ని ప్రతిబింబించే నాటిక 'భూమికోసం' రంగారెడ్డి జిల్లావారు ప్రదర్శించారు. అలాగే సమకాలీన రాజకీయ చిత్రాన్ని కళ్ళకు కట్టే రీతిలో వై.ఎన్.ఆర్. - చంద్రబాబు పాత్రలతో సహా కర్నూలువారు 'గోవిందా గోవిందా!-3' ప్రదర్శించారు. ప్రపంచీకరణ విషమ ఫలితాలను చూపే 'కుక్కమూతి పిందెలు'ను గుంటూరుజిల్లా వారు ప్రదర్శించారు.

- శైలి

పావురాన్ని బతికించుకుందాం

(సయ్యద్ సాబర్ హుసేన్)

ఇది విద్రోహమే

దేశీయమే

చనిపోయిన పావురాన్ని

ముమ్మాటికీ విద్రోహమే

నా చావుకు కారణాలే

అందరమూ ఒక్కటే

బాంబులు పేల్చడమే కాదు

విదేశీయమవుతాయి

బతికించుకుందాం.

తుపాకులు కాల్చడం కూడా

నిజం

మనుషులు చచ్చిపోయారు సరే

నాతోపాటే సమాధి జేతుంది.

ఇది మాకు మామూలే

పత్రికల్లో కథలు

సాయిబులం కదా

టీవీలలో కహానీలు

మద్దలో

నా చుట్టూ కనిపించని సంకెళ్ళు

ఏ పాపం ఎరుగని

ప్రపంచం కళ్ళకు కట్టే గంతలు

పావురం చనిపోయిందే

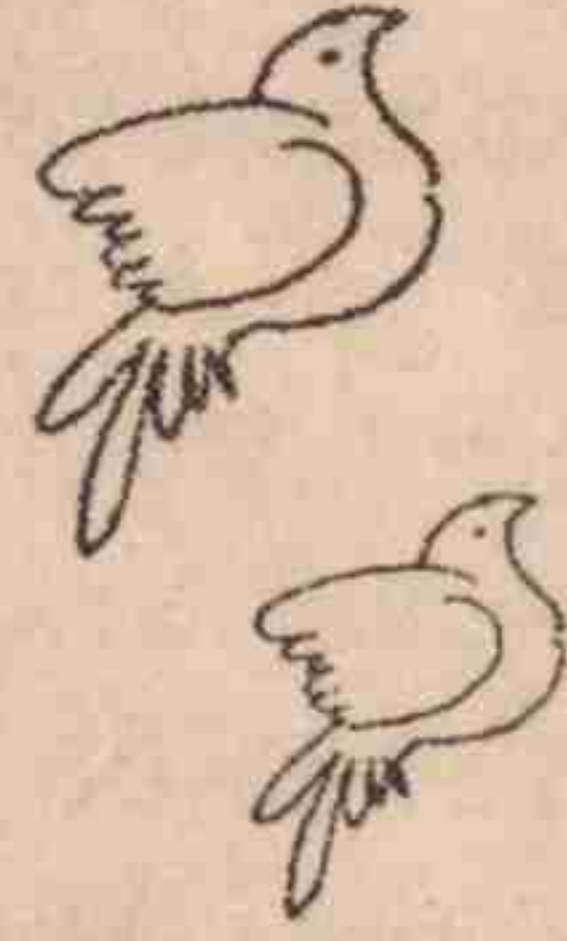
మనుషులారా మేల్కొండి

అదే నా బాధ.

మతం ముఖంపై ముద్రించిన

నా మరణమెప్పడూ

పురైగుర్తును తొలగిద్దాం

ఆధిపత్యం- అంతరంగం

(కా||పర్వసత్యనారాయణ)

అరాచకం

మా విధానం

ఆధిపత్యమే

మా లక్ష్యం

అవినీతి

మా ఊపిరి

ఆస్తిహక్కు

పరమ పవిత్రం

అబద్ధాలే

మా ఆయుధం

సార్వభౌమహక్కు మాకు మాత్రమే

అగచాట్లే

మేం ప్రసాదించేది

ఆధిపత్య బాటకు అడ్డం

అసమానతే

ప్రకృతి ధర్మం

ఐక్యరాజ్యసమితి చట్టం

అశాంతే

అభివృద్ధికి మెట్టు

అడ్డు తొలగించటమే

అభద్రతే

ప్రగతికి మార్గం

మా ప్రధమ కర్తవ్యం

చవట ప్రశ్న!

ఉలిపికట్టె పార్టీ ఆఫీసులో ఈ మధ్య చాలా హడావుడిగా ఉంటోంది. పెద్దగా జనం రాకపోకలు పెరగకపోయినా, నాయకులే తెగ హైరానా పడిపోతున్నారు.

ఏమిటో చూద్దామని ఓరగా వేసిన తలుపునెట్టి చూశా. తెరుచుకుంది. రహస్య సమావేశంలాగా బిల్డ్ ఇచ్చి నాలాంటి వారికి సైతం ప్రవేశం కల్పించడానికా అన్నట్లుంది సీన్. బోల్డ్ని కుర్చీలు ఖాళీగా పిలుస్తున్నాయి. 'ఆ టీవీ' రిపోర్టర్ని కేవలం వేదిక మాత్రమే కవర్ చేయమని బ్రతిమాలుతున్నాడో ఛోటా నాయకుడు. నానెత్తి సగానికి పైగా తెల్లబడటంతో, ఎవరో తలపండిన నాయకుడొచ్చారని ముందు సీట్లో కూచోపెట్టారు. అదీ ఒకందుకు ఉపయోగపడింది. స్టేజి మీద వాళ్ళ గుసగుసలు కూడా వినపడ్తునే ఉన్నాయి. కాకపోతే కొందరు ఇంగ్లీషులో అఫోరిస్మాంటే, మరికొందరు తెలుగులో ఏడుస్తున్నారు.

'అధ్వాన్నం'గారు లేచి నిలుచున్నారు. ఒకసారి బట్టతల తడుముకున్నారు. రెండు చేతుల వేళ్ళు ఒక దానికొకటి తగిలేలా ఛాతిముందు పెట్టి తన ట్రెడిషనల్ పోజ్లో నిలబడ్డారు. గొంతు సరిచేసుకొని 'మేరే బంధువో!' అని సంబోధిస్తూ ఉపన్యాసం మొదలుపెట్టారు. కాషాయ జెండాలు గట్టా కట్టుంటే అక్కడేదో పురాణ కాలక్షేపం జరుగుతోందనుకున్న బామ్మగారు నెత్తిన ముసుగు సరి చేసుకుంటూ లోపలికొచ్చింది.

ఆమెను చూడగానే "ఛీ అపశకునం!" అని చతికిల బడ్డాడు అధ్వాన్నం గారు. బామ్మగారు విన్నట్లుంది "ఎవడో అర్థాయిష్టు సన్నాసిని కట్టుకోబట్టి నా బతుకిలా అఫోరించింది. నాదా తప్పు?!" అందరికీ వినపడేలాగానే అంది. మళ్ళీ లేచి "మేరీ బంధువో!" అంటూ ఉపన్యాసం మొదలు పెట్టారు అధ్వాన్నం గారు. ఆయన ఉపన్యాసాన్ని మక్కికి మక్కి మా చిన్నప్పటి మిత్రుడు అవధాని తర్జుమా చేస్తున్నాడు.

"మీ రాష్ట్రంలో మన పార్టీ ఇంత బాగా అభివృద్ధి అవుతున్నందుకు నాకు చాలా ఆనందంగా వుంది".

వేదిక మీదున్న అడ్డ పంచె రంగయ్య నాయుడుగారు ఆనందం పట్టలేక "అందుకే ఎప్పటికీ ఈయనే అధ్యక్షులుగా ఉండాలంటూంటాను నేను! అభివృద్ధి అయినా కాకపోయినా అయినట్లు ఆయన నమ్మి, మనల్ని నమ్మించే ఆయన వాక్చతురత ఎంత గొప్పదో!" మెప్పుకోలుగా ఆయన వైపు చూశాడు. కళ్ళతోనే "ధన్యవాద్" అన్నాడు అధ్వాన్నం.

ఆ పక్కనే కూచున్న మరో నాయకుడు "అవునవును! నీకు 300+లోక్సభ సీట్లు తప్ప కన్నడలేదు! ఈ మీ గురువు గారికి భారతదేశం వెలిగిపోతున్నట్లు కన్నడింది!" గొణుక్కోవటం నా చెవిని పడ్డది.

"2004 వరకు మన ఎన్.డి.ఎ. పాలన నిలబడాలంటే చక్కటి ఊతంలా నిలిచింది మీ తెలుగుదేశం. ఆ తర్వాత మనం ఓడిపోయిన తర్వాత వారికి మన పార్టీ మతోన్మాద పార్టీలా కనపడింది. ఇలాంటి పార్టీలన్నీ వస్తూంటాయి. పోతూంటాయి. సేతు బంధనంలో రాళ్ళలాంటివి అవి! రాముడు నడిచి వెళ్ళడానికి అవి ఉపయోగపడ్తాయి", వేదాంత ధోరణిలో దంచుకెల్తున్న అధ్వాన్నంగారి ఉపన్యాసానికి ఓ చవట ప్రశ్నతో బ్రేక్ పడింది. "మరిప్పుడు రామరాజ్యం వస్తుందంటారా? లేదా?" ఓ పామరుడు కూడా హిందీలోనే అడిగేసరికి అధ్వాన్నం గారికి నేరుగా గుచ్చుకుంది ప్రశ్న!

"అక్కడికే వస్తున్నా నాయనా! నేను మీ రాష్ట్ర శాఖని పొగిడింది అందుకేగా! ప్రత్యేక తెలంగాణ కోసం మన దత్తన్న, ఇంద్రన్నలున్నారు. ప్రత్యేకాంధ్ర కోసం మన మాజి సినిమా నాయకుడు రామరాజు గట్టాలు లొల్లి ప్రారంభించారు కదా! మన కడప నాయకులు ఇప్పటికే ప్రత్యేక రాయలసీమ నినాదం ఇచ్చారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్గా ఉంటే మనం అధికారంలో కొస్తామో! ఛస్తామో! తెలీదు. ఇప్పుడు ఏకంగా ముగ్గురు సి.ఎమ్మీలు, మూడు ముప్పయ్యేలు తొంబైమంది మంత్రులు. ఆహా! ఊహించు కుంటేనే వొళ్ళు పరవశిస్తోంది" అధ్వాన్నంగారు మళ్ళీ కలల ప్రపంచంలోకి జారిపోయారు.

"రామరాజ్యమంటే అదేనా సార్!"

మరోసారి పామరుడి ప్రశ్న.

"అధ్వాన్నంగారి కల చెదిరిపోతుంది! నోరూయ్ రా చవటా!" అరిచారెవరో.

"మనకదే కరెక్ట్!" అంటూ బోధివృక్షం క్రింద జ్ఞానోదయం అయిన గౌతమబుద్ధుడిలా, నీళ్ళ టబ్లోంచి బట్ట లేసుకోకుండానే పైకి లేచిన ఆర్కిమెడిస్లా అరిచాడు పామరుడు.

అందరూ ఉలిక్కిపడి వాడివైపు చూశారు. ఎర్రజెండా పార్టీల వారు పేదలకు ఇళ్ళస్థలాలని జెండాలు పాతుతున్నారు. అది పేదల్ని ఐక్యంచేసే చర్య. కనీసవేతనాలు కావాలని కార్మిక దండు కదిలిస్తున్నారు. అది అసంఘటిత కార్మికుల్ని ఐక్యం చేసే చర్య. సమ్మోహాక్కుకై సుప్రీంకోర్టు తీర్పుని తూర్పార పడ్తున్నారు. అది కోటి 20లక్షల మంది ప్రభుత్వోద్యోగులను ఐక్యం చేసే చర్య. ప్రభుత్వ రంగాన్ని రక్షించాలంటున్నారు. అది కోట్లాది ప్రజలను ఐక్యం చేసే చర్య. మన పని చీలదీయటమే కదా! హిందూ రాష్ట్ర స్థాపనైనా, ప్రత్యేకాంధ్ర అయినా, ప్రత్యేక తెలంగాణ అయినా మనకివే భేషగా ఉంటాయ్! అన్నాడు పామరుడు

వీడు తిట్టాడో, పొగిడాడో అర్థంకాక ఆ కూచున్న నలుగురూ జుట్టు పీక్కున్నారు.

**మంత
మహిళ**

**ఆ
స్వేచ్ఛ**

మున్సిపల్-కార్మికుల సమ్మేళనం కోర్కె పోరాట సమ్మేళనం

KL V01A 401

సిఐటియు రాష్ట్ర నూతన కార్యాలయాన్ని ప్రారంభిస్తున్న
సిఐటియు అధ్యక్షులు కా. ఎం.కె.పాంథే

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనావట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	KLVO/4401
పుస్తకం పేరు	50825 6850
తారీఖు	25/3/24
మొదట అట్ట	yes
వెనుక అట్ట	yes
మొత్తం పేజీలు	87
పెద్ద సైజు పేజీలు	No
ఖాళీ పేజీలు	No
లేని పేజీలు	No
తయారు చేసినది	Nandini
పేజీలు విడదీసినది	Nandini
స్కాన్ చేసినది	Nandhu
పరీక్ష చేసినది	pragathi
పేజీలు పరిచూసినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చేయబడినది	
తప్పులు	No
పరిస్థితి	good